

(وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ)

ٲابووری له ئیسلامدا

نوسەر:

مامۆستا عبدالقادر توحیدی

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

سوپاس و سه نای شایان پیشکش به زاتی خوای خاوهن به خشش و کهره م لافاوی په حمه تی خوا بپژی
به سه رگیانی پاکي پیغه مبه رویارولایه نگرانی هه تاهه تاهه .

ئیسلام ریبازی خوای خاوهن به خشش و کهره م و هه روه کو خاوه نه که ی هه رگوشه یه کی هه لدریته وه ئه وه نده
وورده کاری تیاکراوه وانه زانریت که ته نیا له وگوشه دا ناگاداره و پریه تی له خه یرو به ره که ت و بو هه رگوشه یه کی ژیا نی
ئاده میزاد به رنامه یه کی تیروته سه لی وای هه یه که ه یچ به رنامه یه کی ده ست کردی به شه رناگات به توژی قولیا و
هه مو و مروقیکی ژیرودانا له به رانه ریه وه سه ری پژی بو نه وی نه کات و ده سه تی بو به سینگه وه نه گریت و دان
به وه دانه نی ت که ته نیا خاوه نی ئه ویاسایه مافی گوپراه لی و په پیره وی کردنی هه یه و که سی تر.

گوشه یه که له وگوشانه ئابووری یه (الاقتصاد) که له م بواره دا تاقانه ریبازی داد په روه ری کو مه لایه تی یه وتانه ویاسا،
کار به ده سه تی وولات بو وه که سی بئ مشورخو رنه مابوو ته نانه ت له وئه فریقای که نه مپرو پوژانه لای که م چل هه زار منال
له برسیا نه مریت وگوی ی خه لک له قسه ی بریقه دارو ووشه ی مافی مروق خه ریکه هه لا هه لا نه بی ت فه قیری ک نه مابوو
زه کات له (بیت المال) وهرگریت جابائه وانه ی که خو یان به دل سوژی مروق نه زانن زانایانه و بی غه رز سه رنجیک له م ئایینه
ئینسان په روه ره بدن و قازانچ و سوودی خو یان وگه له که یان له و وهرگرن وله مه زیاتر باگه لان به تاییه ت که لی
به شخو راوی کوردمان ده ریه ده روچه و ساوه و ژیر چه پوک نه بی ت و تراوه (هه له له هه رکو ییدا وازی لی بی نی ت
هه ر قازانجه) هه رشتی ک که مایه ی خه یرو خو شی مروق بی ت ئیسلام دا واکاریه تی و هه رشتی کیش که مایه ی خراپه و که می
وزیا نی مروق بی ت ئیسلام به توندی به گزیا نه چی ت که و ابووبا هه مووخه لک بزانه که دل سوژانی ئه وانه نه په پیره وانی
ئیسلامن وناحه زانی لایه نگر و په پیره وانی به رنامه و ریچکه کانی تره جائه و که سه ی که له باره ی ئیسلامه وه شتیکی
ناریکی له دل دایه بابیته مه یدان و ده سه تی له سه رتاقه خالیکی ناته و اوی دانیت و نه گه رمه ردی مه یدان نی یه با ده ست
له شه ی تانی و خه لک فریودان بکی شی ته وه ئیسلام چیایه کی زور به هیزه و هه رکه س سه ری لی دات ته نها می شک پزانی
بو نه می نی ته وه، به هیواین هه مووخه لک، به ره وریبازی خوای خو یان بگه ری نه وه ویه که دل ویه که ده ست بو خو ش به ختی
هه مو ان تی بکو شن.

ئه گه رخوا یار بی ت گوشه یه کی کورت و بچو کی ئابووری له ئیسلام دا به زمانی ها وولاتیا نم ئه خه مه به رده ست لا وه خو یان
گه رم و تازه پیگه یشتوه کانم تا چاکتر ریبازه که ی خو یان بناسن و چالاکانه تربوی هه ول بدن و خویشیا ن با شتر بناسن
و ئیمه یش له دوعای خیری بی به ش نه که ن وله هه له کانیشمان ببوورن چونکه ئینسانین و ئینسانیش بی هه له نابی
و په حمه تی خواله و که سه بی ت که هه له کانمان به دیاری بو نه نی ری ته وه.

سهرودت و سامان له پروانگه ی ئیسلامه وه شتیکی زۆربه که لک و پیویسته و ژیا نی مروّقه به بی سهرودت و سامان شتیکی خه یالییه و یه کیك له ئه رکه کانی سهرشانی مروّقه له م جیهانه دا ئاوه دان کردنه وه ی ئەم زهوییه یه، بویه ئیسلام هه میشه خه لک هه ل ئەنی له سهرته لاش و کووشش و خووشی له بی ئیشی نایه ت و به پیچه وانه وه ی هه ندیک له بیروپرا پوچان دین و دنیا ی لاتیکه لاوه و ه یچ کامیانی بی ئەوی تری ناویت ئەوه ته خوای گه روه زانائنه مرمان پی ئەکاتکه له پاش عیباده ت به گو شه وکه ناری ئەم ئه رزه دا بگه ریین وه پی بزئیوی خو مان په یدا که یین وئه فهرمویت:

(فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ/10

واته: کاتی نوێژکرا برۆن و بلا و بینه وه به سهر زه ویدا و له فهر و نیعمه ته کانی خوا په یدا که ن. ئەوه هه ره شه و به خرا په و ناو بر دنی ماله له ئیسلام دا وه ختیکه که ئە و ماله له ده ستی ئینسانی خرا پای و کابرا به و ماله و له خو ی با یی بییت و به هو ی ئە و ماله وه خو ی به زل بگرت و سته م له خه لکی بکات، ئە گینا ئیسلام زۆر پی خو شحاله به بوونی مالی پاک له ده ستی ئینسانی چا کدا وئه فهرمویت (نِعْمَ الْمَالُ الصَّالِحِ لِلرَّجُلِ الصَّالِحِ) ئای چه ند چا که مالی چا ک له ده ستی مروقی چا کدا هه روه ها ئیسلام دا و له خه لک ئە کات که له م ژیا نه دا که مته رخه م نه بییتوئه فهرمویت: (وَلَا تَنْسَ نَصِيْبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ) القصص/77

به شی دنیا ی خو ت له بی رنه چیته وه و چا که کار به هه روه که خوا چا که ی کرد و وه له گه ل تۆدا وه ترا وه (وا ئیش بکه بو دنیا و ابزانه نامریت پیویسته ئە وه یشمان له بی رنه چیت که نا وه دان کردنه وه ی زهوی بیجگه له خووشی و کامه رانی ژیا نی دنیا ی زه حمه تکیشان سوود و به رکه تیکی ئیجگار زۆری هه یه بو ی له روژی دا ویدا وه ک له م فهرمووده به نرخه ی پیغه مبه ری مه زن دا (ﷺ) هاتو وه که ئە فهرمویت: (مَنْ مَسَّ غَرَسًا أَوْ يَرْعَى زَرْعًا فَأَكُلَ مِنْهُ طَيْرٌ أَوْ بَهِيمَةٌ إِلَّا كَأَنَّ لَهُ بِهِ صَدَقَةٌ) واته: مروّقه ه یچ نه مامیک نا نیژی و ه یچ توویک نا چینی که مروّقه بیخوات یا حیوان یا بالنده مه گه ر بوئه و به چا که حیساب کریت، واته: له و کووشش و ته لاشه ی ه یچی به زایه نا چیت و ه چا که یش پا داشتی له ده به رانه بر که متری یه، ئە وانه ی که گو ی به نا وه دان کردنه وه ی زهوی ناده ن و به شتیکی بی نرخی ئە زانن زۆر به هه له دا چوون چونکه خوانه پیویستی به نا لتون و زیوومس و باقی کانه کانی تره یه نه پیویستی به نه وت و غازه به لکو هه مووی بو ئیمه دا نا وه وه لیشمان ئەنی بو سوودلی و هه رگرتنیان: (هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا) البقره/29

واته: خوانه وزاته یه که هه موئه و شتانه ی ناوزه وی بو ئیوه دروست کرد و وه، و هه مویشی رام و گه ردن که چ کرد و وه بو ئینسانه کان به بی جیا وازی له نیوان رهنگ و نه ژاد و کوفرو ئیمان دا و له م باره یه وه ده یان نایه ت و فهرمووده ی پیغه مبه ری مه زن (ﷺ) هه یه که ئیمه ته نه با بو نمونه ئە و چه ند دانه مان باس کرد، بو زیاتر شاره زا بوون ته ماشای قورنان و په راوی فهرمووده به نرخه کانی پیغه مبه ری پایه به رز (ﷺ) بکه ن.

کی خاوه نی سامانه؟

خاوه نی راسته قینه ی سهرودت و سامان ته نها خوا یه و زه وی وئه وه ی که له سه رونا وی زه ویدا هه یه هه مووی مو لکی خوا یه و ته نها ئە و حه قیه تی چو ن ئالو گو پری تیا بکات و که سی تر (لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ) الحج/64

واته: هی خوا یه ئە وه ی که له نا ونا سمانه کان و له ناوزه ویدا هه یه و به راستی ته نها خوا یه بی نیاز و سو پاس کرا و. خوا ی گه ره مروقی دروست کرد تا جینشینی ئە و بییت له م سه رزه و یه دا و خا وه نیه تی کاتی، به و به خشی و رپبازی چو ن ژیا نی بو نار دو ه یچ کات خو ی لی که مته رخه م نه کرد و وه بو هه موو گه لیک به رنامه و نیروای نار دو وه که نا خریان حه زره تی موحه ممه دی کو پری عبده لله یه (ﷺ) به په راویکی گشتی و بو هه موو که س و تانه مانی ئە م ئه رزه، واته ئیمه وه کیلی ئە و زاته یین و پیویسته به گویره ی فرمانی ئە و له م سه رزه و ییه دا بجو ئیینه وه جاشتیکی به لگه نه ویسته کاری جی نشین و کرا و به وه کیل و ه ختی ره وایه که به گویره ی خاوه ن جی و وه کیل گر له و شته ی که پی ی سپیروا وه ئیش بکات ئە گینا

ئیشه‌که‌ی نارە‌ه‌و‌ا نادرۆسته وئە‌ب‌ی خۆ‌ی بە‌رپرسی هە‌مووزیانە‌کانب‌ی‌ت واته‌ئیشە‌کانی ئی‌مه‌ له‌م سە‌رزە‌ویبە‌دا ئە‌ب‌ی بە‌گۆ‌یرە‌ی یاسای خ‌واب‌ی‌ت ئە‌گینا نارە‌ه‌و‌ا نادرۆسته‌و‌تاوانە‌که‌ی بە‌ئە‌ستۆ‌ی خ‌وما‌نە‌.

خ‌ا‌و‌ه‌ن‌ی‌ت‌ی ت‌اک (المک‌یة الفر‌دیة):

لە‌روانگە‌ی ئی‌سلام‌ه‌و‌ه هە‌مووم‌رۆ‌ق‌یک ئە‌ب‌ی بە‌خ‌ا‌و‌ه‌نی ئە‌و‌شتانە‌ی کە‌بە‌کە‌لە‌پوریا‌بە‌هۆ‌ی ک‌ر‌پ‌ن و‌فرۆ‌شت‌ن یا‌بە‌ک‌ر‌ی‌کار‌ی یا‌بە‌هۆ‌ی بە‌خ‌ش‌ی‌ن وە‌یا‌بە‌هەر هۆ‌یە‌کی ت‌ری ش‌ەر‌عی یە‌و‌ه، دە‌ستی ئە‌کە‌و‌ی‌ت ر‌وت‌ر‌ین بە‌لگە‌ی ئە‌و‌خ‌ا‌و‌ه‌نیە‌تی تاکە ئە‌مانە‌ن:

1. دە‌ست پ‌ر‌ینی د‌زچ‌ونکە ئە‌گەر‌هەر‌کە‌س هەر‌چی دە‌ست کە‌وت هەر‌ه‌ی خ‌ۆ‌ی ب‌ی‌ت ب‌ۆ‌چی دە‌ستی د‌زئە‌پ‌ر‌ن؟
2. نارە‌و‌اب‌وونی دا‌گیر‌کرد‌ن و‌فران‌د‌ن و‌ف‌یل‌کرد‌ن چ‌ونکە ئە‌گەر‌یە‌کە‌م خ‌ا‌و‌ه‌ن نیە د‌و‌ه‌م‌یا‌ن ب‌ۆ‌تا‌وانە‌؟
3. پ‌ادا‌شت‌ی خ‌وا‌یە‌ له‌سەر بە‌خ‌ش‌ی‌ن جا‌ئە‌گەر‌خ‌ا‌و‌ه‌ن مال‌ نیە ب‌ۆ‌چی ئە‌ب‌ی پ‌ادا‌شت‌ی ب‌در‌ی‌تە‌و‌ه‌؟

پ‌ی‌گ‌ای ز‌ۆ‌ر‌کرد‌نی مال:

ئاینی ئی‌سلام لە‌چە‌ند پ‌ی‌گ‌ا‌و‌ه ما‌و‌ه‌ی بە‌ز‌یاد‌کرد‌نی سە‌ر‌و‌ه‌ت و‌سامان دا‌و‌ه، کە‌پ‌اک و‌خ‌ا‌و‌ی‌ن ت‌ریان زە‌حمە‌ت دان‌ی شان و‌باز‌و‌و‌ه‌بە‌ل‌ام ئە‌و‌ه‌نە‌ب‌ی‌ت تە‌نها هەر‌ئە‌و‌م‌ه‌رج ب‌ی‌ت بە‌ل‌ک‌و‌پ‌ی‌و‌ی‌ستە پ‌ه‌یدا‌کەر‌و‌پ‌ه‌یدا‌ک‌را‌و‌و‌بە‌وش‌ی‌و‌ه‌ب‌ی‌ت کە‌ئی‌سلام پ‌ی‌گ‌ای پ‌ی‌ دا‌و‌ه‌ه‌ر‌ب‌ۆ‌یە پ‌رسیاری مال‌ لە‌پ‌رۆ‌ژ‌ی د‌و‌ای‌ید‌ا‌و‌و‌پ‌رسیارە یە‌کە‌م چ‌ۆ‌نت دەر‌ه‌ی‌نا‌و‌د‌و‌و‌ه‌م چ‌ۆ‌نت خ‌ە‌رج کرد (مِنْ أَيْنَ أَكْتَسَبْتَهُ وَمَنْ أَيْنَ أَنْفَقْتَهُ) جا‌ئە‌م ر‌ستە، گە‌ل‌یک پ‌ر‌مان‌یا‌ه‌و‌ئە‌ت‌وانم ب‌ل‌ی‌م هەر‌ئە‌م فەر‌م‌ود‌یە بە‌سە ب‌ۆ‌ر‌یک و‌پ‌یک کرد‌نی باری ئاب‌و‌وری لە‌نا‌و خ‌ە‌ل‌ک‌ا‌و هە‌مو‌وبە‌شە‌کانی ژ‌یا‌ن ئە‌گ‌ر‌ی‌تە‌و‌ه.

و‌ه‌کو و‌ت‌را، لە‌چە‌ند پ‌ی‌گ‌ا‌و‌ه مال‌ زا‌و‌زی ئە‌کات و‌ش‌ی‌و‌ه‌و‌نا‌وی ز‌ۆ‌ر‌بە‌یا‌ن لە‌یە‌ک ج‌یا‌یە جا‌ئ‌ی‌م‌ه‌یش بە‌یار‌مە‌تی خ‌وا‌ی خ‌ا‌و‌ه‌ن کەر‌م، یە‌ک یە‌ک با‌سی، ئە‌و‌پ‌ی‌گ‌ایانە‌تان ب‌ۆ‌ئە‌کە‌ی‌ن و‌ه‌و‌ل ئە‌دە‌ی‌ن کە‌بە‌ش‌ی‌و‌ه‌یە‌کی گ‌وش‌را‌و‌ب‌ی‌ت تائ‌ی‌و‌ه‌ی خ‌ۆ‌شە‌و‌ی‌ست ز‌ۆ‌ر‌مان‌د‌و‌و‌نە‌بن لە‌خ‌و‌ی‌ند‌نە‌و‌ه‌ی دا‌و‌نە‌ل‌ی‌ن (خ‌و‌ی‌ند‌نە‌و‌ه‌ی پ‌ی‌گ‌ای ئ‌یش کرد‌نمان ل‌ی ئە‌گ‌ر‌ی‌ت).

یە‌کە‌م/ک‌ر‌ی‌کار:

ک‌ر‌ی‌کار ئە‌و‌م‌رۆ‌ق‌ه بە‌ن‌رخ‌یە کە‌بە‌ه‌ی‌زی خ‌ۆ‌ی ئ‌اس‌ود‌ه‌ی خ‌ۆ‌ی و‌خ‌ە‌ل‌کی ت‌رد‌ای‌ب‌ن ئە‌کات، ک‌ر‌ی‌کار ئە‌و‌م‌رۆ‌ق‌ه‌بە‌پ‌ر‌زە‌یە کە پ‌ی‌غە‌م‌بە‌ری ئ‌ی‌سلام (ﷺ) دە‌ستی ما‌چ ئە‌کات و‌ئە‌فەر‌م‌و‌ی‌ت (تِلْكَ يَدِي حَبُّ اللَّهِ وَرَسُولُهُ) ئە‌و‌ه دە‌ستی‌کە خ‌ا‌و‌پ‌ی‌غە‌م‌بە‌ری خ‌ا‌و‌خ‌ۆ‌ش‌یا‌ن ئە‌و‌ی‌ت.

ک‌ر‌ی‌کار ئە‌و‌م‌رۆ‌ق‌ه‌یە‌کە‌پ‌اک ت‌ر‌ین و‌چ‌اک‌ت‌ر‌ین خ‌ۆ‌ر‌اک ئە‌خ‌وات (مَا أَكَلْ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ) واته: ه‌ی‌چ کە‌س‌ی‌ک خ‌ا‌و‌ر‌د‌ن‌ی‌کی نە‌خ‌ا‌و‌ر‌د‌و‌و‌ه‌کە‌چ‌اک‌ت‌ر‌ی‌ت لە‌خ‌ا‌و‌ر‌د‌نی ئە‌و‌کە‌سە‌ی کە‌بە‌دە‌ستی خ‌ۆ‌ی د‌ە‌ری ه‌ی‌نا‌ب‌ی.

ک‌ر‌ی‌کار ئە‌و‌م‌رۆ‌ق‌ه بە‌ن‌رخ‌یە‌ب‌ۆ‌یە ئە‌و‌ه‌ندە ئ‌ی‌سلام دا‌ک‌ۆ‌کی لە‌سەر‌ئە‌کات و‌بە‌ت‌وند‌ی د‌ژ‌ی ماف خ‌ورانی ئە‌و‌ه‌ست‌ی‌ت ک‌ر‌ی‌کار خ‌ۆ‌شە‌و‌ی‌ستی خ‌وا‌یە‌و‌ ئ‌اش‌ک‌را‌ک‌ری ن‌ی‌عمە‌تە لە‌ژ‌مارە نە‌ه‌ات‌و‌ه‌کانی خ‌وا‌ی گ‌ە‌ورە‌یە‌و ئ‌یشە‌کە‌ی وە‌کو‌غە‌زایە (أَنَّ اللَّهَّ يُحِبُّ الْعَبْدَ الْمُحْتَرِفَ وَمَنْ كَدَّ عَلَى عِيَالِهِ كَانَ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ) ئ‌یمام‌ی ئە‌حمە‌د، واته: خ‌وا‌بە‌ندە‌ی پ‌یشە‌ساز‌ی خ‌ۆ‌ش ئە‌و‌ی‌ت وە‌هەر‌کە‌س‌ی‌ک کە‌زە‌حمە‌ت ب‌ک‌ی‌شی ب‌ۆ‌ب‌ژ‌ی‌وی خ‌ۆ‌ی و‌خ‌یزانی وە‌کو‌غە‌زاکەر و‌ایە تە‌ماشاکە‌ن زە‌حمە‌ت و‌تە‌لا‌شی م‌رۆ‌ق‌ه‌ ب‌ۆ‌پ‌ه‌یدا‌کرد‌نی ب‌ژ‌ی‌وی حە‌ل‌ال چە‌ندبە‌ن‌رخە لە‌روانگە‌ی ئ‌ی‌سلام‌ه‌و‌ه.

مافی ک‌ر‌ی‌کار:

ک‌ر‌ی‌کار زە‌حمە‌ت ک‌ی‌شی خ‌ۆ‌ی و‌خ‌ە‌ل‌کە‌و‌مافی ز‌ۆ‌ری بە‌سەر‌خە‌ل‌ک و‌م‌یر‌یە‌و‌ه‌ه‌یە کە‌گ‌ر‌نگ‌ت‌ر‌ین‌یا‌ن ئە‌مانە‌ن: _

1. پ‌ی‌و‌ی‌ستی سەر‌شان‌ی م‌یر‌ی‌بە‌کە‌ئ‌یش ب‌ۆ‌ک‌ر‌ی‌کار پ‌ه‌یدا‌ب‌کات.
2. ژ‌نی ب‌ۆ‌ب‌ه‌ی‌نی ئە‌گەر‌ژ‌نی نە‌بو‌و.

3. نه گهر خانووی نه بو خانوی بۆبکات.
4. هوی نازو گویازی له ماله وه بۆسه رئیس و گهرانه وهی بۆنما ماده بکات.
5. کری ی بییت و به خورایی ئیشی پی نه کریت.
6. کریکه ی بایی ئیشه که ی بییت، نه سته م بکات و نه سته می لی بکریت.
7. پییشه کی کری ی بۆدیاری بکریت وله پاشان بی منه ت پی ی بدریت.
8. ماوه ی ئیش کردنی بۆدیاری بکریت.
9. میری پاریزگاری کریکه ی بکات و کریکه ی نه خوات.
10. نه بی ئیش له توانای جسمی وله کاتی دیاری کراودا دهر نه چیت به پره غبه تی خوی ناماده ی ئیشی قورستریان زیاتر بوونه بی یارمه تی بدری بۆجسمی له توانا و بۆکات له کری تا به هره کیشی و (الاستیما) وینه کانی پوونه دات.
11. نه بی له سوودی کارخانه کاندایا به گویره ی ماوه ی ئیشی به شدار بییت.
12. نه بی ژبانی مام ناوه ندی خانه واده ی کریکار دابین بکریت و تیمارو خویندنی منالانی به لاش بییت.
13. نه بی پشودانیان بییت (وَإِنَّ لِحِسْمِكَ عَلَيَّ حَقًّا).
14. نه بی له پاش خوی میری قهرزه ره واکانی بۆبیزئیریت و مناله کانی بۆبه خیبوکات.
15. کریکار پییش وشکه وه بونه وهی عاره قه که ی پیی بدریت، واته: له سنووری باوی خه لک تی په رنه کات. نه مانه کومه له نه کی بوون که ئیسلام له سهرشانی میری و خه لکی دانا وه بۆپادا شت دانه وهی کریکاران له ژبانی دنیا دا تا خویمان و هاوسه رو منالیان به ناسووده یی بزین. تۆله ی نه دانی مافی کریکار:

سهره پای نه و مافانه ی که باسما ن کردن ئیسلام زورتوره یه له و که سانه ی که گالته به مافی کریکار نه که ن وه ره شه ی توندله و که سانه نه کات که مافیان پییشیل بکن له ههر دوو ژباندایا به لیینی سزادانی داوه، سه باره ت به پرۆژی دوا یی نه فهرمویت (ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) واته: سی به ش هه ن که له پرۆژی قیامه تدا من دوژمنیا نمو پووبه پرویان ده وه ستم له به رده م دادگای خوادا، پیغه مبه ری دلسۆز (ﷺ) نه فهرمویت: یه کیکیان که سیکه که به کریکاریک ئیش بکات وله پاشا کریکه ی پی نه دات، وه سه باره ت به سزای دنیا نه فهرمویت: (إِنَّا نَأْخُذُ حَقَّهَا وَشَطْرَ مَالِهِ وَذَلِكَ عَزْمَةٌ مِنْ عَزَمَاتِ رَبِّنَا) واته: ئیمه حقی حوشتره کانی زه کات که نه دوا وه لی ی وه رنه گرین و نیوه ی ماله که ش چونکه نه و ماله بو وه ته هوی لوت به رزی و که له بایی کابرا و مافی خاوه ن مافانی پی شیل کردو وه وه نه وه یه کی که له فرمانه نه گوپرا وه کانی په روه ردگار مانه.

زانینی هه موو ئیشیک فهرزه له سه رکومه ل:

نایینی پاکى ئیسلام نایینی خوی خاوه ن ده سه لات و ناگاداره به سه ره موو پیوستیه کانی مرو قدا، ناشکرایه پیوستیه کانی مرو ق زورن وه یچ که س به ته نیایی ناتوانیت هه موو پیوستیه کانی خوی دابین بکات به لکو نه بی به خه لک پیوستیه کانی بی نه دی بۆیه ئیسلام هه موو ئیشیکى لاپیوسته وزانین و نه نجامدانی هه موو ئیشیکى پیوست و حه لال لای فهرزی کیفایه یه که و ابو و نه بی هه موو ئیشیک که خه لک پیوستی بییت نه وه نده که س پی یه وه سه رگه رم بییت که خه لک نیازی به راورد بییت نه گینا هه موو خه لک تاوان بارن بۆنموونه: نه بی نه وه نده به رگه دروو هه بییت که که س په کی نه که ویت وه نه وه نده پیلاو دروستکه هه بییت که که س بی پیلاو نه مینیت وه هه روه ها نانه واونه خوشخانه و دکتور و ماموستا و بازرگان و .. و .. هتد. زه وقی جورا و جورى خه لک بۆهه ر کام له و ئیشانه به لگه ی کار به جی ی خوی که وره یه و هه ر نه و ئیختیلافیه بۆته هوی ناوه دان کردنه وه ی زه وی و به ده ست هی نانی نه وه موو شته به که لکانه ی که نه مرؤ نه یان بینین. نه گه ر ئیشیکى پیوستی خه لکی هه بوو که س نه بوو نه نجامی بدات وه کو و ترا، نه و خه لکه هه مووی تاوانبارن تائه و ئیشه نه کریت به لام نه گه ر ئیشه که نه نجام درائیت تاوان له سه ر باقی خه لکه که نامینی که نه مه

مانای فەرزی کیفایه که هندی جار ئه بی به فهرزی عهین وه که ئه وهی که ته نیا یه که س بزانیته بهرگ بدوریت له وکاته بهرگ دورین پیویست ئه بی له سه ره ئه وکابرا.

هه موو که سیکی له وئیشهی خویدا که و ره و سه ره پهرشتی ئه و خه لکه یه (سید القوم خادمهم) جاوه کو له پیشه وه و تمان هیچ که س ناتوانیته به ته نیای پیویستی هکانی خوی ئه نجام بدات وه هه موو ئیش که ریکیش لای که می خوی به خیوئه کات وباریکی سه رشانی کۆمه ل که م ئه کاته وه که و ابووئه توانین بلیین: هه موو ئینسانه کان خزمه تکر اوو خزمه تچی یه کترن و که س له که س زیاتر نیه مه گهر به خزمه تی زیاتر، بۆ ئه م مه به سته یه قورئان ئه فهرمویت (**انظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ**) الاسراء 21، واته: سه رنج بدن و بزائن چۆن هه ندی کمان بهر زکردوو هه ته وه به سه ره هه ندی کتانه و مانا هیزوده کی زیادمان داوه به هه ندی کتان ئه توانن خزمه تی زیاتر بکه ن و پرزی زیاتر تان هه بیته ویا هه رکه سه به هو ی ئه نجامدانی ئیشه که وه که سو دی یه کیکی تری تیا هیه بو هه ته که و ره ی ئه وی تر **رونی شه هیچ** که س توانای به ده ست هی نانی هه موو پیویستی هکانی خوی نیه به ته نیا که واته هه موتان هه ریه که له لایه که وه که و ره ی ئه وی ترن ئه وه یه مانای بهر زایه تی، نه که هه ندی که ئه که یین به نا غاو هه ندی که به نو که ر، له پیشه وه و ترا که که و ره ی قوم خزمه تکاره که یانه جائه م دنیا یه جیگای کی بهر کی کردنه له چاکه کردندا و بهر یز ترینی مرو ف ئه وه یه که سو دی زیاتری بۆ خه لک هه بیته (**خَيْرُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ**).

هه موو ئیشیکی ره وا بهر یزه:

له روانگه ی ئیسلامه وه خه لک نابی په کیان له بهر شتیکی پیویست بکه ویت که و ابوو هه موو ئیشیکی ره وا بهر یزه، بۆ نومونه ئه گهر له ناو خه لکا شوانی به ئیشیکی که م ته ماشا ئه کریته خوی یغه مبه ری مه زن (**عَلَيْهِ السَّلَامُ**) ئه فهرمو ی (هیچ پی یغه مبه ریک نه بو وه که شوانی نه کرد بیته)، پر سیاریان لی کرد (ئه ی پی یغه مبه ری بهر یز تویش شوانیته کردوو؟ فهرمو ی: به لی منیش شوانیم کردوو له ناو قوره یشا له سه رچه ند دراویک. خۆ قورئانیش شوانی هه شت سالی یاده ساله که ی حه زره تی موسا بهرونی باس ده کات، حه زره تی داود ناسنگه ربوو وه خواخوی ماموستایی کردوو ئه فهرمویت (**وَالنَّارُ لَهُ الْحَدِيدَ أَنْ أَعْمَلَ سَابِغَاتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ**) السبا / 11، واته: ئیمه ئاسنمان بۆ نه رم کردوو و پییمان وت لیباسی زری دروست بکه و بائه ندازه ی هه لقه کان ریک و پیک وه که یه ک بن تابوشایی نه که ویتته ناو لیباسه که وه و تیروسه ره رم لی ی بچنه ژوره وه، حه زره تی نوح (درودی خوی لی بیته) باخه وانی و دره خت نان و ته خته تاشی و که شتی دروست کردوو، حه زره تی موحه ممه د (**عَلَيْهِ السَّلَامُ**) بازرگانی و ئیشی کردوو به تایبهت له دروست کردنه وه ی که عبه دا که به رده کانی به شانی هه لده گرت.

حه زره تی ئیبراهیم و ئیسماعیلی کوپی وه ستایه تی (به نا) و کریکارییان کردوو به تایبهت له دروست کردنه وه ی که عبه دا له وه سه رده مه دا. *

حه زره تی شوعه یب (درودی خوی لی بیته) حه یوانداری کردوو، حه زره تی ئیدریس (درودی خوی لی بیته) بهرگ دور بو وه، ئه م ئیشانه بیجگه له شوانیه کانیا ن بوو، ئه گهر له وئیشانه که نه و پیاوه به نرخانه کردوو یانه وورد بیینه وه ده زانین که ئایینی ئیسلام هیچ ئیشیکی ره وای به لاوه سوک و بی قیمهت نیه، ئه وه نی یه گهره ترین مرو ف که حه زره تی موحه ممه د (**عَلَيْهِ السَّلَامُ**) بچوکترین ئیش له روانگه ی ئیمه ی نا ناگا وه شوانیه، ئه نجامی داوه.

1 - راستی ئه وه یه که ده وه له مهن دی و فقهیری هه چیان به ده ست مرو ف نیه ئه گهر چی له م بواره دا مرو فده وریکی گرنگی هه یه، به لکو بنه ره تی ئیشه که به ده ست خوا یه چ له ژیری و ده رکه ره بگه رته به لای ره نگاو رده نگ، ئاشکرایه که نه گهر ئه وه بهرزی و نزمیشه نه بیته یاسای ئه م بونه و ره ناچیت بهر یزه به تایبهت به شی مرو فایه تی، ئه وه یه مانای **لِيَجِدَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا** **سُخْرِيًّا** (الزخرف / 32). بهوردی ته ماشای باسی (خۆمان و کرده ره کاتمان) بکه ..

کریکاران وه ختیك كه ماندووده بن ئەگەر سه رنجیك له پیاوچاكانی رابردوی جیهانی خواپه رستی بدن به چاکی دهحه سینه وه وههستی سه ربه رزی وئیفتیخارده کهن. کریکاران ئەگه رته ماشای سۆزی ئەوپه هه به ره گه وهی ئیسلام بکهن (ﷺ) ده زانن چه ندلسۆزی کریکارانه دهی برای کریکار خۆت وویژدانت کام په ئیس و سه رکۆماری خۆدانه ربه دلسۆزی کریکار دهستی کریکاریکی ماچ کردو وه له گه لیا دانیشتوو وه به سۆزه وه گفتوگۆی له گه ل کردو وه؟ خۆئه وه تاقانه په هه به ری مروقه واته چه زه ته می موحه مه د (ﷺ) دهستی کریکار ماچ ئەکات ومژده ی پی دهاوده لی: (دهسته کانت لای خواو پیغه مبه ر خو شه ویستن وئوانانه ی که به وده ستانه ت په یدای ده که یت پاکترین نانه جابۆ ئیمه ش به دلیکی پر له ئیمان وه و با وه ریکی زۆر به تینه وه خۆمان نه که ین به سه ربازی ئەوپه ربازه وه به هه لگری ئەوئالا به رزوبه پریزه؟ کوا دلسۆزی له و دلسۆز ترو کوا مۆستایه که له و مۆستاترو کوازه حمه تکیشی له و زه حمه تکیش تر؟ وه کوا ریگا و پریبازیک له پریگا و پریبازه که ی ئەوپه رتر؟ ئەگه ربه کریکار مافیکی هاوتای مافه ئیسلامیه که ی پیدراوه له یاسایه که له یاسا کانی تری جیهاندا هه رکامیان هه لپری تریت ده خویا سا کانی جیهان و ده ستکردی مروقه تانه مپوله م مه یدانه شدا به تۆزی قولی ئیسلامدا نه گه یشتون ئیتر چ مانایه کی هه یه دوری له و پریبازهو دوا که وتنی پریبازو پریچکه ی پوخینه ری مروقه و لا به ری خو په وشت و سه پینه ری بیرو پاره کی ته سکی چه ند مروقیك به سه رتاقم و گه لیکی زۆردا؟ ئەی برا و خوشکی به ناوما فی کریکاره وه هه لئه له تا و خۆتان و ویژدانی خۆتان بکه نه قازی و خۆتان دادگایی بکهن و بزنان به لادانه که تان له ئیسلام مه حکومن یا نه؟ ژیرئه وه یه که خۆی ته میه ی خۆی بکات (هه له ش له هه رکویدا لی ی بگه ریته وه قازانجه).

خۆمان و کرداره کانمان دروستکراوی خواین:

زۆر پون وئا شکرایه که هیچ کهس له دروستکردنی خۆیدا خاوه نی هیچ هیژیک نه بو وه و دایک و با و کیش ته نها هۆیه کهن و بهس، چه ندین ئافه رت و پیاویش هه بوون وهن له ته واوی ته مه نیانانه بون و نابن به خاوه نی منالیك و ده یان به لکو سه دان ئیشتی په سه ندو ناپه سه ندیش ئەنجام ئەدهن ، چه زه ته می ئاده م و چه وا و عیسا (درودی خواله هه موویان بیئت) سه لمینه ری ئەوپه راستیه ن. ئیمه دروستکراوی خویا خاوه ن ده سه لاتین و کرده وه کانمان به هۆی ژیری وه یزوتوانا وه ئەنجام ده ده ین که هه ریبه که له وانه ش دروستکراوی خویا، ته نانه ت ئەو کرده وانه ش که نه نجامی ئەده ین نه که ته نیا خۆی به یارمه تی خاوه نه بیئت ئەنجام نادریت، به لکو به ره مه می کرده وه کانیشتان ئەگه ر خاوه نه یکات به نسیمان نابیئت، مه گه ر نابینی زۆر کهس ئیش ده کات و پاره ی ئیشه که ی و هه رده گریت به لام پاره که ی وون ده کات؟ ئایا کابرا رای له سه روون کردنی بوو؟ ئەگه ر بلین بابا کاری خۆی به چاکی هه لئه گرتبوو و هیا له بییری چوو، پی ی ئەلین بو چاکی هه ل نه گرت ئایا ئاره زوی ون کردنی بوو؟ ئەی چ شتیك وای لی کرد که چاکی هه لئه گریت؟ خۆی، خه لک، خوا، کامیان؟ هه رکام بلیت هه ره ئه بی له ئاکامدا به خوا دوا یی بینیت، وه ئەگه ر له بییری چوکی له بییری برده وه؟ هه رچی و هه رکی بلییت به نیهایه ت ناگه یت تانه لییت خوا، لیرده ا ئەگه ر پیرسن (که خواشته کان ده کات ئیمه وه کوچین؟ ئیمه ئامیرین به لام که می جیا وازه له وئا میرانه ی دهستی ئیمه، ئەوجیا وازه ش پشکی سه ربه خۆیه که خاوه ئیمه ی به خشیه و ئیمه له سه ره ئه و پشکه یه (الجز الاختیاری) سزایا پاداش و هه رده گرین واته له م پوه وه چا که کان له نیوان خۆیاندا و خراپه کان له نیوان خۆیاندا گه و ره و بچوکیان نی یه و وه ک یه ک وان بۆیه پیغه مبه ری مه زن (ﷺ) ئەفه رمویت (لا تحقرن من المعروف شیئاً ولأَنْ تَلْقَى أَحَاك بوجه طلیق) واته هیچ شتیکی چاک به که م مه زانن ئەگه رچی چا که که ئەوه بی که به رویه کی شاده وه پوه به برا که ت بکه یت کاتی که پی ی گه یشتییت هه رله سه ر ئەم بناغه یه،

* هه ندیک به لایانه وه وایه که که عبه له سه رده می چه زه ته ئاده مدا (درودی خویا لی بیئت) دروستکراوه ئیمه یش له به ربونی فه رموده یه ک، ته وه مان هه لپازرد.

2- بۆزیاتر شاره زابوون له م باره وه ته ماشای نامیلکه ی (کی یاسامان بۆدانی) بکه.

3- مه به ستمان له ره وانه لای دکتۆری خواناسی دادپه ره ورو لیژان و پاره وای خاوه ن باه رانه وه مه به ستیشتان له ناره وانه سه ر شه خس و نه زه ر که وه کتۆری بی دین و بی ته خلاق ولی نه زانه هه رچه ند و تراهه پیوستی سه رت نه کات به مالی دوژمنا (الضرورات تبیح المحظورات) به لام نابی بۆشیفا و چاره سه ری نه وریگا هه لانه بگرینه به ر، دکتۆریش هۆیه نه کاریگه ر.

زانایان وتویانه تهماشای گه وره و بچوکی تاوان مه کهن، به لکوته ماشای نهوزاته بکهن که فرمانی نه شکینن وه نه گهر هندی ئیشی چاک به گه وره و گه وره تر وه هندی به بچوک و بچوکت و هه ره به وپی یش تاوانه کان نه ژمیررین نه وه له پروویه کی تره وه به ^۱ واته: تهماشای سوودی نهوئیشه چاکه ده کریت بوخه لک، به گویره ی کهم وزوری سو ده که ی به گه وره و بچوک داده نریت و ههروه ها خراپه یش، جاوه که له پیشه وه باس مان کرد ئیمه له سه ره نهو پشکه ئیختیاریه سزا یا پاداش و هه ره گرین، چون نه گه رخا یارمه تی مروقه نه دات، نه چاکه نه خراپه نه نجام نادریت، بویه پاداشی کرده وه به ستراره به نیه ته وه، چونکه پشکی نیه ت به ده ست مروقه جائه گهر نیه تی چاکه ی کرد با چاکه که شی بو نه کریت، هه رپاداشتی نه بیته وه نه گه رنیه تی خراپه ی کرد و بو ی نه کرا هه رتاوانباره) انما الاعمال بالیات وانما لکل امر مانوی .. واته: کرده وه کانیا ن به نیه ته کانیا نه، مروقه هه ره نهو نیه ته ی بوئه بی، ئیمه به نده ی خوا ی خاوه ن ده سه لاتین و کرده وه کانیشمان بی نهو پی نه نجام نادریت، (**وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ**) الصافات / 96 خوائیه ی دروست کرده وه و نه و کردارانه ش که ده یکه ن واته، خو مان و کردار مان مه خلوقی یه که خالیقه که (الله) یه چونکه نه گه ریارمه تی نهوزاته نه بیته ئیمه ناتوانین هیچ شتیک نه نجام بده ین.

دو وه م / زه راعت:

له روانگه ی ئیسلامه وه ناوه دان کردنه وه ی زهوی ئیشیکی زور پیویست و ره واو په سه نده، چاندنی دانه ویله و ناشتنی دارو دره خت چ به ردارو چ بی بهر سویدیکی زور گه وره و گرنگی تیدایه و هه رشتیکیش سو دی زوری تیا بیته به چاکه یه کی گه وره ده ناسریت، وه له باسی پیشو دانه و فه رموده ی پیغه مبه رمان (ﷺ) باس کرد که نه فه رموی: هه رکه سیکی دره ختیکی به ردار یا دانه ویله بچینی، هه رگیان له به ریک هه رچه نیکی لی بخوا ت هو ی خو شبه ختی خاوه نه که یه تی، چونکه به چاکه بو ی نهو سریت وه و تراوه نه گه رنه مامیکتان به ده سه ته وه بوو خه ریکی ناشتنی بوون، پی یان وتن هه ریستا نه مرن، نه مامه که فه رنه ده یته به لکو بینیزی وه که فارس نه لین (دیگران کاشتن ما خوریم ماهم میکاریم دیگران بخورند).

زهوی هی کی یه؟

زهوی مولکی خوا یه و به وکه سه ده دریت که له پیش هه موو که سیکدا ناوه دانی بکاته وه و به سه ریا بگات و هه دروست نیه نهوزویه له سی سال زیاتر با یه ریمینته وه، هه رکه سیکی له مولکی که سیکدا دره ختیک یا خانویه کی دروست کرد نهوا به زورلی ی نه سینریتته وه هیچ حه قیک به سه تم کار نادریت وه که پیغه مبه ری مه زن (ﷺ) نه فه رمویت (مَنْ أَحْيَا أَرْضًا مَيْتَةً فَهِيَ لَهُ وَلَيْسَ لِعَرَقِ ظَالِمٍ أَجْرٌ) واته هه رکه سیکی زهویه کی پاک کرده وه و به سه ریا گه یشته نهوا هی خو یه تی وه بو دره ختیک که به نار هه وه زهویه دابنیزیت هیچ مافیک نیه. که سیکی نه گه رنه یه توانی زهویه که ی بکیلی و سو دی لی و هه رگریته پیویسته بیدات به برایه کی ئاینی خو ی وه هیچی لی و هه رنه گریته چونکه پیغه مبه ری مه زن (ﷺ) نه فه رمویت (اِذَا كَانَ لِأَحَدِكُمْ أَرْضٌ فَلْيَمْنَحْهَا أَخَاهُ أَوْ لِزُرْعِهَا) واته نه گه ر یه کیکتان زهویه کتان هه بوو با بیبه خشن به برا که تان یا خو تان بیکیلن، له م فه رموده به نر خه وه ده رنه که ویته که نابی زهوی به با یه ری به یلریتته وه به لکو یا نه بی خو ی بیکیلی یا نه بی بیدات به خه لک، نار هوا یه زهوی بدریت به کابرایه که به شه ریکی ئیتر تو وه که له سه رکابرایت یا له سه ره خاوه ن زهوی چون فه رموده ی پیشو و نه وراسته یی روون کرده وه و له فه رموده یه کی تر داهاتو وه که (نَهَى عَنِ الْمُرَاعَةِ) نه م به کرییه ش به ریاسای (سد الدرعیة)، نه که ویته چونکه زور واده بیته که لایه نیکی فیل له لایه نیکیان بکات و کابرای ئیشکه ر ته ماع هه لی نیته له سه ر دزین و لا خستنی هه ندیک له و به رو بومه، جا بو نه وه ی که نه و ریگا بگریته ئیسلام ته نیا سی ریگا به ره وا ده زانیته له م باره وه:

4 - چاکه و خراپه دورو بیان هه یه، یه کهم / به نیسه ت خاوه، دو هه م / به نیسه ت خه لکه ره، یه کهم گه وره و بچوکی نیه چونکه فرمانی خوات شکاندروه به لام، به شی دو هه م تهماشای زیانی گه وره و بچوک یا سو دی گه وره و بچوک نه کریته و به و شتیه چاکه و تاوان به بچوک گه وره نارته برین.

1. خوی زهوی یه که بکیلیت و سودی لی وهرگریت.
2. بیبه خشیت بهبرایه کی ئاینی تابراکه ی سودی دنیایی لی وهرگریت ئه ویش سودی پوژی دوی دهست ده که ویت (من جأ بالحسنة فله عشر امثالها) واته ههرکه سیك چاکه یه که بکات دهبه رانبه ری هیه.
3. به قیمة تیکی دیاری بیدات به که سیکی تر، ئه میانه دواترین پله ی ئینسانیه ت وکه مته رخه میه تی سه باره ت به خواو خه لک* ههرچند بوئه مروئه گه رئه م پله ی سییه مهیش به کاریت هیشتا هه رباشه نه که ریگا گومان لی کراوه کانی تر بگریته بهر.

خواردنی میوه ی باغ:

نه هاوبه شی و نه مولکیتی تاک له ئیسلام دا بی سنوور نیه، دروسته ههرکه سیك بدات به ناوباغی که سیکدا له میوه ی ئه وباغه بخوات به لام نابی به شی دوی لی هه لگریت، پیغه مبه ری مه زن (ﷺ) له م باره وه ئه فه رمویت (مَنْ أَصَابَ مِنْهُ مِنْ ذِي حَاجَةٍ غَيْرٍ مُتَّخِذٍ حُبَّتَهُ فَلَا شَيْءَ عَلَيْهِ) که سیکی موحتاج ئه گه رمیوه یه کی له باغی کدا کرده وه له ناوباغه که دا خواردی وهیچی له گه ل خویدانه برد ئه واهیچی له سه رنیه واته (ئیشیکی ناره وای نه کردووه وپیشکی هاوبه شی خوی خواردووه وخواهن باخیش سودی پوژی دوی بوئه مینی وبی منته ناکریت.

ئاودیوان

باغی خورما وتری دروسته بدریت به کابرایه که بوئاوه دان و سه رپه رشتی کردنی وله به ره مه کهیدا شه ریک بن وه ئه گه ر زهویه کهش له ناو ئه ودارخورماو باغه تری دا بوئاوه دانی باغه که به بی ئاوه دانی زهویه که نه ده کرایا زور زهحمه ت بو بوئه مه دروسته بدریت به کابرای ئاوده روخواهن زهوی و ئاوده ره له به ره مه کهیدا شه ریک بن به ومه رجه تووه که له سه رکابرای خاوه ن زهوی بی ت وئه م شه راکه ته ئه گه ر له سه رنیوه بی ت چاکتره وئه گه رکه متری مادام هه ردوکیان رازی بن قهینا کا، به لام باغی میوه کانی ترچونکه زهحمه تی کیش ئه وهنده سودی گرنگی دهست ناکه ویت، نابی به شه ریکی له به ره مه دا ئاوبدرین، ده بی به کری بی ت وئه وه به سودی کریکاره.

سیهه م / کرین و فروشتن

کرین و فروشتنی هه رشتیکی پاک و به سودوله به رچاو بی ت یاو بی ت که به ته عریف بنا سرت دروسته، مادام فیل و فپی تیا نه بی ت ئیشیکی زور به نرخ و پیروزه له پوانگه ی ئیسلام وه، پرسیارکرا له پیغه مبه ری پایه به رز (ﷺ) کام ئیش چاکتره؟ فه رموی (عَمَلُ الرَّجُلِ بِيَدِهِ وَكُلُّ بَيْعٍ مَبْرُورٍ أَوْ لَا غَشٍّ فِيهِ وَلَا خِيَانَةً) چاکترین که سابه تی مروقه ئه وه یه که به دهستی خوی بی کات و وه هه موو کرین و فروشتنیکی ره واکه فیل و فپی تیا نه کریت.

سو خواردن قه ده غه یه

یاسا پاک و بیگه رده که ی ئیسلام سوره له سه ردا بین کردنی خه یرو خوشی بو هه موو خه لک، له به رئه وه هه مووشتیکی چاک و پاک په ره پی ئه داو هه مووشتیکی خراپ و به زیان قه ده غه ده کات، یه کیک له وشته ناپه سه ندانه سو خوار دنه (الربا) له ریگه ی مژینی خوینی چه وساوانه له لایه ن سه رمایه دارانه وه به لگه ی بی به زه یی و دلپه قی گه له له ناو خویدا بوئه ئیسلام زور تو په یه له و کرداره ناپه سه ندو به توندی هیرش ده کاته سه ریان وئه فه رموی (لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ أَكْلَ وَمَوْلَاةٍ وَكَاتِبَهُ وَشَاهِدِيهِ) واته پیغه مبه ری خوا (ﷺ) نه فرینی کردووه له سو خورو سو ده رو نوسه رود ووشایه ته که ی.

سو خواردن هه روه کو خوین مژینی چه وساوانه، سو خوری هو ی کو بونه وه ی ماله له دهست سه رمایه داراندا که ئاشکرایه ئیسلام به توندی دژی ئه وره وشته ناپه سه ندیه وه بی نی سزای سه ختی داوه بوئه و دوو کومه له خوی گه وره سه باره ت

* بچی به رگری لی ناکریت ته ماشای باسی (له به ررژدی زور نیه) بکه.

5- بوچاکتر و نیونه وه له وهی که زهجه تی هچ که سیك به زایه ناروات ته ماشای (باسی سامان له ئیسلادا و ئیسلام کهس بی منته ناکات) بکه.

6- لیزه دا بوئه ته ریشه به ره واده ات نریت چون به رژه وندی هه ردووله وده ایه ئیشه که ناچاری یه به ریاسای (الضرورات تبیح المحظورات) ناچاری قه ده غه کان ئیجازه نه دات) نه که ویت.

به سوخوران ئەفەرموی (یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (278) فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلُمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ) البقره/ 278-279، ئەم نایەتە کاتی هاته خوارهەندیک لە مسولمانان لە سەر عەدەتی پێشووە سوخوری باو بوو هێشتا هەرخەریک بوو، خوای گەورە فەرموی ئەوێ خاوەن باوەرپان لە خۆبترسن و وازبەهێنن لە سۆه کانتان ئەگەر خاوەن باوەرپان، ئەگەر وازناهیێن دەو بانگەوازی شەپ لە گەڵ خاوپێنخە مەبەرە کە یەدایکەن، و ئەگەر وازتان هینا، ئەو بە بنە مایە کە (رأس المال) هی خۆتانە، نەستەم بکەن بە سوو وەرگرتن لە خەڵک و نەستە میشتان لێ بکری بە نەدانە دەوێ بنە مایە کتان. لەم نایەتە پێرۆزانە دەدر ئە کە وێت ئەگەر سوخور واز نەهێنی ئەتە نیا سو وە کە ی پێ نادریت بە لکو بنە مایە کە ییشی پێ نادریتە وە و شەپیشی لە گەڵدا دە کریت تا وازی پێ ئەهینریت لە خوین مژی و بی پەحمییە. سوخوری یەکیکە لە و حەوت گوناگە گەورە کە ئە بنە هۆی فەوتان و سزای سەختی قیامەت، سوخوری پە یووەندی راستە خۆی بە پەرو شتە وە (الاخلاق) هە یە و پەو شتیش چ خراب و چ چاک لە هێچ یاسایە کە لە یاسا کانی ئاسمانیدا نە گۆرا وە ناگۆریت، ئە وەتە هەرسە بارەت بەم خووە نا پەسە ندە خوای گەورە سەر کۆنە ی جۆلە کە کان ئە کا و ئە فەرموی (وَأَخَذِهِمُ الرَّبُّ وَقَدْ نُهِوا عَنْهُ) النساء 161 وە بە هۆی سوخوریانە وە کە بە راستی قەدە غە کرابوون لە سوخوریە، واتە یەکیک لە و هۆیانە کە بۆ بە هۆی رقی خوا لە جۆلە کە کان سوخوری بوو.

جۆرە کانی سوخوری

بە کورتی سوخوری ئەتوانین بڵین دوو بە شە:

1. سوخوری لە کپین و فروشتنی دووشتی وەکو یەک و زیاده وەرگرتن یایەکیکیان حازر نەبی.
2. سوخوری بە هۆی قەرز وە بەوشیو پاریە بدریت بە قەرز بە لām کاتی وەرگرتنە وە ی لە بەر ئە وە قەرز بوو زیاتر وەرگری یاشتیکی بفرۆشی لە بەر ئە وە ی کە قەرز بە زیاتر دابنریت.
- جابۆنە وە ی توشی ئە و تەوانە گەورە نە بین هەرشتیکیان بە وینە و چەشنی خۆی فروشت پێویستە ئەم سی مەرجه ی تیا بیته جی:

1. هەردوکیان حازرین.

2. لە کەم و زیادیدا وە ک یە ک بن.

3. ئە بی تە سلیم کردن و وەرگرتن لە یە ک کات بن. بە لām ئە گەر جۆرە کە یان لە یە ک جیا بوو تە نیا دوو مەرج پێویستە

واتە (یە کەم و سی هە می سەر وە). زیاده وەرگرتنی لە یە نیک لەم شیو یە دا بە سوخوری ناژمی ریت، پێشە وای مەزن و دلسۆزی بەرە ی ئادە می پێنخە مە بری پایە بەر ز (ﷺ) لەم بارە وە ئە فەرمویت (الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ وَالْفِضَّةُ بِالْفِضَّةِ وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ وَالتَّمْرُ بِالتَّمْرِ وَالْمِلْحُ بِالْمِلْحِ مِثْلًا مِثْلًا سَوًّا سَوًّا يَدًا يَدًا فَإِذَا اخْتَلَفَتِ الْأَجْنَاسُ فَبِغْوَا كَيْفَ شِئْتُمْ إِذَا كَانَ يَدًا بِيَدٍ)

واتە ئالتون بە ئالتون و زیو و گەنم بە گەنم و جۆ بە جۆ و خورما بە خورما و خوی بە خوی ئە بی وە ک یە ک و دەست بە جی بن

بە لām ئە گەر جۆرە کە یان لە یە ک جیا بوو ئە وە هەر چە ندر زیاد و کە میان بییت دروستە بە مەرجه ی هەردو و لادە بییت دەست

بە جی وەری بگرن، دیسان پێنخە مە بری مەزن (ﷺ) ئە فەرمویت (دِرْهَمٌ رِبًا يَأْكُلُهُ ابْنُ آدَمَ أَشَدُّ عِنْدَ اللَّهِ اثْمًا مِنْ سِتِّ وَثَلَاثِينَ رِيَّةً) واتە: یە ک دەرەم کە بە نی ئادەم بە سو بیخوات تەوانی گەورە ترە لە لای خوا لە سی و شەش زینا، دوو هە میان

ئە فەرمویت (لِلرِّبَا سَبْعُونَ بَابًا أَيْسُرُ مِثْلُ أَنْ يَكْحَ الرَّجُلُ أُمَّهُ) واتە: سوخوری حەفتا جۆر تەوانی هە یە سادە ترینیان وە ک

زینای دایکی خۆی وایە، بە لێ بە راستی خواردنی سوو پەو شتیکی زۆر نا پەسە ندە و هۆی بڵا بوونە وە ی چە ندین

بیماریە وە ک دروستکردنی دۆژمنایە تی و زۆر بوونی حە سادە ت وکی بەرکی کردنی خە لک بۆ کو کردنە وە ی سامان

بە هەرشێو یە کە کە بۆ یان بکریت تا خویان لە و خوی نمر ئە نە پزگار کەن و لە پاشا جیگای ئە وان بگرنە وە و دە یان پەو شتی تری

نا پەسە ند، بە راستی سوخوری پەو شتیکی نا پەسە ند و نالە بارە و لە تەوان دا کە م وینە یە، ئە لێن جار یک کابرایە ک

کابرايه کی سه رخوښی دی که شهو له دهشت و چو لیه کدا به شوین مانگادا رای نه کرد که بیگریت!! کابراکه دی ته لاقی خوارد که هیچ شتیك له وه پیسترنی یه، له پاشا چوو له لای ئیمامی مالیک (خوالی ی خوشبی) و پرسیاری ته لاقه که ی کرد که نایاشت هه یه له وه پیستریا نه؟

ئیمامی مالیک فهرمووی بچو به یانی و هره وه، کابراکه به یانی هاته وه ئیمام فهرمووی ته لاقته که وتوو، چونکه من شه ورپوژ سه رنجی قورن ان و حه دیسم دا نه م دی هیچ شتیك به نه ندازه ی سوخوری پیس بی چونکه خوی گه وره دژی سوخوران داوای بانگه وازی شه پی کرد وه مه به سستی نایه تی (**فَأَذْنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ**) البقره / 279 بوو له پی شه وه با سمان کرد حه زه تی عومه ر (ره زای خوی لی بی) نه فهرمویت له بازاره کانماندا نابی که سابه ت بکه ن تاشاره زای کرین و فروشتن نه بن له ئیسلامدا، نه گینا توشی سوخوری نه بن ههروه ها حه زه تی عه لی (ره زای خوی لی بی) نه فهرمووی (هه رکه سیك خه ریکی بازرگانی بیته به ره وه ی شاره زای ناین بیته سه باره ت به کرین و فروشتن، دو چاری سوئه بیته، دو چاری سوئه بیته و اته دو و جار فهرمووی.

براو خوشکه مسولمانه کان، ناینی پیروزی ئیسلام بو داین کردنی خوشبه ختی مروقه نه وه ندوده دژی نه وه خلاقه ناپه سه ندانه ده وه سستی زور حه یفه بو ئیمه که نه و ناینه پاک و خاوینه ی خو مان نه ناسین و هه ولی بو نه ده ین و په په وه ی لیوه نه که یین به لکو کورد و اته نی دوی کلاوی با بر دو و بکه وین.

کی به رگری ده کریت؟

نه وانه ی که له مامه له دا به رگری ده کرین نه مانه ن :-

1. شیت چونکه قازانج و زیانی خوی نازانی.
2. نه وکه سه ی که قهرزی زوری خه لکی لابی نه وه ندوه ی نه بیته که بیان بژی ریت.
3. منال، چونکه نه میس له سه ر فکردنی مالدا ده رکی سوود و زیان ناکات تاماله که ی به هه وانته نه روات و کو مه لیش لیل و لیخن نه کات که هه ندیک بکه ونه ته ماعه وه وه به فیل و فرشتی به هه رزان لی بکرن یان به گران پی ی بفروشن.
4. نه وکه سه ی که مالی خوی به فپرو خه رج بکات، هه رچه ند به رگری پاش بالغ بوون هه ندی کیشه ی له سه ره به لام من نه م ره ئیه م پی په سه ندت ره.

تی بینی

وه سیه ت کردن به زیاتر له سی به شی مال منع ده کریت مه گه ر خاوه ن به شه کان ژییرو بالغ بن و ئیجازه بده ن. چه ند نا گادارییه ک

1. ناودیران له یاسای کرین و فروشتن دهر نه چیت چونکه فروشتنی شتیکی نادیاریه که به ری خورماو میوه که یه وه هیشتا دهر نه که وتوو، به لام چونکه زور که س هه یه باغی گه وه ی خورماو تری ی هه یه و خوی نازانی یانا توانی خزمه تی بکات و هه ندیکیش هه ن که ده زانن و ده توانن، به لام باغیان نی یه له به ره نه وه یاسای ئیسلام نه و ناودیران و خزمه ته له سه ر خورماو ترییه که هیشتا دهر نه که وتوون ئیجازه نه دات.

2. ئیجازه ی بازرگانی به مالی خه لک دراوه به مه رجیک له سو دوزیا ندا ها و به ش بن و نه م به شه ش له په را وه فیه که اندا به در یژی به ناو (قیراض) هوه باس کراوه.

3. ئیجازه دراوه که خاوه ن قهرزیک قهرزی به لاته وه یه بینیری بولی که سیك که قهرزی توی به لا وه یه نه مه ش پی ی نه وتریته ره وانه کردن (حواله).

4. ئیجازه دراوه که خورمای تازه پیگه یشتوو (الرطب) بدری به خورمای له ده ستابو به مه رجیک نه گات به حه دی زه کات نه مانه هه موویان له به ره ئیحتیاجی زوری خه لک و نا چاری ئیجازه دراون و نا کرین به قیاس بوشتی تر، نه مانه نیشانه ی به ربلاوی یاسایه و دا گیر کردنی هه موکون و قورز بنیکی ژیا نه (العموم والشمول).

قهرزدان سونه ته

قهرزدان به ئینسانی محتاج مادام بوگوناهی نه بی و داوای بکات پیویسته به لام نه گه ربوگوناهی بوو نه وه نه وقهرزدانه قهده غه یه وه نه گه رگومانی تاوانی لی ده کرا، چاک وایه قهرزی پی نه دریت چونکه کابرا بهر هفتاره ناشیرینه کانی مافی خوی سوتاندوو.

له بهر سوری ئیسلام له سه ر قازانجی خه لک، قهرزدانی به لاره زور شتیکی جوانه وهندی جاریش به پیویستی ده زانیت (وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ) (المائدہ / 3) واته: یارمه تی یه کتریده ن له سه ر چاکه و خواپه رستی و یارمه تی یه کتره دهن له سه ر تاوان و دوژمنایه تی. کابرای قهرزار نابی کاتی بونی که مته ر خه می بکات له بزاردنه وهی دا، چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) نه فیرموی (مَطْلُ الْعَنَى ظَلَمٌ) واته نه دانه وهی قهرزله کاتی بونا به خاوه نه که ی ستم وزولمه. قهرزدان چاکه یه لای خواری پاداشته که شی هه ژده به رامبه ره به لام لای خواری چاکه ده به رامبه ره چونکه ده گونجی کابرای چاکه له گه ل کراوشتیکی هه بی به لام نه وهی محتاج نه بی داوای قهرزناکات هه روه ها چاکه نه بیته هوی که مته ر خه می و گوی نه دانه زحمه ت وئیش له لایه ن چاکه له گه ل کراودا و ته مه لی لی پهیدا ده بیته، به لام قهرز نه بیته هوی خسته ن کاری کابرای قهرزار چونکه ده بی هول دات بییژیریته وه، وه نه گه ر کابرای قهرزار له بهر که م دهستی قهرزه که ی بونه نه درایه وه پیویسته له زه کات قهرزه کانی بویدریته وه، واته ئیسلام مادام داوای قهرز نه کات ناماده یه له کاتی نه بونی ده سه لاتی قهرزاره که دا تائه و جیگایه بوی بلویت نه وه قهرزه بییژیریت و بو هه میشه ییش به شیکی زه کاتی دانا وه بوئه وانه (وَالْعَارِمِينَ) واته: قهرزداران یه کیکه له وه هشت تا قمه زه کات به رانه جائه گه ر میری و یارمه تی خه لک قهرزه کانی بوته و او نه ده بوو پیویسته خاوه ن قهرزه کانیش ده ست له باقیه که ی هه لگرن، ئیسلام نه وه قهرزه به ئیشیکی چاک وئینسان دوستانه نه زانی و هویه که بو په ییدا بونی دوستایه تی و خوشه ویستی له نیو خه لکا بویه نه پرگا به ماته ل کردنی قهرزه که نه دات و نه ئیجازه نه دا شتیکی زیاتر یا چاکتر له قهرزاره که وه رگریته و نه وئیشه به سوخوری دانه ی نه و حیسابه ی بده کات که له باسی سوخوری دا باسما ن کرد، به لام نه گه ر له م باره وه هیچ مه رجیک نه گه ر ابو له پاشا قهرزاره که مالیکی زیاتر یا چاکتری هینایه وه بو خاوه نه که نه خراپی نه کردو وه به لکو ئیشیکی چاک کردو وه، پیغه مبه ری ئیسلام (ﷺ) له م باره وه نه فیرموی (اِنَّ خَيْرَکُمْ اَخْسَرُكُمْ قَضًا) واته چاکتر تان نه و که سه یه که قهرزبا شتر نه داته وه وه چونکه چاکه ی له گه لا کراوه، جه زای چاکه، چاکه یه (هَلْ جَزَاءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ) (الرحمن / 60). نه مه ییش بویه ئیجازه دراوه چونکه نه بیته هوی به تین بونی په یوه ندیه کان و باوه ربونی زیاتر به یه که و به رزو به هیز بونی پله ی خوشه ویستی له نیو خه لکا، نه وه یه ئاینه ناشتی خوازمروؤ و یسته که ی ئیسلام هه مووکون و قوربنیک ده گه ری به داوی ئیشه چاکه کاندو کو یان ده کاته وه و پیشکش به کومه لی خه لکی ده کات و به توندی دژی خراپه کان له ناوکومه ل داده وسته ییت و تریان دهنی، راستی نه وه یه یاسا که ی قورئان، هینه ری خهیره بو هه مووجیهان. هه رکه س لی ی لادا خوی زه ره ر ده کا، بیجگه له سه رشوری هیچ به هیچ نا کا قسه ی بی ناوکه بو بو روس پی هه لگرا به لام زوری پی نه چووده هول که ی درا.

نه وشتانه ی که هه مووتیا شه ریکن

هه مووکان و سه ر چاوه کانی وه که نه وت، قیر، خوی ئالتون و زیوئاسن و مس گارو وینه کانیان نابی بدرین به ده ست یه که یا چه ند که سی تایبه تیه وه به لکو نه بی میری ده ستیان به سه را بگریته و به کری نه وشتانه نه نجام بدات و به ره مه که ی بوته وای خه لک بیت نه مه ش یه کیکه له وه لگه رونه که ئیسلام به سه رمایه داری په روبا ل و قورس رازی نیه و ماوه به سه رمایه داران نادات که ده ست بکیشن به سه ر نه وکان و سه ر چاوانه دا، ته نانه ت میریش ناتوانیت یه کیک له سه ر چاوانه بدات به ده ست یه که یا تا قمیکه وه بوخویان به لکو نه بی نه وکان و سه ر چاوانه له بهر ژه وهندی گشتی دا

به کار بهیترین، پیغمه مبری مه زن (ﷺ) نه فهرموی (ئینسانه کان باوه دراروی باوهر هاو به شن له سی شتا له ئا و ئاگرو له وهر دا) له فهرموده یه کی ترا نه فهرموی له (خوی) واته نه و شتانه ی که هه موو که س بو خوی یا بو مه رومالاتی ئیحتیاجی پی ی هیه ده بی گشتی بی ت نابی تایبه تی کریت به یه ک یا تا قمیکه وه.

سه له م

سه له م، کرین و فروشتنیکه که فرو شرا وه که له پونه بی ت وله وانه بی که به ته عریف بنا سریت و ماو ه ش بوهر گر تنی هه بی ت سه له م نه گهر چی به پو له ت له سو ده چی ت، به لام له بهر پیویستی خه لک و نا چاری ماوه به وئیشه دراوه، قازانچی سه رمایه داره که له م وینه یه دا سه داسه دنیه تا وه کوسوی (الربا) لی بی ت نه گهر چی قازانجه که ی بهر چاوتره، سه له م بیجگه له وه نه بی سه له م کرا وه که شتیکی به سو دو پاک بی چه ندمه رچی تر بو سه له م پیویسته وه نه بی ئه و مه رجان ه بینه دی نه گینا دروست نی یه.

1. نه بی پاره که له کاتی دابه ستنی سه له مه که دا ته سلیم کریت.

2. نه بی سه له م کرا وه که قهرز بی ت.

3. نه بی جیگا و کاتی ته سلیم کردنه که ی دیاری بکریت.

4. نه بی سه له م کرا وه که بتوانریت ته سلیم بکریت.

5. نه بی سه له م کرا وه که به ریگی عاده تی دیاری بی ت واته (نه ندازه که ی به پیوانه یا کی شانه یا ژماره یا مه تر دیاری کریت).

6. نه بی نه و سیفه تانه ی که نرخ و پره غبه تی خه لکی تیاده گوپی له سه له م کرا وه که دا نه بی دیاری کری و بزانی ت بیجگه له و وه سفه ی که شته که نایاب کات نه مه هه موو بو نه وه یه که خه لک دو چاری هه را و ده مه قاله نه بن، ماوه دان به سه له م شتیکی پیویسته بوژیانی خه لک بو یه ئیسلام به ره وای دانا وه که و ابو هه ره و سفیک شته که ی سه خت کرد یا که م کردنه وه ی هه ره رجیک له و مه رجان ه که با سکران نه بیته هو ی هه لو ه شان دنه وه ی سه له مه که چونکه نا کوکی لی پهیدا نه بی ت.

برای مسولمان و خوشکی خواناس و به نیمان ته ماشا که ن که ریبازه پیرۆزه که تان چه ندسوره له سه ر دا بین کردنی ژیانی ئینسان به شیوه یه کی ریک و پیک وله هه رگۆشه یه که وه خهیری هه بی ت هینا و یه تی وله به رده م خه لکا داینا وه و

هه ر خرا په یه که به دی کات به گورزو گوپال راوی ده کات راستی فهرمو وه خوی گه وره که نه فهرمویت (**وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً**

لِلْعَالَمِينَ) الانبیاء/107 واته ره وانه کردنی توئه ی موحه ممه دبوهیج شتیکی نیه مه گه ربو دا بین کردنی خه یرو به رکه ت بی بو هه موو خه لک. درودره حمه تی خوات لی بی نه ی پیغمه مبره وه نه ی دلسوزو پی شته و او پره بهر. ئیسلام مه نه نه کات غه ش له مامه له، به بی ئیسلام جیهان ئی شی ماته له.

نه وه ی چا که بی ت یاسای ئیسلامه کامیش خرا په بی دژی ئیسلامه.

کی نه لی وانیه دهستی بالا کا، په نجه ی دابنیت له سه ر تاقه خالیکیا.

به خشین و خه لات

به خشین و خه لات به و شته ده و تری ت که به بی شت و هر گر تن له باتی دا بدری به که سیک نه م به خشر او نه بیته مال بوکا برای پی به خشر او.

به خشش و خه لات له پروانگه ی ئیسلامه وه چون هو یه که بوخۆشه ویستی و دوستایه تی ئی شیکی ره و او چا که

له هه رکه سه وه بی ت و هه رچه ند بی ت، پیغمه مبری مه زن (ﷺ) دیارییه که ی موقه و قسی کافری و هر گرت و ماریه ی قبگی

دایکی ئیبراهیمی کوری پیغمه مبر (ﷺ) یه کیک بو له و دیاریانه، دیاری هه رچه ند بی ت نابی به سوک ته ماشا بکریت

چونکه دیاری هو ی خو شه ویستی و به تین که ری په یوه ندی نیوان خه لکه که و ابو هه رشتی ئا و ابی زور به نرخه

نه گهر چی خوی شتیکی که م نرخ بی ت بو یه پیغمه مبری دلسوزو پی پیشاندهر (ﷺ) نه فهرموی (**لَا تَحْقِرَنَّ جَارَةَ لِحَارَتِهَا**

وَلَوْ فَرَسَنَ شَاةٍ (واته ئاومالیک دیا ری ئاومالەکه ی خوی به که م نه زانی ئەگەر چی سمی حیوانیک بیّت، ئیسلام ئاینی براهەتی ویه کیتی و خوشەو یستییه و به تین کەری په یوه ندی نیوان خەلکە، دیاریش هۆیه که بۆپەرە پیدانی ئەم شتە بەنرخانە و هەر هۆیه که بیهیته گومان و نابه دلی دیارییه که، نرخ ی ئەوبه خشینە دینیتە خوارو ئیسلام بەرەوای نازانیت وەک ئەم خالانە ی خوارەو ه:

1. سەندنەو ه ی دیاری لە پروانگە ی ئیسلامەو ه شتیکی ناپەسەندو قەدەغە یه پیغە مبه ر (ﷺ) ئەفەرموی (الذی یعوذ فی هبته کالکلب یرجع الی قبیته) ئەو که سە ی که خە لاتی خوی دەسینیتەو ه وە کوسە گی ک وایه که بگەریتەو ه بۆ خوار دنی پشیمانەو ه ی خوی. چونکه ئەمە لە باتی دۆستایە تی ناریکی و دۆزمنایە تی زیاد ئە کات.
2. دیاری بۆ کار بە دە ستانی که لە پیش کار بە دە ستیا شتیکی واله نیوان ئەو کار بە دە ستە و دیاری دەرە که دا نە بو ی، چونکه ئەمە ئە بیته هۆ ی گومانی خراب بۆ هە ردولا.

تی بینی

- دیاری بە ناو بە رتیلەو ه تاوانیکی گەورە یه و پیغە مبه ر ی خوا (ﷺ) نە فرینی لە بە رتیل دەرو وەرگرو واسیتە ی نیوانیان ی کردو ه. مسو لمانان ئە بی ناگاداری خو یان بن و خو یان دو چاری ئەو نە فرینه نە کەن لە بە رشتیکی دو اکۆ تای دونیا.
1. دیاری لە پرو دامان (غصب الحیا) واته کابرا لە شەرماندا شتە که بیه خشیّت، وە ک ئەو شتیکی بە قی مەت یا جوانی هە یه و کابرایه که تە ماشای ئە کات و ئە لی شتیکی جوانه و چاکه و خاوه نە که ی پیی شەر مه ئە گەر ئە لی پیشکە شت بی نا شکرایه ئەو پیشکە شیە ناب ی وەر گریّت چونکه پیشکە شی لە پرو دامانە و بە دل بەو بە خشینە رازی نیه ئیتر که ی دۆستایە تی دینیت؟

2. دیارییه که بیهیته هۆ ی یار مە تی لە سە رتاوان (المائده) / 2 براو خوشکی مسو لمان، ئەو هیه یاسا و پر یبازە که ت تە ماشاکەن چە ندسورە لە سە رهینانی هۆیه کانی خوشەو یستی و براهە تی و دور خستنه و ه ی هۆیه کانی نا کوکی و دۆزمنایە تی.

نان خوار دنی دەعوە تی

لە پروانگە ی ئیسلامەو ه دەعوە ت بۆ نان خوار دن و میوان داری دوو شتی جیان لە یه که لە بەر ئەو ه پیو یستە هەریه که یان بە جیا باس بکریّت.

1. دەعوە ت بۆ نان خوار دن چونکه هۆ ی زیاد بونی خوشەو یستی و براهە تیە ئیشیکی چاک ی ئیسلامە و پیو یستە دەعوە ت کرا و بچیتە سە ر دەعوە تە که و ناب ی خوی ببویریّت مادام لەوشو ینە دا تاوان نە کریّت، جائە گەر بە چونی ئەو ئەو تاوانە نە دە کرا ئەو پیو یستە لە سە ری بچیت و تاوانە که مەنع کات، بە لām ئە گەر ئە یزانی تاوانە که ی بۆ بەر گری نا کریّت ئەو ه، بە نە چون بیزاری خوی لەو تاوانە دەر ئە بریّت بە م کارە یشی ئینشاء الله پاداشتی ئە بیّت.
- نان خوار دن لەو دەعوە تانە دا مادام گومانی لە حە لال و حە رامی خوار دنە که دا نە بوو پیو یستە و چاک وایه پرۆژی سونە تی بۆ بشکی نی.

لیرە شدا دەعوە تی لە پرو دامان و دەعوە تی که دەو له مە ندانی بۆ یانگ کریّت و گوی بە فە قیران نە دریّت دەعوە تیکی

ناپەسەندو ناڕەوایه و مسو لمانان ئە بی نە ئە و جوړه دەعوە تانە بکەن و نە بو ئە و جوړه دەعوە تانە ش بچن، بە تاییبە ت ناب ی دەعوە تی ستمکاران و بی دینان بکریّت چونکه پیغە مبه ر ی پایه بەرزو ری پیشان دەر (ﷺ) ئەفەرمویّت (لا تُصاحب المؤمناً ولا یأکل طعاماً الا تقي) واتە نە که ی رە فیقی بیجگە لە خاوه ن باو هرو نە خوات نانت بیجگە پەر هیزکار.

2. میوانداری نیشانە ی مرو ؤ دۆستی و هۆ ی زیاد بوونی خوشەو یستی و دۆستایە تی یه بۆیه ئیسلام زور بە گرنگی

دائە نی و ئە فەرموی (مَن كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ) واتە هە ر که سی باو هری بە خوا و بەرۆژی قیامە ت هە بیّت باریزی میوانە که ی بگری.

بۆمیوان و پریزلی گرتنی ئەم شتانه پێویستن:

1. پریزلی گرتن و هه‌لسان له به‌ری له کاتی هاتنیاو له کاتی به‌پێکردنیا.
2. خواردنی باش بۆشه و پوژیکێ و به‌میوان حیسابه تاسی پوژ.

له پیغه مبه‌ری مه‌زنه‌وه هاتوه (که میوان به‌پوژی خۆی دی و به‌لابردنی گوناھی خاوه‌ن مال ده‌چیت میوانیش ئەگه‌ر به‌داوای خاوه‌ن مال نه‌بی و ئیشی زۆره‌روری نه‌بییت چاک نی یه‌زیاتر له‌سی پوژ به‌میانیته‌وه. مالی هه‌تیو خواردن قه‌ده‌غه‌یه

ئایینه‌پرسۆز به‌زه‌یه‌که‌ی ئیسلام سوژه‌که‌ی هه‌موو گۆشه‌کانی جیهان و هه‌موو کون و قوژبێکی ده‌گرێته‌وه، جا چۆن ئەبییت مناله هه‌تیووبی سه‌ره‌رشته‌کان و لاوازی بی ده‌سه‌لاته‌کان نه‌گرێته‌وه به‌لی، ئایینی پیرۆزی ئیسلام ماوه‌نادات هیچ که‌س مالی نه‌وه‌تیووبی سه‌ره‌رشته‌کانه‌به‌ناپه‌روا بخواز و به‌توندی هی‌رش ئەکاته سه‌ریان ئەفه‌رمویت (**إِنَّ الدِّينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا**) النساء 10 واته: ئەوانه‌ی مالی هه‌تیو به‌شیوه‌یه‌کی سته‌م و ناپه‌روانه‌خۆن، وه‌ک ئەوه‌وا به‌که‌ناگری خستبێته‌ ناوسکیه‌وه وه‌له‌داواییدا ئەخرینه‌ ناوناگری سه‌ختی جه‌هه‌نه‌مه‌وه، خواردنی مالی هه‌تیو به‌کیکه‌ له‌وحه‌وت تاوانه‌ی که‌ئه‌بیته‌هۆی له‌به‌ین چۆن و سزای سه‌ختی جه‌هه‌نه‌م، به‌لام ئەوانه‌ی که‌به‌هه‌ل که‌ندنی قه‌بری مرده‌که‌وه‌یا به‌قازانجی هه‌تیوه‌کان ئیشبکه‌ن ئەتوانن به‌ئه‌ندازه‌ی پێویست له‌وماله‌ بخۆن و نه‌بی به‌کری ئیسه‌که‌یان، هاتوچۆی هه‌تیوان و خزمه‌تکردن و یارمه‌تی دانیان ئیشیکێ زۆر زۆر به‌سووه‌و پاداشتیکی گه‌وره‌ی هه‌یه‌ له‌په‌روانگه‌ی ئیسلامه‌وه پیغه‌مبه‌ری مه‌زن و مرو‌قه‌ په‌روه‌ر (ﷺ) ئەفه‌رموی (أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا وَأَشَارَ بِالسَّبَابِ وَالْوُسْغَىٰ وَمَرَّجَ بَيْنَهُمَا) واته: من و به‌خێوکه‌ری هه‌تیو له‌به‌هه‌شتا ئاوه‌هاین ئەنگوستی شه‌هاده‌وناوه‌پراستی پیشان داو‌لکاندی به‌یه‌که‌وه، خۆینه‌ری به‌پریز، ئایا شتیکی هه‌یه‌ له‌وخزمه‌ته‌که‌ مرو‌قه‌ بکات به‌ره‌فیقی پیغه‌مبه‌ری پایه‌ به‌رز (ﷺ) گرنگتر بی؟

له‌کویت هی‌نا؟

له‌کویت هی‌نا؟ یاسایه‌که‌ له‌یاسا‌کانی ئیسلام و پریگایه‌که‌ بۆ به‌ستنی دهم و ده‌ستی ته‌ماع بازان و چا‌وچنۆکان له‌خواردن و په‌یدا‌کردنی مال له‌پریگای قه‌ده‌غه‌وناپه‌رواوه، به‌گۆیره‌ی ئەم یاسایه‌سالانه‌ ده‌رامه‌تی خه‌لك لیك ده‌دریته‌وه به‌تایبه‌ت پیاوانی میری جائه‌گه‌ر زیاد بوونی ماله‌که‌ی به‌شیوه‌یه‌کی په‌وا و دروست بوو ئەوه‌هی خۆیه‌تی، ئەگینا لی‌ی وه‌رنه‌گیری له‌پاشا ئەگه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی دیاریبوو ئەدریته‌وه به‌خاوه‌نه‌که‌ی وه‌نه‌گه‌ردیار نه‌بوو ئەخریته‌ سه‌رمالی گشتی (بیت المال) و به‌سوودی گشتی که‌لکی لی‌ی وه‌رده‌گیری، ئەلین ئەم یاسایه‌ چه‌زته‌ی عومه‌ر (په‌زای خوای لی‌ی بی) ئیشی پی‌ی کردووه وه‌هه‌ر سه‌ره‌به‌ست و والیه‌کی نارده‌بی بۆ شوینیک پیشه‌کی ماله‌که‌ی له‌گه‌لدا حیساب ده‌کرد و کاتی که‌ده‌گه‌رایه‌وه دووباره‌ حسابی له‌گه‌لده‌کرد و هه‌موو خه‌رجی و ده‌رامه‌تی له‌به‌رچا و ده‌گرت و هه‌رچی زیادبوایه‌ لی‌ی وه‌رده‌گرت و نه‌ی فه‌رمو ئەمه‌ت له‌کوئی هی‌نا؟ له‌وه‌لامی ئەوانه‌دا که‌ئه‌یان وت خه‌لك به‌خه‌لات بۆ ئیمه‌ی هی‌ناوه، ئەیفه‌رموئه‌گه‌ر له‌مالی خۆتا بویتایه‌ بۆت ده‌هات؟

که‌واته‌ له‌به‌ره‌وه‌ی که‌تۆ سه‌ره‌رشته‌ت و والی مسو‌لمانان بوی بۆیه‌ بۆت هاتووه، ماله‌که‌ هی مسو‌لمانانه‌ نه‌هی تاییه‌تی تۆیه‌ درود په‌رحمه‌تی خوات لی‌ی بی ئەی عومه‌ر، ئەی دلسۆزو دادپه‌روه‌ر، به‌پراستی چاکت ناسی یاسا‌که‌ی خوا ئەی هه‌لکه‌وتوی باهونه‌رنه‌مه‌رۆکه‌سانی هه‌ن که‌نرخ‌ی تۆنانان و چیوله‌تاریکی ده‌کوئن، وه‌ک شاعیر ئەلی (شه‌مشه‌مه‌کویره‌ قه‌ت خۆرنا بیینی ئەو چاوی کویره‌ خه‌تای خۆرچی یه‌؟)

خانوی زیاد ناپه‌روایه

ئایینی پیروزی ئیسلام ئەو ئاینه بهرپرزیه که له هه موو باریکی ژیا نه وه بهرنامه ی ههیه وهیچ گۆشه یه کی له بیرنه چۆته وه، هه رشتیك به سودی خه لك بی فه رمانی پی ئە داوه رشتیك سودی نه بیته تاری دهنی وراوی دهكات وپی ی دهلی (من حُسنِ اسلامِ المرءُ تركُهُ مالا یَعْنِيهِ) به شیكه له جوانی مسو لمانیه تی مرو ؤ، وازه یان له وشتانه ی که نایه ویته .

خانویه کیكه له پیویستیه هه ره گرنگه کانی مرو ؤ ده بی هه بیته، دیسان ئەویش بی سنورنیه، دروست کردنی خانوی زیاد بو کۆکردنه وه ی سه روه ت و سامان له پروانگه ی ئیسلامه وه شتیکی ره واوپه سه ند نیه پیویسته مسو لمانان خو یان له وخه رجه زیاده پیاریزن و سه روه ت و سامان له پریگای ره واوه به ده ست به یزن وله پریگای په سه ندوره واوه خه رجی بکه ن، چونکه پیغه مبه ری دلسوز مرو ؤ په روه ر (ﷺ) له م باره وه ئە فه رموی (ان الرَّجُلَ لِيُوجِرْفِي نَفَقَتِهَا كُلَّهَا اِلا فِي هَذَا

الْتَرَابِ) واته ئینسان پاداشتی هه موو خه رجی یه کی ده دریتته وه بیجگه له وخه رجیه ی که له خانودا ئە یكات، زهوی

و نیعمه ته کانی ناوی هه موی هی خوایه وه ده بی هه موو خه لك که لکی لی وهر ده گرن نه ک خوینمژانی

سه رمایه داریه هوی سامانه ناره وا کانیانه وه هه موی بخه نه ژیره ستی خو یانه وه وه زاران که سیش بی

جیگا و پریگابیت، قورئان له و جو ره سه رمایه دارانه هه ره شه ئە کات و ئە فه رموی (بسم الله الرحمن الرحيم . **وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ**

(1) الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ (2) يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ (3) كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْأُخْطُمَةِ (4) وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْأُخْطُمَةُ (5) نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ

(6) الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْافْتِدَةِ (7) إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَدَةٌ (8) فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ (9) سو ره الهمزه . واته سه زاوله ناو چون بو ئە وه که سانه ی

که ناوی مه ردوم ئە به ن به خراپه وه هول ئە دن بو سو ک کردنیان به دم یابه سه ریا به چا و که ئە مه ش خوی ئە وه که سه یه

که هه میشه خه ریکی مال کۆ کردنه وه ژمار دنیه تی واته : ئە وانه ی که ناوی مه ردوم ئە به ن که سانیکن که ده وله مه ندو

پاره دارن وله به رزو ری سامانی خو یان که سه به تایبه ت که م ده ستان به هیچ نازانن وگالته به م وبه و ده که ن وهه رگیز

له مردن و پروژی دوایی ناترسن، چونکه پاره مردنی له بیر بردونه ته وه و واته زانن داراییه که بیان نایه لی بمرن

وهه ره ئە مینه وه جا، با وانه زانن به راستی ئە خرینه نا وئا گریکی شکی نه ره وه تو چوزانی ئە وئا گره چونه؟ ئا گریکی

هه لگیره سینراوی خواپی یه که هیرش ئە کاته سه ر جیگای ته ماع که ده له کانه وه یان سو تینی، بی گومان ئە وئا گره ده وریان

ئە داو دایان ئە گری و پریگای ده رچونیان نابی وده ش به سه ری نه وه له ناوچه ندکو تیکی قورسی دریزی

راکشاو دابرا و خوشکه مسو لمانه کان ئا وایه بیرو پای ئیسلام سه باره ت به سه روه ت مه ندانی به ناحق، دریزی ئە م باسه

له باسی (زهوی بو هه موو ئینسانه) دا هه یه ولیردها له وه زیاتریاسی نا که ین.

بانقه کان پاریزه رن یا خوین مژ؟

بانقهكان ئەگەر بۆ خزمەتی خەلك دانرین شتیکی چاك و پرهوایه و پیویسته پهریان پی بدریت و خەلكی بۆرینوینی بکریت جابوئەوهی دەرکەویت که خزمەتچی خەلكه ئەبی ئەم خالانە ی تیا بیته جی و لیكدانهوهی سهرمایه داران نه کریت به میزانی په و اوناره وایی بانقهكان به لکوزۆر بهی خەلك له بهر چا و گیریت، خالەكان بریتین له مانە :-

1. سهروهت مه ندانی به حهق له بهر خزمەت به خەلك و پاراستنی مالە که یان له نه مان وله بهین چون پارەکانیان بخه نه بانقه وه.

2. به ریوه بهران و کار به دهستانی بانقهكان له لایه ن میریه وه له سهرمالی گشتی مه عاشیان پی بدریت.

3. بانقهكان بی منەت قهرزی بی زیاد و کهم به کهم دهستان و موحتا جان بدن و فیل و فریان لی نه کهن و به ناو حهق وزه حهمت و شتی واوه پاره یان لی وهر بگرن.

4. به پاره ی بانقهكان مامه له ی گه و ره و بچوکی پی بکریت و سو ده که ی بۆ گشتی بی وله شتی گشتی دا وه ک قوتا بخانه و نه خو شخانه و پیرد و پیرگادا خه رج بکریت و سالانه له سه دا شتیکی ئە و سو ده که له پیشه وه پیی ئە و تریت به خاوه ن پاره کان بدریت.

به لام به نقه کانی ئە مپۆ به هیژ که ری سه رمایه داره و خوین مژی چینی چه وسا وه کریکاره و تی کده ری

خو ره و شته و دروست که ری دو وشته، سه رمایه دار فره به شه و کهم ده ست و چه وسا وه وزه حه مت کی ش و بی به شه،

ئە وه یه یاسای ده ستردی به شه، بی جگه له شه به دی نا که یه یه ک تا قه خهیر، هه رجۆ ره زیادی و که میه ک له وه رگرتن

ودانه وه ی ئە و پاره دا قه ده غه و نا ره وایه و به رسو (الریا) ئە که ویت، مه گه ر خه زینه ی گشتی پیویستی به پاره هه بی ت ئە ویش

ئە بی له پاره ی سهروهت مه ندان وهر گیری ت نه که له وانه ی کهم ده ستن و موحتا جی پاره ن، کابرای

ده و له مه ند ئە گه رسه یاره یه کی هه بی ت و بیبا ته گه راج حه تمه ن کری ی لی ئە سینری ت و هیج شتیکی ش نالی ت چونکه ئە لی

پاریژ کاریان کرد وه، به لام ئە گه ر چا و چنو ک و ته ماع بازو ره زیل نیه و مه به سته ی ته نیا کو کرد نه وه ی پاره نیه بو ئە بی

بۆ پاریژ کاری ئە و پاره یه ناماده ی ئە و یار مه تیه نه بی ت و ئە و یادا شه گه و ره ی خوا که یه ک به ده یه به گرن گ نه گری ت؟!؟

ئە گه ر بانقه کان به شیوه ی ئیسلام ئیش بکه ن کهم ده ست و فه قیر کو خه یالی گزی و دزی ئە که ن؟ ئە گه ر زه حه مته تکی ش

و کری کار رزگاری خو یان ده ی، بو دوای یاسا و ریچ که ده ستر ده کان ده که ون و ئیسلامیان ناوی؟!؟.

خوته نه ا ئیسلامه دا کو کی له سه رمافی ئە وان ئە کات و ری زیان بو دا ئە نی ت.

بزانه چۆنی خه رج ئە که یه ت

ئیسلام ھەرچۆنیک له باره ی پاره دهرهینانه وه یاسای له کویت هیئا؟ ی ههیه یاسای (بزانه چۆنی خه رج ئەکه یتی) ههیه وه
 ئەفه رمویت (**كُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ**) بخۆن و بخۆنه وه له شته پاكه كان وه له خه رج نه بن به پراستی
 خواهه له خه رجانی خۆش ناویت. وئه فه رموی (**وَلَا تُبَدِّرْ تَبْدِيرًا إِنَّ الْمُبَدِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ**) مال به خۆرای و به هه ردم
 خه رج نه كه ن، ئەوانه ی كه وه ده كه ن برایانی شهیتانه كانن. هه روه ها پیغه مبه ری مه زن (**ﷺ**) ئەفه رموی خواسی شتی
 ئیوه ی پی ناخۆشه یه كیک له وسی شتانه له ناو بردنی ماله وه كوئه فه رموی (**واضاعه المال**) فه وتان دن وزایه كردنی ماله .
 له یاسای ئیسلامدا چونكه هه مووخه لك به به نده ی خوائه زانی وه مو مالیش به مالی خواله به رئه وه ماوه نادریت به خاوه ن
 مالیك به كه یفی خوی مالی خوی له به ی ن ببات و به هه له خه رجی وبی كه لك زایه ی كات، به لكومه له كه ی لی ئەسه نریت
 له لای حاكم یاپیاوماقولی شوینه كه دانه نریت و به گویره ی پیویست خه رجی پۆژانه ی پی ئەدریت. لی ره دووشت
 وه رده گرین یه كه م / دل سوژی ئیسلام سه باره ت به خه لك و سه رپه رشتی كردنیان له خویان چا كتر، دوهم / هاوبه شی
 خه لك له سه روه ت و سامان دا.

ئالتون وزیوعه نبارنه كه ییت

ئهو ئیسلامه ی كه هه میشه سوره له سه رهینانی خیره به ره كه ت بۆكومه ل ناگونجی سه باره ت به وانه ی ئالتون وزیو (پاره ی
 ره و اجی كات) له ناو بازار پوده ستی خه لكه هه لگرن وزیاده له پیویستی خویان ئەنباری بكه ن و براوخوشكه كانیان موحتاج
 وئیحتیاج بن بی ده نگ بی، چونكه ئەم ئیشه پیشان ده ری دووشته، یه كه م / نیشانه ی بی په حمی وبی سوژی ودل
 په قی سه روه ت مه نده كه ئەمه ش ره وشتیکی نا ره واوناپه سه نده و پیغه مبه ری مه زن (**ﷺ**) ئەفه رموی (**مَنْ لَا يَرْحَمُ**
لَا يَرْحَمُ) واته ئەوه كه سه ی په حم نه كات په حمی پی نا كریت هه روه ها خوی گه وره هه ره شه له وه كه سانه ئەكات و به لیینی
 سزای سه خت به كو كه ره وه یانی ئالتون وزیوئه نباركه رانی ئەدا وئه فه رموی (**وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي**

سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشَّرْنَاهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (34) يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ

فَدُوفُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ) 34-35، واته ئەوانه ی كه ئالتون وزیو عه نبارنه كه ن ونایده ن له رینگای خوادا، ئەه ی

موحه مه د (**ﷺ**) مژده یان پی بده به سزایه کی زۆر ئیش و ئازار دار ئەو پۆژه ی كه ئەنبار كراوه كه له ناوئاگری

جه هه نه مده سوره ن كریته وه له ناوچاوانیان و ته نیشتیان و پشتیان پی داخ ئەكریت و پیمان ئەوتریت بخۆن،

ئهوئه وزیو زیویه كه له دنیا دا كو تان ده كرده وه بۆخوتان، ئەم نایه ته پیروژه به چاکی وبی په رده ئەوه نباركردنه ی

به تاوانیکی گهوره پیشان داو پیویسته مسولمانان به چاکی ئه وراستیه بزائن وله وکرداره ناپه سنده خویان دوورگرن، و تراوه ئه و مالیه زه کاتی لی بدری که زنیه هه لگرتنی به لام ئه م قسه یه لاوازه به چه ندبه لگه: یه که م / نایه ته که ئه وه ناگه یه نی.

دوهه م / ئه و فه رموده که هاتوه له ومانادا نا کوکی تیا هه یه له پرسته کهیدا فه رموده ی (فی المالِ حَقُّ سَبْوِ الرَّكَاةِ) له مالدا بیجگه له زه کات هه یه ئه ویش له به ران به ریه وه هه یه.

سیهه م / ئه و عه نبارقه ده غه کردنه له روحه ئینسان دۆسته که ی ئیسلامه وه نزیکه و گونجاوتره له گه ل یاساکانی تری ئابووریدا خوایش زانایه.

چواره م / ئه و عه نبارقه ده غه کردنه گونجاوتره له گه ل نایه تی (وَبَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ) البقره / 219 واته پرسیارت لی ده که ن چی ببه خشن؟ بلی: ئه وه ی که له خوتان زیاده.

پینجه م / پیغه مبهری مهزن (ﷺ) ئه فه رموی (لَيْسَ لَابْنِ اِدمَ حَقٌّ فِي سِوَى هَذِهِ الْخِصَالِ بَيْتٌ يُسْكِنُهُ وَتَوْبٌ يُؤَارِي عَوْرَاتِهِ وَجَلْفُ الْبُرِّ وَالْمَاءِ) واته به نی ئاده م ره وانیه بوی هیچ شتی که تایبه تی کا به خویه وه و خه لکی لی بی به شبکات بیجگه له م سی شتانه، یه که م / مالیک که تیا دانیشتی و پیویستی یه زه روریه کانی ئه و دانیشتنه.

دوهه م / پۆشاکیک که عه یی خوی پی داپۆشیت و هاوسه ریش به شیک له و پۆشاکه (هَنَّ لِبَاسٍ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٍ لَهُنَّ) البقره / 187 ژنان به رگی ئیوه ن و ئیوه ش به رگی ژنانن.

سیهه م / نانی روت و ناو به شی پی بژیوی خوی ترمزی ئه لی جوان و ره وانه (حدیپ حسن صحیح).

به لگه ی شه شه م / پیغه مبهری مهزن (ﷺ) ئه فه رموی (يَا ابْنَ اِدمَ انْ تَبَدَّلِ الْفَضْلَ خَيْرَ لَكَ وَلَا تَلَامُ عَلِي كَفَافٍ وَاِبدَاءٍ بِمَنْ تَعُوْلُ وَالْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى). ترمزی ئه لی فه رموده یه کی جوان و ره وانه (حسن صحیح).

واته، ئه ی کوپی ئاده م، ئه گه ر زیاده که ی خوت ببه خشیت زورچا که بۆت وه ئه گه ر نه یبه خشیت زور خراپه بۆت به لام

سه رزه نش نا کریه یه له سه ره ئه وه ی که پیویستت بیته، وه ئه م پیویستیه تاسالیک ئه بی واته، ئه وه ی بۆسالییک پیویستی

بی مادام خه لک زۆر له برسیتی دا نه بیته لۆمه ی نا کریت وه له م به خشینه دا له نزیکتین که سی موحتاجی خوته وه ده ست

پی بکه به خشنده چاکتره له گیرنده له باره ی پاداشه وه، مه به ستی ئیسلام له م پرسته دابی منه ت نه کردنی به خشنده و

داخستنی ده رگای ته مه لیبیه که دوومه به ستی گرنگن بۆچاک کردنی باری ئابووری له ژیا نی مرو قدا چونکه نه گه روه کو

کو مۆنیسته کان ئه گه ر هه ر ئیشی به لا وه په سه ند بی و پاداشی زیاده ی نه بی، کابرا تانه و جیگایه که بوی بکریت هه ولی

خۆلادان له ئیش و که م کاری ئه دات و ئه لی، خۆزیاده که ی به من ناگات ئیتر بۆخۆم زه حمه ت بده م، وه ئه مه ش ئه بیته هوی

چەندین دەردی بى تيمارى ناوکۆمەل كەسوكەكەيان تەمەلى وکەم دەرامەییە نمونەى پونی ئەم سەردەمە خاکە پان و بەرین و بەپیتەكەى پوسەو کەم دەرامەتیهكەى كەبۆرگا ریبون لەبەرسیا و لاتەپۆژنا و اییەکان سەدان ئیشی پێچەوانەى بیروپای خویان پى ئەنجام داوه بەلام ئیشکەر لەپروانگەى ئیسلامەوه زۆر بەرپۆزە و پاداشتی ئیشەكەى و چاکەكەى پى ئەدرى و سوپاسى ئەکریت (**إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ**) (التغابن / 17، واتە:

ئەگەر چاکەبەن بە ماڵیکى پاك و دلیكى پاك و خاوینە وەخواپاداشتەكەتان چەند بەرانبەر دەکا و لیتان خش ئەبى و خواپۆزتان ئەگرى و بەحەوسە ئەیه (مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالٍهَا) واتە: هەرکەسێك چاکەیهك بکات بەدەبەرانبەر پاداش ئەدریتەوه (الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنْ يَدِ السُّفْلَى) بەلى بە راستى مۆلکیەتى تا کوپاداشى چاکەکانى گرنگترین هۆى پێشکەوتنى ئابووریە و مایەى دل گەرمى خەلکە بە ئیشەکانى بەلام نە مۆلکیەتى بى سنورى بەلا وەر راستە وەکو بەرنامەى سەرمايەدارى نەها و بەشى بى سنورى بەلا وەچاکە وەکو کۆمۆنیستى بەلکۆخۆى ریبازیکە سەریە خۆ و لەهیچ لایەك سوودی وەرنەگرتوو بەلکۆئەوان بەبۆنەى ئیسلامەوه ناچار بە زیادو کەمى بەرنامەى خویان بوون (**وَكْرَمِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسًّا**) واتە، وەئاو هائیو هەمان کردوو بەخاوەنى بیروباوەرپیکى مام ناوەند لەهەموو باریکەوه.

خوینەرى بەرپۆزکۆکرنەوهى سەر وەت و سامان و وەنبار کردنى گۆی ئەدانە بەخەلکى کەم دەست و ئیحتیاج وەك لەپێشەوه و تەمان:

یەكەم / نیشانەى بى پەحمییە، دوهم / ئەبیتەهۆى پەیدابونى پق و قینو حەسادەتى چینی زەحمەتکیش و موحتاج و کەم دەست سەبارەت بەدەولە مەندان بۆیە ئیسلام ئەوەندە بەم کۆکردنەوه و وەنبار کردنەدرژە و هیرشى توندى کردوو تە سەرى.

خوینەرى بەرپۆز، دواکەوتنى مسوڵمانان لەم سەردەمەدا هۆى نەناسینی ئاینەكەیانەو، زۆر بەى مسوڵمانى ئەم سەردەمە سەربازو شوینکەوتوى یاسادەستکردەکانن و پێیان وایە بەوشیو هیه بە ئەنجام دەگەن و خۆش بەخت ئەبن لەگەل ئەو داتەبیین نە سەرمايەدارى بى سنوور خەلکى حەساندو تەوه و نە کۆمۆنیستى هەپرون هەپرون بو، ئیسلام یاسایە بۆهەموو بەشەر و بەبى ئەو یاسایە ناگەن بەخیر و دوور نابن لەشەر، ئەوهى لام پوونەبۆت بەیان دەکەم، پیت خۆش بێت یان نە ئیسلامەریگەم چونکە بى فەرەقە بۆهەموو بەشەر، هینەرى خیرەو لایەرى زەرەر تائەو یاسا بوومرۆقە حەساوه، بەنەمانى ئەو ژيانیش نەماوه.

زهکات یه کیکه له وفه رزه دیاریانه ی که پیوستی سه رسانی مسولمانانه، زهکات خاوین که ره وه ی دل و دهر ونه له مال پرستی ورژدی وهوی بلاویونه وهی خوشه ویستی له ناوخه لکدا، زهکات نه بیته هوی نه وه که کم دهستان مالی دهوله مهندان به هی خویان بزائن و پاریزگاری لی بکن و حه زبه زهره روزیانیا ن نه کن و وهه میشه به چاویکی ریزه وه سهیریان کن، زهکات فرهزه له سه ره مو مسولمانه ده سه لات داره کان بونه و تاقمه مسولمانه ی که خواخوی باسی کردون، زهکات له هه موو خوراکیه که ئینسان پی پی بژی و مه رپوزن و وشتروره شه و لآخ و نالتون وزیودا و اجبه وکات وچهنی وچونی زهکات له هه موو په راوه فیقهیه کاندایا باسکراون وله م نامیلکه بچوکه دایا ناگونجی باسکردنی، زهکات بۆداین کردنی ژیا نی سه روه ت مه ندو کم ده ست ئیشیکی زورپیویست وگرنگه و نابی چاوپوشی لی بکریت چون خوی گه وره زهکات نه ده رانی به موشریک ناوبردوه و نه فره رموی (وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ) فصلت/6-7 واته:

وای سزای سهخت بونه و موشریکانه ی که زهکات ناده ن، جاکه و ابومسولمانان له زهکات دانا نابی که مته رخم بن یاله زهکات دانا فیل و فریکه ن خوازوریه ناگایه و فیل و فری لی ون نابیت، خوی گه وره ودانا رازی نه بوه هیچ کهس له باره ی زهکات به رانه وه قسه بکات خوی باسی فره مون و کردونی به هه شت به شه وه، هه رکه سیک یه کیک بوله وه هه شت تاقمه حقه ته ی زهکات و هرگرتن، نه گینانه زهکات دهر زهکاته که ی له کؤل ده که ویت و نه کابرای زهکات و هرگر نه وزه کاته ی بۆدروسته به لکونه وزهکات و هرگرتنه شتیکی حه رامه و مال خواردنه به ریگای ناره و ا (وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ) البقره/188 واته: مالی یه کتر به بی هویه کی شه رعی نه خون.

زهکات به کی نه دریت؟

زهکات که نه رکیکی گه وره و به نرخه و مایه ی زیادبون و فراوان بونی فره ربه ره که ته وهوی خوشه ویستی و پاک بونه وهی کۆمه له له نه خوشی رژی و حه سادته و نه دریت به هه شت تاقم.

1. فه قیر: نه وه یه که هیچی نه بیته.

2. مسکین: نه وه یه که هه بیته به لام به شی نه کات.

تی بینی / هه ندی له زانایان به پیچه وانه وه مانای فه قیر و مسکین یان کردوه به هه رحال هه ر کام راست بی

هه ردوده گریته وه به کورتی زهکات به وهی که هیچی نه بی یا بیبی و به شی نه کات نه دریت، وه هه ردوو ژیا نیان داین نه کریت.

3. زهكات كۆكهره وه، واته ئه وانه ی كه ئه كرینه مه ئموورولی پسر او ی زهكات كۆكردنه وه به شیک له زهكاتیان پی ئه دریت بابه شی خویشیان هه بیته به ومه رجعی له سه ره ئه وئیشه یان معاش وهر نه گرن، ئه وه م پی خوشه كه معاشیان نه بیته، چونكه ئه وه ئه بیته هو ی چه ند سو دیک وهك دلسوزی زهكات كۆكهره وه چونكه به شی خو ی تیدایه، ههروه ها زهكات كۆكهره وه له نیه تی خراپ رزگار نه کریت ئه مه ش یار مه تی دان ی ئینسانه له سه رچا كه (**وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى**)

المائدہ/2

4. نۆمسولمان زهكاتی پی ئه دریت بۆئه وه ی زیاتر دل خوش بیی به دینه كه ی ودنیا بی كه مسولمان له پیشینه ی خراپی چاوپوشیان کردوه وهیچ نیه تیکی خراپیان سه باره ت به ونیه، ده توانیته له وه شه دانریته ئه وبی باوه رانه ی كه به ته مع له دژایه تی مسولمان به رگری بگری وچاوه روانی باوه ره یانی بگریته هه رخوازانیه.

5. بۆنازادکردنی بهنده، بهنده ئه و كه سانه بوون كه له پیش هاتنی ئاینی پیروزی ئیسلام دا وهكو حیوان ده فرۆشان و زۆریه یان دیله كانی شه ربون، په له یهك بووله په له شه كانی سه رده می نه فامی ویه کیك بوو له هه زاران كۆسپی ریگای ئیسلامه تی هه ربویه ئیسلام ئه م ئیشه ناپه سه نده ی به شیوه یه کی دانایانه وله سه رخۆ وهك باقی خوه ناپه سه نده كانی سه رده می نه فامی چاره سه رکردوو چه ند ریگای دانا بو بۆله ناو بردنی وهك، به لینی پاداشی گه وره بۆنازادكهران ونازادکردنی بهنده ی بۆزۆریه ی تاوانه كان داناو به وه شه وه نه وه سته به شیکی دیاری له زهكات ته رخان کرد بۆنازادکردنی بهنده كا به لام یه كسه ر قه ده غه ی نه كرد له به رچه ند هو یهك، یه كه م: ژماره یه کی زۆر عاده تیان به به نده یه تی یه وه گرتبوو كه هه ندیكیان له پاش نازادی نه یان ئه توانی بژین ئه بوون به باریکی قورس له سه رگه ل.

دوهه م: سه رمایه یه کی زۆر بوون به ده ست سه روه ت مه ندانه وه ئه گه ره زۆر داوای نازادکردنیان بکرایه دژایه تی توندی ئه كراو زیانی له سو دی زیاتر ده بوو چونكه مرو ؤه زۆرمالی خوش ئه وی وئاماده نیه به ناسانی ده ستی لی هه لگریته، بۆ زیاتر شه ره زا بوون له م قسه یه بچۆته ماشای باسی (له به ررژدی زۆرنیه) بکه.

سییه م: تاریگه ده ستی مسولمانان نه گریته له موقابه له به میسل دا (المقابله بالمیل) چونكه باوی ئه وه سه رده مه وابوو زۆریك له دیله كانی شه ره ئه كران به به نده، واته: ئه گه ركافر هكان مسولمانه كانیان بگرتایه ده یان توانی به گویره ی یاسای سه رده می نه فامی بیان كهن به به نده ی خو یان وه كو حیوان كپین و فرۆشتنیان پی بکن، جاتانه و ریگایه ش وهك ریگایه کی سیاسی له ده ستی مسولماناندا به مینیته وه سو پاس بۆ خواله م سه رده مه دا ئه م شیوه به نده یه تی نه ماوه ئه گه رچی سه دان ریگای به نده یه تی تازه په یدا بوه وهك به نده یه تی گرو هی و حزبی فیرقه یی ومه زه به ی هتد.

ئەتوانریت، ئەوبەشەى زەكات ئەمرو بۆئازادکردنى مسولمانەكان لەژێر دەستى ستمەكاران وبى باوەرانددا بەكاربەھێنریت، ھەر خوازاناىە.

6. قەرزار، واتەبەشیک لەزەكات ئەدرى بەوانەى كەقەرزارن و ناتوانن قەرزەكانیان بدەنەو بەمەرجیک لەسەرشتى حەرام قەرزار نەبوی یابەچاکی لەو حەرامە توبەى كەردبى (واتە ئیسلام مادام داواى قەرزدان ئەكات ئامادەىە لەكاتى نەبونی دەسەلاتى قەرزارەكەدا تائەوجیگایە كەبوى بلویت وبۆھەمیشەیش بەشیکى تاییبەتى زەكاتى بۆداناو و ئەوقەرزەئەبێریتەو).

7. موحاید، واتە، بەشیکى تری زەكات بۆئەكەسانەىەكەخەریكى ھول و كۆشش و غەزان لەپریگای خوداوخەریكى پارێزگارى ئاینن چونكە ئەوانە ناتوانن كاروكۆششى تریكەن بۆداین كەردنى ژیانى خویان و خیزانیان پێویستە ژیانیان دابین بكریت تابەخەيالى پەحەتەوە درێژە بەئیشە پیرۆزەكەى خویان بدن، سەرەوت و سامانى موحاید دەولەمەندى ناكات چونكە موحاید ھەمیشەگىانى لەخەتەردایە چ جاي مال و سامان. لەم حالەتەدا واتەئەگەر ھەیبوداوانەكات چاكتەر بەلام ئەگەرپى ی درا وەرى گریت بادەولەمەندیش بى.

8. ریبوار، واتە، تاقمى ترلەزەكات بەران ئەوپرېوارانەن كەلەپریگادا خەرجیان پى نەمايیت و دەستیان بەمالى خویان ناكات، بالەمالیشا دەولەمەند بن جائەگەر بەقەرزبەن و لەپاشا بېھیننەو چاكتەر چونكە ھەيەتى و ئیسلامیش لەگەل كۆكردنەوہى مالدانیو ھینانەوہى پەواترە، ئەوہى شایەنى باسە ئەوہیە كەئیسلام ماوہ نادات كەس بكەویتە تەنگیوہ مادام پریگای ھەبیٹ جاكابراى ریبواریش لەویاسایە گورى ناکریت ولەوتەنگانە پزگارنەكریت ھەرەكولەياسای (تامال لەدەستى دەولەمەندا كۆنەبیٹەو) دەرناچیت واتە، لەبەریاسای یەكەم پى ئەدرى ولەبەریاسای دووہم بەقەرزبیت چاكتەر، بەكورتى ئەوانەى كەزەكاتیان پى ئەدریت بریتین لەوہەشت كەسەى كەخوای گەورەلەم ئایەتە پیرۆزەدا باسیان ئەكات و ئەفەرموى: **إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلَةَ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْعَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ** (التوبه: 60).

واتە ((زەكات بۆفەقیرو مسكین و كۆكەرەوہى زەكات و نوؤمسولمان و ئازادكەردنى بەندەكان و قەرزاران و موحایدان و پرېوارانە، ئەمەپرېاریكى بى ئەم لاوای خوایە، وەخوازاناوداناىە.

بۆئاگادارى

زەكات ئەگەرەبەشیوہیەكى ئیسلامیانە بدریت نەزەكات دەرئوشى ھەلە ئەبى و نەزەكات وەرگر ھەستى كەمى دەكات خوای گەورە داوالەزەكات دەران ئەكات كەوریابن و زەكاتەكەى خویان بەمنەت نان و ئازاردانى زەكات پیدراو

هه‌لنه‌وه‌شینه‌وه‌وه‌فه‌رموی (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى) البقره/264، واته: ئه‌ی خاوه‌ن باوه‌ران

چاکه‌کانی خۆتان به‌منه‌ت نان و نازاردان هه‌لنه‌وه‌شینه‌وه‌وه. هه‌روه‌ها ئیسلام پێی خوش نیه‌ که‌زه‌کات ده‌رخوی

راسته‌وه‌خۆئه‌وزه‌کاته‌ بدات به‌فه‌قیرو موحتاجه‌کان به‌لکو کوکه‌ره‌وه‌ی زه‌کاتی داناوه، تازه‌کاته‌کان کوکه‌ته‌وه‌و دابه‌شیان

بکات به‌سه‌ر زه‌کات به‌راندا وله‌م ئیشه‌یش زه‌کات کوکه‌ره‌وه‌ به‌شی خوی هه‌یه‌وه‌هیچ کامیان ناتوانن منه‌ت بخه‌نه

سه‌رئه‌ویتریان هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری دلسۆزوپایه‌به‌رز (ﷺ) زیاترئه‌م باسه‌ بۆسه‌روه‌تمه‌ندان پۆشن ئه‌کاته‌وه

ئه‌فه‌رمویت (هَلْ تَنْصَرُونَ وَتَرْزُقُونَ الْأَجْعَاءَ كُمْ) ئه‌ی ده‌وله‌مه‌نده‌کان له‌خۆتان بایی نه‌بن وکه‌م ده‌ستان وبی هی‌زان

به‌که‌م ته‌ماشامه‌که‌ن ئایائیوه‌ واده‌زانن ئه‌گه‌ر بی هی‌زان وکه‌م ده‌ستان نه‌بن خاواناوا به‌لیشاوی پۆزیتان پی ئه‌دات

سه‌رتان ئه‌خات؟ واته‌ئه‌گه‌ربه‌چاکه‌ی سه‌رچاوه‌ی هی‌زوپۆزی خۆتان بزائن و بزائن به‌بۆنه‌ی چ که‌سانیکه‌وه‌ پیتان ئه‌گات

ئیوه‌ سوپاسی بی هی‌زان وکه‌م ده‌ستان ده‌که‌ن، چونکه‌ خوا به‌بۆنه‌ی ئه‌وانه‌وه‌ سه‌رتان ئه‌خات و پۆزیتان پی ئه‌دات.

خوینه‌ری به‌رین، ئه‌گه‌ر زه‌کات به‌وشیوه‌یه‌کو بکریته‌وه‌و جادایه‌ش بکریته‌ ئیترکام شه‌رم ئه‌می ئی بۆفه‌قیرو موحتاجان

وباقی زه‌کات به‌رانی تر؟ له‌گه‌ل معاشدا چی که‌مه‌؟

2. چونکه‌ له‌م باسه‌دا چه‌ندجار ناوی معاشمان بر دپیویسته‌ ئه‌م راستیه‌ش بلین مه‌به‌ستی ئیمه‌ معاشیکه‌ له‌حکومه‌تی

ئیسلامدا بدریت ئه‌گینا معاشی حکومه‌تانی ئه‌مرو نه‌بوونی زۆرچاکترو بی زیان تره‌ تابونی له‌به‌رده‌یان

هۆبه‌رچاوتریان ا. له‌باتی ئه‌نجامدانی یاسا ده‌ستکرده‌کانه‌.

ب. سامانی ولاتان به‌شیوه‌ی دادپه‌روه‌رانه‌ دابه‌ش نه‌کراوه‌ وله‌پاره‌ی ده‌وله‌تاندا به‌شی زۆرکه‌سی تیدایه‌.

ج. زۆربه‌ی ده‌رامه‌ته‌کان له‌پریگای بی شه‌رعیه‌وه‌ وه‌ک سو و باج و به‌رتیل... هتد په‌یدائه‌بن.

د. نالیین چه‌رامه‌ چونکه‌ به‌شیکی چه‌لاییشی تیدایه‌وه‌ کوپاره‌ی نه‌وت و باقی سه‌رچاوه‌کانی تری ولات.

3. وشه‌ی (فی سبیل الله) چونکه‌ له‌زۆربه‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئان و فه‌رمووده‌به‌نرخه‌کانی پێغه‌مبه‌ری مه‌زن دا (ﷺ) به‌مانای

غه‌زا هاتوه‌ بۆیه‌ ئیمه‌یش و امان لیکدایه‌وه‌، ئه‌گینا (فی سبیل الله) واته‌له‌پریگای خودا هه‌رشتیک خیروخۆشی گشتی

تیابیت و تایبه‌ت نه‌بی به‌که‌سیکه‌وه‌ خوی گه‌وره‌ ئه‌وشته‌ بۆخوی و به‌ناوپریگای خوی ناوه‌بات تاخه‌لک چاکتر

ئه‌وه‌ئیشه‌ بکه‌ن وه‌کو دروست کردنی مزگه‌وت و پرد و جاده‌وشتی و ئه‌وه‌نده‌ی هه‌یه‌ خه‌بات و تیکۆشان له‌پریگای خودا

که‌وره‌ترین و به‌نرخ‌ترین شته‌ بۆخه‌لک بۆیه‌ هه‌میشه‌ به‌و وشه‌یه‌ ناوه‌به‌ریت و هه‌رکه‌وترا زه‌ینی ئینسان بۆئه‌وده‌چیته‌

چونکه‌ ئه‌گه‌ر جیهاد نه‌بیته‌ بۆپاریزگاری ئایینی خوا سته‌مکاری و داگیرکردن و نازاردان و به‌دپه‌وشتی هه‌مووکه‌سیک

وه‌هه‌موو کون و قوژینیکی ئه‌م جیهانه‌ ئه‌گریته‌وه‌ وه‌ک ئه‌مروکه‌ ئه‌بیستین و ئه‌بینین.

4. پاراستنی ئابروگیانی ئینسان شتیکی زۆرگه و ره پویوسته، ناشکرایه تائینسانیکی کهم دست و محتاج هه بیته خه رچکردنی پاره له جوان کردنی مزگه و تاندا شتیکی ناره وایه به لام دروستکردنی جیا و از تره و به رژه و هندی گشتی له به رچا و نه گریت، نه و هی پویوسته بزانی نه ویه که دروستکردنی هه زاران مزگه و ت ناگات به رزگارکردنی ئینسانیک له مهرگ و شه رمه ندهی نه و هه ش بزانی که که و تنه ناو ته نگوچه له مه و ه گه و ره تره له مهرگ و ه زور ئینسانیش دو چاری نه و به لایه نه بی به هوی کهم دهستی و نه داریه و ه، جابرای ده و له مه ند کی تا و انباره؟ نه و مال ه هی خوته یا هی خواجه؟ نه گه ربه هی خوی نه زانی نه و انیش به شدارن چونکه به ندهی خوان و خوا خوی پویوستی کردوه له سه ر تۆبه شیان بدهی.

ئیسلام ناشتی خواجه

ناینی پیرۆزی ئیسلام هه میشته هه و له ئه دات که ناکۆکی له نا و گه لدا لا با و خو شبه ختی بۆ هه موان دابین بکات، دیاره لایه نیک له لایه نه کانی زیانی مرو ف که ئیسلام به خه مه بوی و سه ره رشتی ده کات تانا کۆکی و شه پرو هه را پونه دات مه سه له ی کرین و فرو شتنه. هه رکپین و فرو شتنیک که ببیته هوی ناکۆکی له نیوان خه لکدائیسلام پیی رازی نیه نه وانه ی که زیانیان زۆری، به هیچ شیوه یه ک ماوه به کرین و فرو شتنیان نه دراوه و هکو فرو شتنی تووی حه یوانیکی نیی (عسب الفحل) و نه و به چکه ی ناوسکی حه یوانیک ویا کرین تا په ی دابونی و فرو شتن یا کرین و هختیک ده ستت لید او ه یا فپی درا یا تا به ردیک فره درا و دو مامه له یه ک مامه له داو ده یان شیوه ی تر که به درییژی له په راوه گه و ره کاندا با سکر اوون چونکه نه بیه هوی ناکۆکی و قروقاله له ناو خه لکاو به هیچ شیوه یه ک نه م کرین و فرو شتنه ره وانیه هه روه ها که ره سه کانی لو تی و شته منال خه له تی نه کانیش به ر نه م به شه ناره وایه ده که ون و کرین و فرو شتنه که دانامه زریته و خوی له خویه و ه هه لده و ه شیته و ه پویوسته مسولمانان له و جو ره کرین و فرو شتنانه دو ورکه و نه وه. به داخه و نه مه رۆ باز او دو کانه کانمان پره له و شته قه ده غه کرا وانه و کابرا خوی به مسولمان نه زانیته که چی به و شته حه راما نه نانی مال و منالی په ی دانه کات، به خواله پوژی قیامه تدا هه ره و نه و منالانه ت دژت نه وه ستن.

هه روه ها کرین و فرو شتنیک که زیانی خه لکی یا که سیکی تیا بیته به چاک نازانی و مسولمان هه ل نه نی له سه رواز هینان لیی و هکو نه و هی کابرایه کی لادیی شتیکی پویوستی خه لکی شار به یینی و کابرای شاری بلای من داینی تا به نرخیکی گرانتر بو ت بفرو شم (سمسار) نه م شیوه مامه له یه چونکه زیانی زۆره تا قازانچ ئیسلام به رگری نه کات و نه گه ر کرا مامه له که دانه مه زریته و کابرای شاری تا و انباره هه رله و جو ره مامه له یه ده رچون له شار بو کرینی نه و شتانه که له ده ره و هی شار هه دیی تا به نرخیکی که متر بیان کریت و کابرای که ل و په ل ها و هه ربخه له تیته،

جائگه رگه یشته شاروزانی خه له تاوه بوی هه یه ده ست به جی ئه و مامه له یه هه لوه شینیتته وه به لام ئه گه رده نگی نه کرد

مامه له که دانه مه زیت و کابرای کرپارتاوان باره چونکه ئیشه که ی پیچه وانه ی برپاری ئیسلام بووه هه روه ها له م

به شه یه مامه له له سه مامه له و زیاد کردنی قیمة تی شت و مه به سستی کرینی نه بییت هه روه ها ناره وایه خورماوتری فروشتن به که سیك که بزانییت بوشه رابییه تی .

کرپین و فروشتنی جگه ر ناره وایه

له پیشه وه بو مان ده رکوت هه رشتیک زیانی هه بییت ئیسلام به شتیکی ناره وای دانا وه وتا زیانی زیاتر هه بییت

بیزار و تروناره و اتره، جگه ره ته نها بوکیشانه و کیشانیشی بیجگه له زیان شتیکی تری تیانیه به راوردی له گه ل هه رکام

له یاسا کانی شت قه ده غه کردانا بکه یت ئه بینی که جگه ره سه ر قافلله یانه، که وابی پیویسته له سه رسولمانان نه ک

ته نها له کیشانی به لکو له کرپین و فروشتن و کردنی خو بیارین، کابرا ئه گه ر خویشی نه یخوات به کرپین و فروشتن

و کردنه که ی ئه بییت به شه ریکی تاوان و یارمه تی دانه له سه ر تاوان و خوای گه وره ش ئه فه رمویت (وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى

وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ) المائده / 2 واته یارمه تی یه کتر بده ن له سه ر چا که وه به ره یزکاری و هیارمه تی یه کتر نه دهن

له سه ر تاوان و دوژمنایه تی.

به لام به داخه وه ئه وه نده با وه ره که مان بی که لک و لاوازه له گه ل ئه وه دا که جگه ره به شتیکی پیس ئه زانین وه هه موو شتیکی

پیسیش له پروانگه ی ئیسلامه وه حه رامه که چی بوکو کردنه وه ی مال یاز یاد کرنی ئابرو ئه یچینین و ئه ی فروشین و ئه ی کرپین

وله مالدا به فه رموو فه رموو به خه لکی ده به خشین... کاکی مسولمان که می سه ره له پره وشه رم له خوابکه به تاوان

ئابرو په ی دانا بی، ئه گه ره م دنیا ش نه بییت تاوان مرو فة بی ئابرو ده کات، کو کردنه وه ی سامانیش سنووری هه یه،

پیویسته ریگای په ی دا کردنی حه لال بیت و زوریش له سه ر یه ک کونه کریته وه (ته ماشای باسی - نالتون

وزیو ئه نبار نه که یت) بکه. هه روه ها ته ماشای فه رموده ی (من این اکتسبتهُ و من این انفقته) بکه.

خوینه ری به رین، بو زیاتر شه ر زابوون له باره ی جگه ره وه بچو نا میلکه ی (جگه ره دژی ئازادیه) بخوینه ره وه لی ره دا

له وه زیاتر باس کردنی ناگونجیت.

وه قفکردن

⁹ _ کاتی که ئیمه له کۆمه لگای رانیه سالی 1989 ئه م په راره م نوسی و به م شیوه باسی جگه ره م کرد له پیش ئه میشدا نامیلکه ی (جگه ره دژی ئازادیه) مان نوسی بو له لای هه ندیک و ابو که جگه ره به وشینوه یه ش نیه وائینستا که ته م په راره بو چایی دووه م ناماده ته کریت نه ک مسولمان کافرانی ش دژی جگه ره وه ستاون و له زوره ی ولاتانیاندا له چی شخانه کانیا ندا که گوشتی سه گ و به رازو... هتد، تیندا نه خۆن جگه ره یان تیندا قه ده غه کردوه.

وهقف، گیردانی مالیکه که سودی هه بیئت له ریگای چه لآداوئه سلی ماله که، بمیئیتته وه. وه قفکردن، نیشانهی باوه پری راسته به خوی تاک و ته نیاو هاتنی پوژی قیامت و هه ده سته و تنه وهی پاداش و به لگی دلسۆزی وه قفکه ره سه باره ت به غهیری خوی، ئاینی پیروزی ئیسلام زۆرسوره له سه ر مال به خشین و پیی خوشه که س له و مال به خشینه کو تایی نه کات، جائه که ره به خشراوه که در یژ خایه ن بیئت چاکتره و تا بمیئیتته وه و سودی لی و هه رگریئت خاوه نه که ی واله قازانجا به سه ر دنیاش نه مابییئت، به لی ئاینی روح پهروه و مروؤ ناس وه ک دژی عه نبار کردنی سامانه نالی به کابرای خاوه ن ده سه لاتیئش بی منته به وه ئه بی لیئت و هه رگریئت، به لکو هه لی ئه نی که خوی ئه و ماله به خشیئت و به لیئنی پاداشتی گه و ره ی پی ئه دات که لای خوا ده به رانه به ره، که و ابوماله که ی خوی به هه و انته نه داوه به لکو به ته مای زیاتره و وایش ئه بی، چونکه به لیئنی له که سیئ و هه رگرتوو هه که دژی به لیئنی خوی په فتار ناکات، به لیئنی به وزاته داوه که هه مووشت مولکی ئه وه، وهقف به شیئکه له و چا کانه ی که پاش مه رگی کابرا ده میئنی و هه تا ئه و شته بمیئنی و هه کو کابرا مابی هه رچا که ی بو ئه نوسریئت، له م باره وه پیغه مبه ری مه زن (ﷺ) ئه فه رموی (اذا مات ابن ادم انقطع عمله الا من ثلاث، صدقة جارية، او علم یتفع به، او ولد صالح یدعوه) واته هه رکاتی مروؤ مرد، ئیتر کرده وه کانی دوی دیئت، مه گه ره هوی سی شته وه نه بیئت:

1. چا که یه ک که در یژ خایه ن بیئت و هه کوردوست کردنی مزگه وت و قوتابخانه و نه خوشخانه و پریگا و پردو بییری ئاو و باغیئک، ئه مانه تا هه ن چا که ی کابرا به رده وامه.

2. عیلم وزانینیئک که له پاش مه رگی کابرا خه لکی سودی لی و هه رگریئت.

3. منالی چاک و خواناس که له پاش مه رگی باوکی دوعای خیری بو بکات. خوی نه ری به ریز، وهقف چونکه شتیئکی زۆر چا که وه به سودی خه لکه په وایه که سه ره په رشتی مسو لمانان به شیئکه له وزه ویه وه قفانه که سی به شه به نا و بانگه که ی کوردستان مسو لمانان بکه ویت وه قفی بکات، (سواد و العراق) یه کیئکه له وزه ویه وه قفانه که سی به شه به نا و بانگه که ی کوردستان و شتی زیاتریش ئه گریئته وه، چه زه رتی عومه ر (په زای خوی لی بی) وه قفی کردوو هه که س مافی زیاده خوی نیه و کپین و فرو شتی بو غهیری دانیشتوانی خوی په وانیه بو زیاتر شاره زابون له م مه سه له گرنکه ته ماشای په را وه گه و ره کانی وه کو (تحفة) ی شیخی ئیبنو حه جه ربکه، شتیئکی زۆر گرنکه و خه لک زۆر بی ئاگان لی ی.

به خشین ی هه رشتیئک بازۆر که میش بیئت هه ره که لکه بو به خشینده که به لام ئه میش پله ی هه ره به رزو هه ره خواری

هه یه لا خواره که ی له تی خو رمایه که لا هه ره به رزه که یشی به خشین ی خوشه و یسترین ماله، خوی گه و ره ئه فه رموی (لن

تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ) ال عمران / 92 واته: ناگه ن به به رزترین پله ی به خشین

نانه به خشین له و شتانه که خوشتان ئه وین و هه ره رشتی به خشین به راستی خوانا گای لی یه تی مسو لمانه راست

ودلُسۆزه کانی سهرده می پیغه مبهەر (ﷺ) ئەلین کاتی که ئەم ئایه ته نازل بوو ههروهو کو باقی ئایه ته پیرۆزه کانی تر له باوه شیان گرت و ناوه پۆکی ئایه ته که یان به دل و به گیان قبول کرد و ئه وانه یان که بوویان داخواری ئەم ئایه ته شیان به شیوه یه کی تیروته و او به په له و بی و هستان ئەنجام دا، بۆنمونه ئه بوته له ناویک کاتی ئەم ئایه ته ی بیست وتی ئەی پیغه مبهەر (ﷺ) خوشه و یسترین مالم پیری (حایه) وابه خشیم له ریگای خوادا. براو خوشکه مسولمانه کان، ئاوابوون مسولمانانی پیشوو بۆیه توانیان به ماوه یه کی کهم ئالای ئەم ئاینه پیرۆزه بهرز که نه وه له باتی سته م رق و قینه و دوژمنایه تی دادگه ری و خوشه و یستی و برایه تی و ناشتی دروست کهن. هیوادارم ئیمه ییش پربازه که ی خو مان بناسین و پیاوانه له ورپیگاوه دلُسۆزانه و چالاکانه ههنگاو هه لگراین به لکو په روه ردگار به زه ییبه حالمان دابیته وه و جار یکی تر به ئاین بهرز و به ریزه که ی به هیزمان بکاته وه.

ئیش کردن پاداشتی هیه

ئاینی پیرۆزی ئیسلام ئیشکردنی به لاوه زۆربه نرخه و بۆهه مووئیشیک پاداش دانه ئیت وئه فهرمو ی (لَیْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى) النجم (39-40) واته ئینسان بی ته لاش و زه حمه ت مافی هیچ پاداشی نی وه به ره می هه مووته لاش و زه حمه تیکی پیشان نه دریت و ووناکریت.

واته (ئیسلام رازی نیه هیچ کهس به بی ته لاش و کو شش هیچ شتی و هرگریت و هه رکه سیکی ش ئیش بکات نه بی پاداشتی پی بدریت مه گه ر، توانای کار و کو ششی نه بیت.

تی بینی

به شی یه که می نه و ئایه ته ی سهر وه (لَیْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى) نه وه مان تی نه گه یه نی هه رکه سیکی ئیش نه کات نه خوات و مانایه کی گشتی و فراوانه وله به رانه ری وه و نه ایه تی (ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ (5) إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ) التین / 6 مانا که ی به رته سک نه کاته وه، واته: هه موو کهس نه هی نینه خواره وه بیجگه له وانه ی که با وه ریان هی نا وه وئیشی چا که نه کهن، نه وانه پاداشتی کاتی که نجی و به دن ساغی و بی ئیشیان بۆ نه نو سرت، چا هه روه کو پاداشتی قیامه ت دنیا ش هه ربه و چه شنیه، نه وانه ی که ژیان ی خو یان له به ربی هیزی و لاوازی و نه خو شی بۆ دابین ناکریت نه بی ژیان یان بۆ دابین بکریت، به تاییه ت خو راک و پۆشاک و جیگای حه سانه وه.

باوک نه توانیت مالی کوپی خو ی بخوات، چونکه پیغه مبهری مهزن (ﷺ) نه فهرمویت (انتَ وَمَالُكَ لِابِيكَ) واته خو ت

و مال که ت هی باوکتی، به کورتی پیویسته ژیان ی هه موو مرو قییک به تاییه ت پۆشاک و خو راک و جیگای حه سانه وه دابین

بکریت و هه رکه سیکی توانای ئیشی هه بی نابی به ته مەلی لی پال داته وه و چا وه ری بکات. به شی دو وه می ئایه ته که (وَأَنَّ

سَعِيَةُ سَوْفَ يُرَى) واته بهراستی پاداشتی کوششهکهی خوئی لهمهولائهیبینی و هیچی لی حهشارنادری و دژی ههمووجوره دهست بهسهراگرتن و سودبردنیکه(الاستعماروالاستثمار)

چونکه ماوهنادات ئیشی کهس بهلاش بیئت ووسودی بوکابرای زهحمهت کیش نهبیئت. بویه پیغهمبهری

پایه دار(ﷺ) زورتورهیه له نه دانی حهقی کریکارونه فه رموی(**ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ أَعْطَى بِي ثُمَّ غَدَرَ وَرَجُلٌ بَاعَ**

حُرَافًا كُلِّ ثَمَنَهُ وَرَجُلٌ اسْتَوْفَى وَلَمْ يُعْطَهُ اجْرَهُ) البخاری . واته: سی کهس هه ن که پوژی قیامهت من دژایه تیان له گه لا نه کهم

وله دادگای گه وره وله پیش دم خوادا له دژیان نه دووم، یه که میان نه وکه سهیه که په ییمان بدابه خواو له پاشان

پاشگه زبیبیته وه، دووه میان نه وکه سهیه که مروقیکی نازاد بفروشیئت پاره کهی بخوات وای بوئینسان چه ندخوی بی

نرخ نه کات خه لک نه فروشریئت تاخوی دهوله مه ندکات یابوئنه وهی منالی خوئی بژیت منالی خه لک هه تیوئه کات، وای

ئینسان وهختی لات دا له بهرنامه کهی خواچه ند پرندهیت؟! بهراستی ئینسان نه گه ره یاسای خوالای دا له چوارپی لاسار

تروبی نه خلاق ترونه زانتره (**أَوْلَيْكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ**) الاعراف/ 179. نه گه ربی باوه ریك نه م قسهیهی لاوانیه باخوی

وهلامی نه م پرسیارانه بداته وه، تونیت پیاو ده کوژیت بو دهست کهوت؟! یابوژیانی خوت نامادهی لبردنی سه دان ژیان

نیت؟! بوخوش گوزهرانی منالی خوت دهیان منال بی سه ره رشت وهه تیوکه ییت؟ نهی بوئافه رینیك دهیان هاونه وعی

خوت دوچاری بهندی خانه ناکه ییت؟ تابلین کوپی چاکه به زمانی لوست دهیان کهس نائومیدو گرفتار ناکه ییت؟ نهی

بوپارویه ک نانی چه ورپاسه وانی دوژمنانی ئاین ولاتت ناکه ییت!؟

سی هه میان/ له مانای فرموده که نه وکه سهیه که ئینسانیک به کری بگری وئیشی پی بکات به لام کریکهی پی نه دا.

نه وانهی که وابه خه لک ئیش نه کهن و به ره می عاره قی ناوچاوانی زهحمه تکیشان بوخویان ده بن و سودی بیجگه

له خوئیانیان ناوی ئاینی پیروزی ئیسلام نه وانه به خوین مژ نه زانیت و به توندی دژی نه و جوړه هه لوئیستانه یه و ماوه نادا

به خوینمژانه که به ناره زوی خوئیان نه سپی خوئیان تاو ده ن وچند یاسای بو به رگری له و جوړه ره فته ره ناپه سه ندانه

داناوه:-

یه کهم/ نابی زیان بدهیت و زیانت لی بدریئت (لاچرر ولاچرر) الحدیپ بناغه یه کی گشتی شرعیه.

دووه م/ زیان نه بی لابریت. (**الضَّرَّ يُزَالُ**) بناغه یه کی گشتی شرعیه.

سیه م/ لبردنی زیانیش پیش نه خریئت له سه ره ییانی سود. (**دَفْعُ الضَّرِّ مُقَدَّمٌ عَلَى جَلْبِ الْمَنْفَعَةِ**). نه مییش هه روه ها

بناغه یه کی تری گشتی شرعیه.

چواره م/ نه سته م بکه ن و نه سته متان لی بکریئت. (**لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ**) البقره (279).

ئەم چوار یاسایە ھەموو چەشنە ستەمیک بەتوان دانەنیت و دژی ھەموو داگیرکردن و بەھەرەکیشی و سوک کردن و بەندایەتی و ملھورپەیکە (الاستعمار و الاستیمار و الاستحمار و الاستعباد و الاستبداد).

خوینەری بەرپز، ئەو ھەیکە یاسای مروت پەرورە ئیسلام، کام یاسا ھەیکە لە وچاکتر لایەنگری چەوساوان بی و دژی

خوینمزان و ستەمکاران؟ جاشتییکی بەلگەنەوێستە کە ستەمکاران و خوینمزان و ملھوران بەم یاسایە پزازی نابن

و بەھەموو شێو ھەیکە ھەولێ ئەو ئەدەن کە ناشیرینی بکەن لە بەرچاوی خەلک تابتوانن لە ناوی لیل داراوی خوین بکەن؟!

مروت لە خەوی بی ناگایی ھەلسە بی ئەو ھەیکە بە خۆت بزانی چەندین جار فرۆشاویت، (**إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ**

يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ) رعد/11، بە راستی ئەللاھ، ھەرگە لیک چۆن بیت نایگۆریت تابو خوین خوین نەگۆرن.

داگیردن (غصب)

ئاینی پیروزی ئیسلام ماوەی مولکیەتی تاکی لە سنوریک دیاریدا داو و دژی ھەموو چەشنە ستەمیکە و پارێزگاری

لە مافی خەلک بە ئەرکی سەرشانی خۆی ئەزانی جا ئەگەر کەسیک کەوتە بەرھێرشی ستەمکاران و تەماعی خراپی تی کرا،

ئیسلام بە و کابرا ئەلیت پارێزگاری لە مافی خۆت بکە و ئەگەر شەپیان لە گەل کردی شەپیان لە گەل بکە، ئەگەر داگیرکەر

کوژرا خوینی بەزایە چوو و ھێچ کەس مافی ئەو ھەیکە نیە لە سەری بیتە جواب و ئەگەر کوژرایت شەھیدی واتە: ئیسلام

داوا لە خاوەن ماله کە ئەکات کە نەترسی و پارێزگاری مافی خۆی بکات و میریش لایەنگریەتی و زەحمەتی داگیرکەر

بەفیرو ئەدات و مافی داگیرکراویش ھی خاوەن کە یەتی جائەگەر ماله کە فەوتا لای داگیرکەر ئەو گران ترین قیمەتی لی

وەر دەگیری لە تۆلە مالم بردن و دروستکردنی نائەمنی داچونکە ئەم ئیشە داگیر کەر ئەبیتە ھۆی بزواندنی ھەستی

پەوشت نزمان و گەل دوچاری ترس و نااسایشی ژیان ئەکات، خۆی گەرە لە بارە دەستدریژی و مافی خەلک

بەناحەق خوار دەنەو ئەفەر مویت (**وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ**) 188 البقره، واتە: مافی یە کتر مەخۆن بەناپەرەوا، داگیرکەر

ھەرکەسی بی و ھەرچی داگیرکات لە مال و ناموس و عەقل و بیروپرا تاوانبارە، ئاینی پیروزی ئیسلام ئەو ھەیکە دژی

مروت بیت و ئاسودەیی و ئاسایشی خەلک تیک بدات بەناپەرەوای ئەزانی و ھەرگیز لە گەلیا نەگونجاو و ناگونجیت

و لە زۆر بەی ئایەتە پیروژەکانی قورئان و فەرمودە بە نرخیەکانی پیغەمبەری مەزندا (ﷺ) ئەم راستیە بەیان کراوە،

لیژە داو و فەرمودە پیغەمبەری مەزن (ﷺ) ئەخەینە روتالەم بارە و چاکتر شارەزابیت.

1. پیغەمبەری دادپەرور و مروت دوست (ﷺ) ئەفەر مویت (**إِنَّ دِمَانَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ حَرَامٌ عَلَيْكُمْ**) واتە بە راستی

خوینتان و مالتان و ناموستان لە یە کتر حەرەمە، لەم فەرمودە دا گیان و مال و ناموس کوکراو نەتەو و موسولمانانی لی

قدهغه کراوه ومالی له نیوان گیان و ناموسدا داناوه که به لگه یه له سهر گرنگی مال له پروانگه ی ئیسلامه وه وسوری له سه ریاریزگاری مالی خه لک.

2. پیغه مبهری مهزن (ﷺ) نه فهرموی (مَنْ ظَلَمَ قَدْرَ شَيْءٍ مِنْ اَرْضٍ طَوْقَهُ مِنْ سَعِ اَرْضَيْنِ) واته: نه و که سه ی که به نه ندازه ی بستیک له زهوی خه لک داگیربکات نه وه له گه ل هه رحه وت پارچه که ی زهوی نه کریتبه هه لقه یه که ونه کریته ملی له پرۆژی قیامه تا وده بی هه لیگریت، دیاره ناتوانریت وله سزادا نه مینیتبه وه تا توله ی لی نه کریته وه، خوینه ری به ریژ نه مه به لگه یه کی تربووله سه رمولکیه تی تاک له ئیسلامدا وه نه گه ره نه م مولکیه تی تاکه به ومه رجانه ی ئیسلام دایناوه نه بیته ئابووری وولات یاله ناونه چیته، یا هه ندیک نه بن به ملیونه روخه لکیکی زوریش نه بن به بی جیگا وریگا ونه بن به نه لوات وه کوئه پرۆله به رچاوی یه که میان وه کوده وله ته شیوعیه کان ودوه میان ولاته سه رمایه داره کانی پرۆژناوا، ئاینی پیروزی ئیسلام ناواتی خوشبه ختی وئاسایی خه لکه وریگا به ده سه ت دریژی کردنه سه رمافی خه لک داگیرکردنی سه روه ت وسامانیان نادات، وه بوپاریزگاری له مال وله گیان تیژترین و سه خت ترین سزای له به رچا و گرتوه، چونکه نه گه ره وه پاریزگاریه نه بیته له ژیانی مروقد ابیجگه له شهرو شوپرو تالان وبروشتیکی تر وه به رچا و نا که ویت جائیسلام ته نه ابوپاریزگاری گیان و مال یاسای به هیژوتیروته و او ی داناوه به لکوپیشی وایه که تائه ودولایه نه دابین نه کریته خواپه رستی راست و په وان ناکریت خوی گه وره نه م راستیه ی له سه ره تیکی بچوکی قورئاندا بو با سه کردوین و نه فهرمویت (لایلاف قریش 1) اِبْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ (2) فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ (3) الَّذِي اَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ قریش، واته: خواله شکری نه بره هه ی له ناو برد له به ره ئولفه تی قوره یش، ئولفه تیان به هاتوچوی زستانان بو یه مه ن وهاوینان بو شام واته، تارپیزی که عبه پایه داربی و نه وان بتوانن له ورپزه که لک وه رگرن و بی ترس هاتوچوی خو یان بکه ن وله که سه نه ترسن و پی بژیوی خو یان په یدابکه ن جا که و ابوباله سوپاسی نه ومیهره بانیه داخواه نی نه وماله که خوایه پیه رستن نه وخوایه ی که له برسیتی داخوارده مه نی بو ناردن وله ترسه داهیمنی کردنه وه.

خوینه ری به ریژ، خوی گه وره وخواه ن ده سه لات کاتی که باری ئابووری و پامیاری قورپیشی دابین کردوه پییان نه فهرموی که ئیتر ئیوه ش ده بی به ندایه تی من بکه ن وگوی رایه لی فرمانم بن واته، نه رکی سه رشانی مسولمانه شو رشگی پروتی کو شه ره کانه دابین کردنی باری ئابووری و پامیاری خه لک وه یمن کردنه وه ی خه لک له ترس له پاشان چاوه پروانی خوا په رستی ری ک و په وان له خه لک بکه ن، ئاشکرایه داگیرکه ره ره ردوله به ین نه بات ونرخیک بو داگیرکراودانانیت، نه گه ره له پروله تا لایه نی ئابوریه که ی چاک بی نه وه فیله وکورد واته نی، (گوشتی سه ری ته لیه) چونکه داگیرکه رچا و چنوک، نه گه رچا و چنوک نیه بو داگیرکه ره؟ جا، چا و چنوک و به خشنده!! که واته، دژایه تی

داگیرکه رئیسیتیکی پیاوانه یه وله بهر ژه وهندی هه مووخه لکه به گشتی، نه وه پربازی ئیسلامه سه بارهت به داگیرکه ران و داگیرکراوان، دژی یه که مه و لایه نگری دووه مه و نه وهی که نه لی وانیه تاقه به لگه یه کی نیه چاک بیی خاترجه م.
(المسلم اخو المسلم لا یظلمه ولا یسلّمه) مسولمان برای مسولمانه ونه سته می لی نه کات، نه نه یداته ده ست سته مکاره وه.

کرینه وهی مالی هاویه ش (الشفعة)

نه گه ردو و که س یازیا تر له مالیکا شه ریک بوون و نه کرا به ش کریت نه گه ر هه رکامیان فروشتیان نه و یان نه وانی تر نه توانن نه و ماله به و قیمه ته هه لگرنه وه و ئیت فرۆشه ر و بکر رازی بن یانه چونکه نه م هه لگرتنه وه که مترقه پوقال وهه رای تیا نه بی چونکه مولکیه تی له به شیکا کۆنتره، به و مه رجه ی هه رکه زانی به په له و بی دواکه وتن نه و ماله یه قه بول کات بوخوی، نرخه که ی هه رچه ندوه رچون بیی پیویسته جی به جی ی بکات، به لام نه گه ر جیا کرا بونه وه و سنور له نیوانیا ندا بوئه وه ئیت ر هاوسییه و نه و مافه ی نیه نه گه رچی چاک وایه کاتی فرۆشتن پیی بو تریت تانه گه رویستی، بیکریت وریک بکه ون تادل گران و سه غه له ت نه بی و برایه تیان لاوازنه بییت.
بارمه (رهن)

یه کی تر له و به لگانه ی که نه بیته هو ی دان پیدانانی مولکیه تی تاک بارمه یه، ئاینی ناشتی خوازی ئیسلام بو دورخستنه وهی خه لک له قه پوقال و دل عاجزیوون و پاراستنی ماله کانیا ن و باوه رکردنیا ن به یه که ترویا رمه تی یه که تر دان بارمه ی به شتیکی ره وادا ناوه به م مه رجانه ی خواره وه :-

1. بارمه بریتی یه له وهی که کا براهه ک پارهی کی پیویسته و نه گونجی باوه ری پی نه کریت و نه و پارهی یه به قه رز نه دریتی له به رنه وه خانویه ک یان نه رزیک یان شتیکی ترکه له نرخه ی پاره که که مترنه بییت بداته ده سته خاوه ن پاره که که به و ئیشه نه و تریت (رهن) و به وشته یش که نه دریت پیی نه و تریت (مهون) به کا براهی خاوه ن پاره که نه و تریت (مرتهن) و به خاوه ن خانوئه رزه که ش نه و تریت (راهن).

2. نه و ماله ره ن کرا وه هه ره ی خاوه نه که یه تی له مولکی نه و ده ر ناچیت چونکه

پیغه مبه رئا زیمان (ﷺ) نه قه رمویت (لا یعلق الرهن من صاحبه الذی رهنه له غنمه و علیه غرمه) (واته ره ن نابیته هو ی نه وه که ماله که له ده ست خاوه نه که ی خو ی ده رچیت سو ده که ی هه ربوئه وه هه روه ها زیانه که یشی، واته ئیجاره ی خانو ی ره ن کرا و بو خاوه نه که ی نه بییت و نابی خاوه ن پاره که وه ری گریت چونکه نه وه نه بییت به سو خو ری وه نه و خانو دوکان وشته ی ترکه له ره هندا بییت وه ک سو ده که ی بو خاوه نه که یه تی هه روه ها زیانه که شی هه رله سه رخویه تی نه م بارمه یه

تهنها بۆئەوھیه که کابرای پاره دەر دلنیا ببی لهوھدی که پاره کهی نافهوتی وئەگەر نهیدایه وه قازی ئەتوانی ماله که بفروشی به قییمهتی ئەوکاتە و پاره ی خاوهن پاره کهی لی بداته وه وه رچی مایه وه ئەبێ بدریته وه به خاوهنه ئەسڵه کهی (الراهن).

3. ئەبێ ئەو پره هه نه بۆشتی حه لال بی و ماوه که یشتی دیار بی.

4. ئەبێ ئەو پره هه نه کراوه یشتی شتیکی حه لال بی.

5. ئەبێ ئەو بارمته یه بدریته ده ست خاوهن پاره که.

تی بینی

ئەگەر ئەو شتە بارمته براوه و لاخی سواری بوو یان حیوانی شیردار بوو ئەو کامیان سود له سوارییه که یان شیر که ی وەر ئەگرن خه رچی حیوانه که یشت ئەکه و یته سه ریان چونکه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ئەفه رمویت: (الْظَهْرُ يُرْكَبُ بِنَفْقَتِهِ وَلَبْنُ الدَّرْبِ يُشْرَبُ بِنَفْقَتِهِ إِذَا كَانَ مَرْهُونًا وَعَلَى الَّذِي يُرْكَبُ وَيَشْرَبُ النَّفْقَةَ). واته: و لاخی سواری سو دی لی وەر ئەگیریت به و مه رجه ی خه رچی بدریته هه روه هاشیردار شیری ئەخوریته وه، به و مه رجه ی خه رچی بدریته ئەگه ر بارمته بو وه ئەو خه رجه یه له سه رئه وکه سه یه که سواری ئەبێ و شیری ئەخواته وه، ئیتر لی ره دانه که ر خاوهن پاره که یشت بیته نابی به سوخوری چونکه خه رچی بۆحه یوانه که ئەکات هه ر له م باره وه بناغه یه کی فیه ی هه یه ئەلی (الْغَنَمُ بِالْغَرَمِ) سو ده بۆنه ی زیانه . به لی ئیسلام ئەو به شه یه شی ماوه پیداهه تاکه س مالی نه فه وتیته و به هه ردم نه پوات.

وون بوون

دروسته کری دانان بۆکه سی که به دوای شتیکی ون بوو ابنی ریت، جائه که ر شته که ی هی نایه وه بۆخاوه نه که ی ئەبێ کری که ی پی بدریته، ئەبێ ئەو کری یه له پیشدا رۆشن کریته وه تاله پاشا قه پوقالی له سه ر نه بیته. ^{□□} وه له به ر نیزاع وهه راوبه زم هه ندی مامه له له پروانگه ی ئیسلامه وه به نا په وا و حه رام باس کراون وه ئەگه ر که سی که بلی من ئەم جو ره مامه لانه ئەکه م ونیزاع له گه ل هیه چ که سی شاناکه م، یه که م بریار یکی گومانیه و دووه م یاسای گشتی به تاکیک هه ل ناوه شیته وه*.

ئاینی پیروزی ئیسلام داوا له خهلك ئەكات كه یه كتریان خوش بوی و سودوقازانجی یه كتریان بوی وله مامه له دا لی
 بوردنیان هه بیته، پیغه مبهری مهزن (ﷺ) له م باره وه نه فه رمویته (رَحِمَ اللّٰهُ عَبْدًا سَمَحًا اِذَا بَاعَ وَاِذَا اشْتَرِيَ وَاِذَا اِقتَضَى) واته،
 په حمه تی خوا له وه بنده بیته كه لی بوردنی هه بیته له كاتی فرۆشتن و كڕین و داوا كړدنی قهرزدا.
 نه گه رچی ئیسلام ریگای چه ندو چوونی داوه له مامه له دا به لام ناگاته پله ی نه وره حمه ته له وزبانه پاكه وه، ناشكرایه نه گه ر
 ئەم لی بوردنه هه بیته كو مه ل له گه لیک په وشتی ناره واونا په سه ند دورنه كه ویته وه به لام ركه ی زۆرو دل وزبان پیسی
 خه لك نه بیته هوی درۆكردن و سویندی ناره وا خواردن كه دوو خوی ناپه سه ندو ناره وان، لیرده نا نمونه ی مسوئمانیک
 له ناو كو مه لیکی راسته قینه ی ئیسلامتان بوباس ئەكه م، هیوادارم كو مه له دنیا په رس وبی په حمه كه ی ئەمپرومان ئاوپرێك
 له خویمان بده نه وه و ته ماشای مسوئمانی راست و ئیسلامیه ته كه ی خویمان بكهن، جارێك مسوئمانیکی دوكاندار ی
 كراس فرۆش كه دوو جوړ كراسی ئەبی یه كی كیان به چوار سه دره هم و نه وی تریان به دوو سه دره م ده بی، جارێك
 بۆمژگه وت ئەچیته كورپێکی له سه ردوكانه كه نه بی ویه کی له كراسه دو سه دره مه كه ئەدا به چوار سه دره م به كا براهه ك
 و كا برا پازی ئەبی و نه چیته، خاوه ن دوكان له مژگه وت دیته ده روچاوی به كا براهی كراس كړ ده كه ویت و كراسه كه
 نه ناسیته وه ولی ی ئه پرسیت به چه ندت كریوه كا برا ئەلی به چوار سه دره م، ئەلی كاكه ئەو كراسه دو سه دره مه،
 خه له تاوی، وه ره له گه لم بابیبه ی نه وه ئەلی كاكه له لای خویمان شهش سه دره م ئەكات، ئەلی كاكه وه ره له گه لم
 بابیبه ی نه وه كا برا ئەباته سه ردوكانه كه ی خوی و توره نه بیته له كور په كه ی كه بوچی كراسی دو سه دره مه مت به چوار سه دره
 دره م فرۆشتوو؟ كا برا ئەلی كاكه من خۆم پازی بوم، مسوئمانه دوكانداره كه دو سه دره مه مه كه ی پی ئەداته وه و ئەلی،
 كاكه تو پزیت من پازی نیم، چونكه من بوخۆم ئەوه نده ی پی نادهم، جا چون به وپاره زۆره بیده م به تو؟
 خوینه ری به پزیز، ئەوه یه كو مه لی كوسوئمانی راست، كه لا په ره كانی میژوو هه زاران شتیان له م بابه ته تو مار كړدوو،
 چونكه ئەوان به راستی مسوئمان بوون نه به ته سه كه ره وه كه ئەمرو ی ئیمه ئەوان په حمه تی پیغه مبهری مه زنیان
 نه نه گۆریه وه به هه موودنیاو ناماده بوون بۆئیش و په فتار كړدن به هه موو فه رموده كانی وئیشی هه ریبه كه یان مانای ئیسلام
 بوو كه په فتاری ئەو مسوئمانه دوكانداره به شیک بووله و فه رموده یه كه پیغه مبهری خوا (ﷺ) ئەفه رمویته (لَا يُؤْمَنُ أَحَدُكُمْ
 حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ) واته، هیچ كامتان باوه رتان نیه تائه وه ی بۆبرا كه تان پی ی خوش بی، ئەوه بی
 كه بوخۆتان پیتان خوشه. ناشكرایه هیچ كهس زیانی بوخوی پی خوش نیه جا چون پی ی خوشه بۆ مسوئمانان؟
 هه ره ها هه موكه سیك بوخوی سودی پی خوشه هه روایش بۆه موو مسوئمانان سودی پی خوش بی.

براو خوشکه مسولمانهکان ته ماشای هه رگۆشه یه که له گۆشه کانی ژیان بکهیت ئه بیینی ئاینی پیروزی ئیسلام هیچ گۆشه یه که له گۆشه کانی ژیانی ئینسانی له بیرنه چوه و بۆهه موولایه نیکی یاسایه کی تیروته و اووی بۆداناوه، ئه م شتانه ی که ئیمه لیڤه دابا سمان کردن ته نها بیرخستنه ویه که و هیچی تر، ئه گینا هه رباسیڤ له و باسه کورته ی ئیمه له ده یان لاپه ره داجیڤگای نابیتته و هه گه ره ته و اووی باس کریت ئیمه لیڤه دا مه به ستمان رۆش نکرده و هی لاوه مسولمانه کانه و پییشاندانی هه له و غه له تی هه له خه له تاوان، ئه وانه ی که عاشقی به رنامه ی سه رمایه داری رۆژئا وایا به رنامه ی کۆمۆنیستی رۆژه لات بوون!! که هه ردوکیان له پروانگه ی ئیسلامه وه دژی مروقا یه تی وههستی ئازادی خوازی وگه شه و پی گه یاندنی رۆحی برایه تی ویه کسانین.

به ریزان لیڤه دا له بهرکه می به رهه می بی به رهه مان خواحافیزی له که م به رهه مان ئه که یین و به ره و سفره و خوانی به رهه مداران رونه که یین و له به ربی سوپاسیان زۆری به رهه میان له قاونده یین جابا به رهه مداران چاک بزائن (ئه گه ر که له شیریش نه بیئت رۆژه ره ده بیته وه).

تائیڤه بۆمان ده رکه وت که مولکیه تی تاک (فرد) شتیکی پیویسته به و مه رجانه ی که باس کران، لیڤه به دواوه له سه ره اوبه شی ده دیین.

زه وی بۆهه مووئینسانه:

ئه م زه وی وئا سمان وهه و روبا و باران و کان و ده ریایانه هه موودروست کراوی خوا ی خاوه ن ده سه لات و دانان و ئیمه ییش به نده ی ئه وزاته یین و له وانه دا هه موها و به شین خوا ی گه وره ئه فه رمویت (هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا) البقره / 29،

واته: خوائه وزاته یه که ئه وه ی ناوزه وی دروستکردوه بۆهه مووتان، ئه م ئایه ته پیروزه هه مووئینسانه کان ئه کات

به شه ریک له دروستکراوه کانی خودا و پازی نیه هه ندی دهستی به سه ردابگریت وهه ندیک له برسیا قورته ی سکیان بیئت

خوا ی گه وره له ئایه تیکی ترا جواتر ئه م راستیه رۆشن ئه کاته وه ئه فه رموی) **كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْيَاءِ**

مِنْكُمْ الحش / 7، واته: ده سه کوتتان دابه شبکه ن تاله ده سته وه له مه نده کانتاندا کۆنه بیته و، به م شیوه یه ده ره ده که ویئت

که ئیسلام به سه رمایه داری پازی نیه، هه ره که به کۆمۆنیستی پازی نیه، به لکو خاوه نی به رنامه یه کی مام ناوه ندی

یه **وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا** البقره / 143، واته: وهه ره ها ئیوه مان کردوه به گه لیکی مام ناوه ندی، ئه مه بووبه لگه ی

یه که م.

به لگه ی دووم له سه رناره زایی ئیسلام به سه رمایه داری، دابه ش کردنی که له پوره و گه رانه وه ی زیاده که یه بۆمالی گشتی.

به لگه ی سییه م، بیزاری ئیسلامه له کۆکردنه وه و عه نبارکردنی سه روه ت و سامان.

بهلگه‌ی چوارهم، مانای ئەم نایه‌ته پیرۆزه‌یه که خوای گه‌وره نه‌فه‌رموویت (وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰی بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِيْنَ

فَضَّلُوْا بِرَازِي رِزْقِهِمْ عَلٰی مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيْهِ سَوَاءٌ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ) النحل/71.

په‌وشت و باوی خوا له‌م بونه‌وه‌ردا وایه‌که ئینسانه‌کان تاقی بکاته‌وه تارپۆژی دوا‌یی که‌س به‌هانه‌ی نه‌بی‌ت بۆ‌نموونه، هه‌ندی‌ک فه‌قیرنه‌کات تاکابرا خۆی بۆ‌خۆی ده‌رکه‌و‌یت که‌نایاله‌م حاله‌تی که‌م ده‌ستی و نه‌بو‌نی‌ه‌دا ئه‌رکه‌کانی سه‌رشانی خۆی سه‌باره‌ت به‌خه‌لک وخوا‌به‌راستی و بی‌ فی‌ل و فر ئه‌نجام ئه‌دات یا‌هه‌رخه‌ریکی فی‌ل

و فرود رو و خیا نه‌ته بۆ‌خۆ‌پزگاری‌کردن له‌و حاله‌ته‌ که‌م ده‌ستی‌ه‌و با‌وه‌ری به‌و تاقی‌کردنه‌وه نیه‌و پی‌ی وایه به‌وشی‌وه‌یه

ئه‌توانی‌ خۆی له‌و بارود و خه‌پزگاری‌کات و هی‌چ شتی‌کی تری‌جگه‌له‌ئیش و کاری خۆی له‌نارا‌دانیه‌وه هه‌ندی‌ک

ده‌وله‌مه‌ندئه‌کات دی‌سان ئه‌ویش بۆ‌تاقی‌کردنه‌وه‌یه‌تا‌بزا‌ئیریت به‌وما‌له‌چی گۆ‌ران کاری‌به‌ک هاته‌وه‌به‌سه‌ری‌پرو‌پرا‌وه‌له‌س

و که‌وتیا‌و چۆ‌نی خه‌رج ئه‌کات؟ که‌و با‌و به‌ر زک‌ردنه‌وه‌ی خه‌لک به‌هۆی پزق و پزۆ‌یی‌ه‌وه‌نزم کردنه‌وه‌یان ته‌نها

بۆ‌تاقی‌کردنه‌وه‌یه‌وه‌هی‌چی تر، ئه‌گینا‌تارپۆ‌ژیک ته‌مه‌نیان ماب‌ی هه‌ردوو هه‌ره‌ئێ‌ژین و هه‌ئه‌گه‌ر ما‌وه‌ی ژیا‌نیشیان نه‌می‌نی‌

هه‌ردوو هه‌ره‌ئێ‌مرن، واته‌: نه‌نه‌بونی سامان ته‌مه‌نی کورت کردن و نه‌نه‌بونی سامان عومری درێ‌ژکردن، نه‌بونی سامان

به‌لگه‌ی خو‌شه‌و‌یستی‌هه، نه‌نه‌بونی نیشانه‌ی ناخۆ‌شه‌و‌یستی یه‌لای خوا، خوای گه‌وره‌ئه‌م بۆ‌چونه‌پۆ‌شن

ئه‌کاته‌وه‌وه‌نه‌فه‌رمو‌یت (فَإِنَّمَا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ 15) وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ

رَبِّي أَهَانَنِ 16) كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ (17) وَلَا تَحَاضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ 18) وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا (19) وَتَجْبُونَ

الْمَالَ حُبًّا جَمًّا) الفجر/15-20.

واته، کاتی‌ک که‌خوا‌ئینسانی تاقی‌کرده‌وه‌به‌م په‌نگه‌پزۆ‌زی گرت و به‌هه‌ری به‌سه‌را پش‌ت ئه‌لی، خوارپزۆ‌زی لی‌ گرتووم،

وه‌ئه‌گه‌ر کاتی‌ک تاقی‌کردنه‌وه به‌م په‌نگه‌که‌پزۆ‌زی لی‌ گرته‌وه ئه‌لی، په‌روه‌دگارم پرسی‌وای کردم، نه‌ه‌وانیه‌ که‌تی‌

گه‌یشتوی به‌لکو ئی‌وه‌پزۆ‌زی هه‌تی‌وان ناگرن ویه‌کتره‌له‌ناین له‌سه‌رخوارده‌مه‌نی دان و به‌خپۆ‌کردنی هه‌ژاران

و که‌له‌پورته‌خۆن به‌بی‌ ته‌ماشا‌کردنی حه‌قی حه‌قداران و هه‌مالتان خو‌ش ئه‌وی به‌خو‌شه‌و‌یستی‌هه‌کی زۆ‌روه‌ره‌له‌بیری

ئه‌وه‌دان، به‌شی‌وه‌یه‌ک که‌یاسای ئە‌م بونه‌وه‌ره‌تان به‌خه‌یالدا نایه‌ت و هی‌چ کات له‌بیری به‌ندایه‌تی خوا و خزمه‌تی

خه‌لکانین، ئینجا ته‌ماشای مانای نایه‌تی پێ‌شو‌وبه‌که‌که‌خوا‌ده‌فه‌رمو‌یت (وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰی بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِيْنَ

فَضَّلُوْا بِرَازِي رِزْقِهِمْ عَلٰی مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيْهِ سَوَاءٌ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ) واته‌خوا‌ئه‌وزاته‌یه که‌هه‌ندی‌کتان له‌هه‌ندی‌کتان

جیا‌ئه‌کاته‌وه به‌هۆی پزۆ‌زی یه‌وه‌ (له‌به‌ره‌و تاقی‌کردنه‌وه‌ی که‌وترا) له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که‌ئیمه‌ پزۆ‌زیمان پێ‌دا‌وه‌که‌چی هی‌چ

نادات به‌ژێ‌رده‌سته‌کانی خۆی، ئه‌وانه‌که‌نیه‌مه‌ته‌کانی ئیمه‌ کردونی به‌به‌نده‌ی تائه‌وان له‌وما‌له‌دا‌وه‌کو یه‌ک بن، دیاره‌ ئە‌م

مروّقه له تاقیکردنه و هدا دهرنه چوو، چونکه وائەزانی که خوی خاوهنی نیعمه ته که یه و شایسته یه، بویه هه یه تی،

بویه خوای گه وره به تورپییه و هه فه رمویت (**أَفْبِعِمَهُ اللَّهُ يَخْجَدُونَ**)؟ نایائیوه دان به نیعمه ته کانی خودانانین؟

ئه گه روانیه بوخه لکی تریه هاوبه شی خوتان نازانن؟ نهی بوئاو پرله بیینه و هیان ناده نه وه وائەزانن هی خوتانه؟ به راستی

بوچونه که تان زوره له یه، نه م نایه ته پیروزه نه گه رچی مانای تری لی دراوه ته وه به لام خونا کری نه م مانیا یه بشاریته و.

له م نایه ته پیروزه وه دهرئه که ویت که هه مووخه لک له به هره کانی زهوی دا شه ریکن (**فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ**).

به لگه ی پینجه م / له سه ره هاوبه شی بوونی ئینسانه کان له سه روته و ساماندا نه م نایه ته یه که خوای گه وره

ئه فه رمویت (**يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَمَلُ**) البقره / 219، واته: پرسیارت لی نه که ن نهی موحه مه د (**صَلَّى**) که چ شتیك

ببه خشن؟ بلی، نه وه ی زیاده یه له خوتان بیبه خشن. پرسیاری نه وان له چه شنی شته کانه. به لام گرنگ نه وه نیه که چ

شتیک بیته، گرنگ نه و شته یه که زیاده له خوت، وه سنووری نه م زیاده یه شی له باسی ئالتون و زیوعه نبارنه که یته له مانای

ئه وه فه رموده دا که پیغه مبه ر (**صَلَّى**) نه فه رمویت: (**يا ابن ادم انك ان تبتل الفجل خير لك** ..) دا، باس مان کرد که ماوه ی پیویست

سالیکه به ومه رجه که خه لک زوره ته نگانه دا نه بن نه گینا چه زه ته ی عومه ر (**زه زای خوای لی بی**) ساله گرانیه که فه رموی

هه رکه سیك تیری سکی خوی هه یه، نیوه ی بخوات، نیوه که ی تریه و که سانه بدات که نیوه تیریان نیه.

به لگه ی شه شه م / له سه ره هاوبه شی ئینسان له سه روته و سامانی زهوی دا هی رشی توندوتیژی ئیسلامه بو سه رمال

په رستان و کوکه ره وانی مال که له م سو ره ته دا خوای گه وره هه ره شه یان لی نه کات و نه فه رمویت (**بسم الله الرحمن الرحيم**) (

وَيَلْ لَّكُلِّ هَمَزَةٍ لُّمَزَةٍ (1) الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ (2) يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ (3) كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ (4) وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ

(5) نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ (6) الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ (7) إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّصَدَّدَةٌ (8) فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ سو ره ته ی همزه.

واته، وای جه هه نم بو هه مووتانه و ته شه ده ریک که هه می شه خه ریکی کو کردنه وه ی ماله وه هه ر خه ریکی ژمارد نیه تی،

وائەزانن که نه و ماله نه یه یلیته وه له دنیا و یادی قیامه تی له بیر برد و وه ته وه به لک وهه موئا و اتیکی به ده سه ته یانی مال

و کو کردنه وه یه تی، وائەزاننیت که مه رگ نیه و حیساب و کیتابیك له نارادانیه، به خه یالی خو یان نازادانه نه ژین بی ناگان

له وه ی که خو یان کرد و وه به به نده ی نه و مال و سامانه بو کو کردنه وه و پاراستنی هه موشتیکی خو یان له نا و نه به ن

هه رله ژیری و ره و شته وهه موگیان و دین بویه پیغه مبه ری پایه به ریش (**صَلَّى**) له م جو ره که سانه تورپییه و نه فه رموی (**بِسْمِ**

عَبْدُالدينار، بِسْمِ عَبْدِالدرهم) پیسه به نده ی دینارو، پیسه به نده ی دره م، خو شو یستنی مال و کو کردنه وه ی و عه نبار کردنی

نه وه نده ناشیرینه بویه خوای گه وره به توندی دم کوتیان نه کاته وه و نه فه رموی (**کلا**) واته، نه که ن شتی و، جاباد لنیابن

که به بونه ی نه و کردار و ره فتاره ناشیرین و ناپه سه نده تانه وه، نه خری نه نا و هاری نه ره وه تو نه ی (**موحه مه د**) نازانی

ئەو ھارپەرچە؟ ئاگرێکی ھەلگڕینراوی خۆیە ئەدات بەسەردلەکاندا کە کەنگای ئەو ڕەفتار و ھەلۆیستە پێسانە،

ئەودلانە ی کە ھەمیشە لەبیرکۆکردنەوی سەرۆت و ساماندا بوون وایان ئەزانی کە ئەوسەرۆتە لەھاتنی

ئەو ڕۆژە و لەمردن دوریان ئەخاتەو!!

نەخیر ناواتیان نەھاتەدی و مردن و خزانە ناوئاگری ھەلگێرساوی ھێژودەسەلاتی خوا بەبۆنە ی ئاگری ھەناسە ی بی

دەسەلات و ھەتیوان و بی سەرپەرستانیک کە ئەوان ئەیان دین و گوی یان پی ئەئەدان و ئەوئاگرەدا ئەخریت لەسەریان

و لەناوکۆلە کە یەکی ئاگرەدا تەتەرپیچ ئەکرین.

بەلگە ی ھوتەم / لەسەربیزاری ئیسلام سەبارەت بەشاردنەو و عەنبارکردنی مال و بەلگە ی ھاوبەشی ئینسانەکان

لەسامانی زەوی دا ئەم نایەتە پیرۆزە یە کە خۆی گەرە ئەفەرمویت (**قَوْلٌ لِلْمُصَلِّينَ (4) الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ (5)**

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ (6) وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ (7) الماعون 4-7، وای جەھەنەم و سزایۆئە و نوێژکەرانی کە نوێژەکانیان دوائەخەن

و ئەوانە ی کە واپروپامای دەکن و ئەوانە ی کە شتی پێویستی خەلکیان لاھە یە و لیبیان ئەشارنەو و پیبیان نادەن ئەم

نایەتە پیرۆزە ھەمووشتیکی پێویست ئەگریتەو ھەرلەدەرزە یە کە وە بگرە ھەتا سە یارە یە کە و ئەگەر ھەموو مۆقەکان

ھاوبەش نین چۆن ئەو سزاکەرە یە ی بۆدانراو؟ ئەگەر ھەربەخشین و خیربیت کە ئیشیکی سوننەتە، لەسەروا زھینان

لەسوننەت تۆلە و سزانیە کە و ابوو لا بردنی پێویستی موحتاجان فەرزەو وازھینانی تاوانە و ھۆی رق و قینی خوا و سزایە،

و مادام فرمانی خوالەسەرئەو ھاوبەشە یە ھیچ کەس خاوەنی ئیختیارنیە (**وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا**

أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ) الاحزاب/36، واتە، بۆھیچ پیاویکی خاوەن باوەر بۆھیچ ژنیکی خاوەن باوەر ئارەزۆکاریە ک نیه

و ختیکی خوا و پیغەمبەرە کە ی (**بِرِيارِ يان دا، جا چۆن کە سیک خۆی بەمسولمان بژمیریت**

و کۆشکوتە لاری پرا زینیتەو و گەرە ترین بوغازە ی ھەبیت و بەنرخترین سە یارە ی لە ژیری پیدای بیت بەلام برامسولمانە

دراوسیکی نانی شەویشی نەبیت؟؟

بەلگە ی ھەشتەم / لەسەربیزاری ئیسلام لەکۆکردنەوی سامان و بەلگە یە لەسەر ھاوبەشی خەلک لەھەمووکان و سامانی

سەرزەوی ئەم فەرمودانە ی پیغەمبەری مەزنە (ﷺ):

یە کەم / (**انَّ فِي الْمَالِ حَقُّ سِوَى الزَّكَاةِ**) واتە، لەمالدا بێجگە لەزەکات مافی ترە یە.

دووه م / پیغمبهری مهزن (ﷺ) ئەفهرمویت (لیس لابن ادم حق فی سوی هذه الخصال بیث یسکنه وتوب یواری عورته وجلف الخبز والماء)*.

سبیه م / فەرمودهی پیغمبهری مروّف پەرود لئسوژە (ﷺ) سەبارەت بەئەشعەر یەکان، کاتی که خوار دنیان کم ئەبوه وه له غەزایا له مال، هه موو خۆراکیه کانی خۆیان کۆئەکرده وه له پاشا وه کیه که له نیوان خۆیاندا به شیان ئەکرد (فهم منی وانا منهم) ئەوان له منن و منیش له وانم.

چوارە م / هاوبەش کردنی پیغمبهری مهزن (ﷺ) له نیوان کۆچەر یەکان و یارمەتی دەرەکاندا (المهاجر والانصار).

ئەوه بوو پیغمبهری یارە کۆچەر یەکانی کاتی چوونه مەدینه هیچ سەر وەت و سامانیکیان پی نەبوو، پیغمبهر (ﷺ) هەر کۆچەر یەکی دانا بەبرای یارمەتی دەرێک و له مالیان کردنی به شەریک، جابچن هه مولا په ره کانی میژوو هه لده نه وه بزانی بیجگه له ئیسلام له کام ریبازو یاسایه کی تر دا شتی واکراوه دهی ئەوانه ی که لای هاوبه شی (اشترکی) لی ئەدەن ئەگەر راست ئەکەن و مەبەستیکی تایبەتی تریان نیه بۆناکەونه شوین ریبازە که ی پیغمبهری یارە به وه فاکانی !!؟

بۆبەقسە ی ئەم و ئەو (ئەخلەتین) و کام ریبازیک ئاواهاوبه شەیه کی پاک و خاوینی بۆخەلک دابین کردوه؟؟

پینجە م / فەرمودهی دژی مال شار د نەوهی ئەو که سەیه که مال هه لئه گری بۆگرانی (بِسَّ الْعَبْدِ

الْمُحْتَكِرِ) پیسه ئەوه نده یه که مال هه لئه گری تابه گرانی بیفرۆشیت چونکه خەلکیش له و مالە دا هاوبه شن و پیویسته

له کاتی پیویستی خەلکا بفرۆشیت، ئەگەر به پیچەوانه وه جولایه وه تاوانبارە و میری ئەتوانی بەزۆر به نرخ ی پوژ بفرۆشیت.

شەشە م / پیغمبهری مهزن (ﷺ) ئەفهرمویت: (والله لا يؤمن... ثلاثاً.. الذي يشع وجارهُ جائع) واتە، به خواقه سەم باوه ریان

نیه (سی جار) ئەوانه ی که تیر ئەخۆن و هاوسیکه یان برسیانه جائه گەر هاوبه ش نین بۆچی وایه؟

خوینەری به ریز، له م باره وه دهیان ئایه تی قورئان و سەدان فەرمودهی تری پیغمبهری خوشه ویست (ﷺ) هه یه که لیره دا زیاتر ناگونجیت.

ئیسلام کهس بی منەت ناکات و منەتیش له کهس قبول ناکات

ئاینی پیروزی ئیسلام دژی کۆکردنەوهی مال و عەنبار کردن و نەبەخشینه، دژی کار و کۆشش و په یدا کردنی پی بژیوی

نیه، چونکه خوی گه وره ئەم هه مووکان و سه رچاوانه ی که له م زهویه دایه بۆئیمه ی دانا وه خوی ئیحتیاجی به ئالتون

* له باسی (ئالتون زیو...مانای ئەم فەرموده کراوه..

وزیوشوشه و ئاسن و مس و .. هتدنیه. که وابوووهول و کوشش له پریگای دروسته وه بۆوه دهست هیئانی سهروه تی

حەلال نەك تاوان نیه، بەلكو ئەویش بەشیكە له خواپەرستی (العبادة) چونکە بەشیكە له یاسای ئیسلام.

ئەنجام دانی هەربەشیکی ئەویاسایەش بەندایەتی خوای گەورەیه، ئەو ته پیغەمبەری ئیسلام (ﷺ) ئەفرموی:

گەورەترین چاکە ئەو لوقمە خۆراکە یە کە ئەیدەن بە هاوسەرە کە تان، خۆخەرجی هاوسەر پیویستە لە سەر پیاو کە چی

ئەو خەرجیەیش هەر چاکە و ئیحسانە و پاداشتی هەیه لە پۆژی دوایدا، ئاینی پیروزی ئیسلام کار و کوششی هیچ کەسیک

زایە ناکات بە لکوسو پاسی تی کۆشەران وزە حمەت کیشان ئەکات و پزیزان بۆدائە نیت، و هەه مووتە لاش و کوششکی

خاوەن باوەر پان بە چاکە ئەنوسریت هەر چاکە یە کیش دەبەرانبەر تا حەوت سەد بەرانبەر تا هەزار و چوار سەد بەرانبەر پاداش

ئەدریتە وه، خوای خاوەن کەرەم و ئیحسان ئەفرمویت (مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا) واتە، هەر کەسیک چاکە یە ک بکات

تا دەبەرانبەر پاداشتی پی ئەدریتە وه و هەییچ چاکە یە ک لەم دەبەرانبەرە کە مەترنیه، دیارە ئەگەر چاکە یە ک له پریگای

گەورە ترابکریت، وە ک چاکە کردن له پریگای بەرز کردنە وهی ئاینه پیروزه که ی ئیسلامدا خوای گەوره

له حەوت سەد بەرانبەر وه تا هەزار و چوار سەد بەرانبەر پاداش ئەداتە وه له وهیش زیاتری ئەکات بۆکە سانیک کە بەدلیکی

خاوەن تروله مایکی پاکتروله جیگایە کی چاکتروله کاتیکی پیویست تریدریت بۆداهە زانندن و بەهیز کردنی

ئاینه بەرز و پیروزه که ی خوا وە ک ئەفرمویت (مَثَلُ الْدَيْنِ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ

مِائَةٌ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ) البقره/261.

واتە، وینە ی ئەو کە سانه ی کە مالیان له پریگای خودائە بەخشن وە کودانە ویلە یە ک وایە کە حەوت گول سەوزکات

وله ناوه رگولیک داسەد دنک هەبیئت وە خوائە مەش دوو بەرانبەر ئەکاتە وە بۆکە سییک کە بیه ویئت و بەراستی بەخششە کانی

فراوانه و پیوشە کی خوی ئەیان بەخشی بە خەلک و لە پاشا لییان ئەکریتە وه وە زانایە و چاک ئەزانای چی ئەبەخشن و چون

ئەبیەخشن.

خوینەری بەرپز، ئاینی پیروزی ئیسلام یاسا و پزیزانی ئەوزانایە کە خۆمان و کردارە کانمان دروست ئەکات و هەمووشتیک

کە پیویستمان بیئت لەم زهویە داداینا وە بۆمان پاداشتی شمان پی ئەدالە سەرکار و کوششە رەواکانمان و دوو بارەش پاداشی

دەبەرانبەر تا هەزار و چوار سەد بەرانبەر زیاتری شمان پی ئەدات لە سەر چاکە کانمان و ئەوزاتە کە هەموو ئەو چاکە لە گەل

ئیمەدا دەکات رازی نیه کە ئیمە لە بەخشین و چاکە دا منەت بخەینە سەر کەس چونکە هەموو ئەو نیعمە تانە هی

خوایە وهه موو چاکە یە کیش پاداش ئەداتە وه له ولایشە وه هەموو ئینسانە کان تیا شەریکن بەوشیوهیه ی کە له (مولکیه تی

تاک وزهوی بۆهه موو ئینسانە) دا با سمان کرد، کە واتە زۆر رەوایە ماوه نەدریت بە خاوەن سامان زیاد له و پاداشه گەوره ی

که خوابووی داناون منه تیکی تر بخته سه رکهم دهستان، له لایه کی تره وه نه ومنه تانه یان، نیشانه ی سپله یی ونمه ک

نه ناسی کابرایه وه یان نیشانه ی بی رهومی دل رهقی یه سه باره ت به که م دهستان وبی نه وایان وه یان

به لگه یه له سه ره ره دوکیان که نه وانه دو وره وشتی نار ه واوناپه سه ندن وئیسلام زور بیزاره لی یان بو یه نه گه ره که سیك

شتیکی به خشی ومنه تی نایه سه رکابرای پی به خشرای یانازاری داچا که کی له ناو نه بریت وهیچ پاداشتیکی له لای

خودانابیت، خوی گه وره له م باره وه نه فه رمویت (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ

النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ) البقره/264.

واته، نه ی خاوه ن باوه ران چا که کانی خوتان هه لنه وه شیننه وه به مننه ت نان ونازاردان وه کوئه وه که سه ی که ماله که ی له به ر

روپامای نه به خشی ت وباوه ری به خواوه ره پوژی دوایی نیه، وینه ی نه وکابرایه و چا که کی وه کو به ردیکی ساف

وایه وخوئیکی وشکی به سه ره وه بی ولیزمه بارانیکی لییدا وچاک به رده که بشوری وچا که که ته فروتونا بکات وهیچ که س

نه توانیت نه وچا که کوکاته وه (هه رئا وه هانه وانیش) ناتوانن شتیکی له وره نچ وچا که کی که کردویانه ده ست خو یان بخه ن

وچا که کیان بی هوده نه پروات وهه ناسه ی ساردی بی نه وایان وچه وساوان ومنه ت نه سه ر نراوانی نازاردرا وواگالته پی

کراوان ولیزمه فرمیسی چا وه کانیان نه وچا که، ناچا که، نه شوریته وه، خاوه ن چا که که بیجگه له ره نجه رو ی

وشه ره ساری پوژی دوایی هیچی تری بو نامینیته وه وه نه وره فتاره ناشیرین ونا ره وایه به لگه ی کوفری نیعمه ت وبی

باوه ری هه تی به خوابو یه خوی گه وره له ناخری نایه ته که وه نه فه رمویت (والله لا یهدی القوم الکافرین) وه خوا ره یمنونی گه لی

کافران ناکات.

خوینه ری به ریژ، چا که ی بیبا وه ران وه ک دره ختیکی ته ره که پریشه کانی بریت وله جیگه یه ک دا وه کودره ختیکی

نیژرا و بکو تینری به زه وی دابو ما وه یه کی که م شیوه ی دره ختیکی سه وز بو وده دا وله پاشا وشک ده بی وئه تللیته وه وه که لکی

سه وزی وسیبه ری نامینی جا کرده وه ی بیبا وه رانیش هه ره وه شیوه یه و بیجگه له ناوی دنیا یی که نه ویش له چا و قیامه تدا

وه کو چا و تروکاندنیکیش نیه هیچی تری بو نامینی. وه خوایش سته م له که س ناکات، نه مانه ته نیا بو دنیا یان

کرده وه له دنیا شدا سوپاس یان نه کریت (أَمَّا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَاتِ).

خوی گه وره خاوه نی نه وه مووفه رو خیره یه، ری نما وره هبه رانی یه که له دوای یه کی بو نار دوون وریگای خوشی

وخوشبه ختی له ریگای گو مراهی وسه لی شیواوی بو جیا کردونه ته وه وداوای له نما ینده وره وانه کراوانی

کرده که خزمه تی خه لک بکه ن وریگای هه موو چا که یه کیان پیشان بدن وله هه مووه له ونا راه واییه ک دوور یان

خه نه وه ومنهت نه خه نه سه رخه لك و پييان بليين (ان أجرى الاعلى الله) پاداشم ناوی مه گه ره لای خوا. واته، ئیسلام

نه منته ئه نيته و نه منته له كه سه قبول نه كات. به لام خاوه نی ئاین: كه خوايه خاوه ن ده سه لاته وه مووشت هی

ئه وه وبی یارمه تی ئه وه هیچ شتیك ناكریته و نابیته زوره جی یه كه منته بختاته سه رخه لك و داوی به ندایه تیان لی بکات

چونكه له راستیانه و به ندایه تیه ش هه ربو به رژه وه ندی و سودی خه لكه نه گینا هیچ شتیکی ئیمه سو دیان زیان

به خوانا گه یه نيته و خوابی نیاز له خه لك كه و ابو ومنه تی خواره و او شایسته یه و منته تی ئیمه زورناره و اونا به جی

یه چونكه له راستیا ئیمه خاوه نی گیانمان نین چ جای سه روه ت و سامان، بویه هه ر یارمه تی و چا كه یه كه منته تی به داوه

بیته نه كردنی چا كتره (**قَوْلٌ مَعْرُوفٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ**) واته، قسه یه کی چاك باشتره له چا كه یه كه

كه منته و نازاردانی به داوه بیته و هه ر به حه و سه له یه و كه م ده ستان نا ئومید نه بن و سه روه تمه ندانیش

به وره فته ره نا په سه نده ی خویان و ماوه دانی خواره وان و توله لی نه سه ندنیان به زوی به له خوبایی و دلخوش نه بن،

و تراوه خوادیر گیره و سه ختگیر،

بر او خوشكه هاو دین و هاو زوبانه كانم، ته ماشا كه ن بزانه بیجگه له ئیسلام كام یاسا و پر یبازیك و ادلسوزانه ئاموزگاری

خه لك نه كات و له بیر ی ریزو كه رامه تی خه لكایه؟ كامیه ئه و پارت و كوومه لانه ی كه واره هه ره كانیان هیچیان له خه لك

نه ویت و منته نه كه ن به سه ر خه لك جگه له ئیسلام؟

به خشین و هه ر گرتن كه ی په سه نده؟

سه روه ت مه ندانی خواره رست و چا كه كار بوئه وه ی چا كه كه یان په سه ندبی و جیگای ره زامه ندی خوابیته، پیویسته ئه م

خالانه ی خواره وه له به رچا و بگرن:

1. منته نه خه نه سه ركه م ده ستان.

2. نازاری چا كه له گه ل كراوه كان نه دن.

3. چا كه كان به شیوه یه کی نه ینی ئه نجام بدن به لام نه گه ره له وانه بوو كه خه لكی ترچاوی لی بکات به ئاشکرایه قه یناكا

به لكو و اچا كتره.

4. به خششه كه شتیکی به قیমে ت بیته له وانه نه بیته نه گه ره به خویان بدریته پرویان نه بی وه ری گرن له به ربی قیمه تی

شته كه.

5. با یارمه تیه كه یان ته نیا له به ره زامه ندی خوابیته و هه ره له وچا وه پروانی پاداش بکه ن.

6. ئه و یارمه تیه به پیویستی سه رشانی خویان بزانه و به لایانه وه گران نه بیته.

7. کهم دەستان و بی نهوایان به هاوبهشی سهروهت و سامانی خوئیانیان دانین وهئهوان بههوی زیادبوونی پوزی خوئیان بزائن.

8. له نزیکتین کهسانی موحتاجی خوئیانهوه دهست پی بکهن ئینجادورتر.

9. له مال سهرف کردن و یارمهتی دانی بی نهوایاندا له کهم دهستی نهترسن پیغه مبهری نازیزمان (ﷺ) سویندئه خوات وئه فهرموی: مال به چاکه کهم ناکاتهوه.

10. باسی چاکه کانیان نه کهن مهگه ریونا موژگاری بییت.

ئهی سهروهت مهندی خاوهن باوه، ئه وهیه ریگای پاک و خاوین بۆبه خشینه کهت و بهوشیوهیه ئه توانیت خاوه خهک

له خۆت رازی بکهیت وژیانی پوزی دوایی خۆت له م ژیانه خوشتر بکهیت، ئه م ژیانه ته نه باوتاقیکردنه وهیه وههول

دهله و تاقیکردنه و داسه رکه ویت. جابزانه که پیغه مبهر (ﷺ) ئه فهرمویت (اللَّهُمَّ اعْطِ مُنْفِقًا خَلْفًا، اللَّهُمَّ اعْطِ مُمَسَكًا تَلْفًا).

مانه کهی له پاشدا دیت پیویسته کهم دەستان و بی نهوایان ئه م چهنده خالهی خواره وه له بهرچا و بگرن تا بهری نمهکان

نه کهون، چونکه ئیسلام مروقی بی نمهکی خوش ناوی وئه فهرمویت (مَنْ لَمْ يَشْكُرِ النَّاسَ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهَ) واته، ئه وکه سهی

که سوپاسی خهک نه کات ئه وه سوپاسی خوایش ناکات.

1. ههرشتیکیان پی بدریت به کهمی مهزائن چونکه هیچ یارمه تیه که له زهره که مترنیه و خاوه فهرمویت (فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

خَيْرًا يَرَهُ). ههر کهس به ئه اندازهی زهرهیه که چاکه بکات دهی بینیتهوه.

2. دو عاونزای زور بکات بۆه و به خشندهیه وهیچ نه بییت به دو عای خیرپاداشی بداتهوه.

3. سوود و بهر ژه وهندی ئه وه به خشندهیه به پاریزن و شتی زۆره نرخیان لی وهر نه گرن به تاییهت نه که ره زه کات

بووبه لکوشتی مام ناوه ندیان وهر گرن له وشتانه دا که جیاوازی تیا هه بییت.

4. کاتی که پیویستیان نه ما ئه بییت زه کات وهر نه گرن ئه گینا تاوان بارن و کابرای زه کات ده ریش نه که ریزانی بی نیازن

زه کاته که یان له مل ناکهوی چونه به جیگای پیویستی نه دراوه.

5. کهم دەستان و بی نهوایان تائه و جیگایه که بویان ئه کریت ئه بی ههول و ته قه لای بهر زکردنه وهی رادهی ژیانی

خوئیان بدن وههول دهن ئه وانیش له نایندهیه کی نزیک دا خاوهن به خشش بن چونکه به خشنده خیری زۆرتری دهست

ئه که ویت له له گیرنده (الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى).

6. باسی چاکه کهی چاکه کاران بکهن و سوپاسیان بکهن.

7. عیزه تی نه فسیان هه بییت و خویمان له چا و چنۆکی و دنیا په رستی بیاریزن و به ته مای یارمه تی خه لك نه بن و کاتی پییان درا و هریگرن.

8. تائه و جیگایه که بویان ئه لویت پاداشی چاکه کاران بده نه وه.

براو خوشکه کانی سهروه تمه ندوکه م دهستان و بی نه وایانی خوشه و یست نه گه ره ره رد و لا نه و مه رجانه ی که با سمان کرد له بهر چاویان گرن به راستی به خوشی و خوشبهختی نه ژیت و سیبهری برایه تی و یه کیتی و یه کسانی هه مووگهل داگیر نه کات و هه مووزه لامیکی نه وگه له له فیئکی نه و سیبهره دابه جوانی نه حه سیته وه وه له ئیش و ژانه کانی دنیا فره نارام نه گریت و نه توانن نمونه یه ک بن بوگه لانی تری جیهان و ماموستایه ک بن وه کوچاری جاران بوخه لك و به و پره فتاره به نرخانه تان جیهانی سییه م و بی دادگه ری و مله و پی و دیکتاتوری پویشن که نه وه و سه دان گه لی بی نه و او ژیر دهست و سته م لیگراوی تر له ئیوه ده رس و هرگرن به لام نه گه ره هه روه کوئه مرؤ و ابن نه بی هه میشه ژیر چه پوک و کول هه لگرو بارکیش بن بوه مووسته مکاران و مله و پران و له خوا بی خه به ران، زور جیگای داخه له م چه رخه دا که چه رخی زانینه گه لی به ته سه که ره مسولمانی ئیمه هیشتاسه ره له هیچ ده رناکات و به هه موو بایه ک خه رمانی خو ی شه ن نه کات بی نه و به رله ئامانج و پاشه پرؤژی خو ی بکاته وه.

له بهر پرژدی زورنیه

خوای گه و ره دروستکه ری مرؤف و هه ست و خواسته کانیه تی و مرؤف چاک نه ناسیت و هه موونا شکر او په نه نایه کانی مرؤفی له لازور پونه نه گه ره خوشه و یستی مالی له ناودلدا دانه نه نامرؤف به ته مه لی پالی لی نه دایه وه و وه ویش ناوه دان نه نه کرایه وه، نه وه موونعیمه ته گه و ره و له ژماره نه هاتوی خوایش نه نه ناسران و سو دیان لی و هرنه نه گه ر و گه لیکیان بی که لك نه مایه وه، ئاشکرایه خوای گه و ره زه وی بو مرؤف دروستکرد وه و پیویسته له سه ری که ناوه دانی کاته وه،

که واته په ره و ردگاریش بوته و او کردنی نیعیمه ته کانی به سه ره مرؤف دا و وزه و نه سبابی سودلی و هرگرتنی

پیداوه و خوشه و یستی گه لیک شتی له ناودلیا پرواندووه یه کییک له وانه مال و یستنه قورنان نه و پر استیه مان بو پرون

نه کاته وه و نه فه رمویت: (زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ

وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ) ال عمران: 14، واته: جوانکراوه بو مرؤف خوشه و یستی

ناره زوه کان له ژنان و کوران و کومه له سه ره و ته زوری نالتون و زیوونه سپی تالیمی و چواری

یان (مه پرویز نوو شتر و گا و) کیلگه، نه مانه که ل و په لی ژیا نی دنیا و هه لای خوایه له پرؤژی قیامه تا جوانترین و شیرینترین

جیگا. له م نایه ته پیرو زه وه بو مان ده رکه وت که ئیسلام سه رکوتی ناره زوه کان ناکات به لکوبه پیچه وانه وه ناره زوه کان

تیژئە کاتەو و هەلیان ئەنیت کە هەر یەکەیان بەشی خۆی لە پێگای خۆیەو پەیدا بکات و بە کاری بەینی، دەی
 ئاشکرایە کە خۆی خاوەن دەسەلات و زانا ئاگادارە بە سەرئەو دەا ئەگەر ئیجازە یی سنوور بە هەر لایەنێک بە لایەنەکانی
 مروۆ بەدری، ئەک دنیا ئاوەدان ناکریتەو بە لکو لە بەین ئەبری و ویران ئەکریت، بۆیە زانای کار بەجی بۆ هەموو
 ئارەزو خواستەکانی مروۆ یاسایەکی تایبەتی بۆ دانائەو و سنووری بۆ دیاری کردو و پارزی نیە لەو سنوورە لاداو سەر لە خۆی
 و خەلکیش تێک بدات چونکە ئەو دروستکەرە و دروستکراوی خۆی چاک ئەناسیت. بۆ نموونە، خۆشەویستی مال لەدلی
 مروۆدا ناسریتەو و ماوەیشی پی نادات کە بە ئارەزە ی خۆی چی ویست و ابکا و هەموو سودەکانی پوالتە ی خۆی بی
 لە بەرچا و گرتنی زیانی ئەم و ئەو دابین بکات، بە لکو پێگای پەیدا کردنی بۆ دیاری کردو و نابی لە و پێگایە بترزیت
 وە ماوە ی داو کە خاوەنی مال بیست بە و مەرجانە ی کە لە پێشەو بە باسمان کردو ئەلی خەرج بکە بە و مەرجانە گاتە هەلە
 خەرجی و زیادە پرەوی (**وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ**) الاعراف/ 31، واتە: بخۆن و بخۆنەو و زیادە پرەوی
 مەکەن بە پراستی خودا زیادە پرەوانی خۆش ناویت، هەر و هەماوە ی مال کو کردنەو ی پێداو بە لām چی و تا چەندی و بی
 سنوور نیە (ئەمانە هەمویان لە باسەکانی پێشو و دا پون کراو نەتەو، جارێکی تر سەر لەو باسە نەدەو سنوورە کانیان بئاسە).
 برا و خوشکی مسولمان، ئاینی مروۆ پەرەری ئیسلام یاسای خۆی زانا و کار بەجی یە و هەموو بپاریارەکانی
 لە سەر بناغە ی ژیری و مروۆ دۆستی و بۆ سود و بەرژەو نەدی هەموو ئینسانەکان دانراو ئەک بۆ چینیک یا گەلیک یا زبان
 و پەنگیک، وە کولە باسی زەوی بۆ هەموو ئینسانەدا باسمان کرد ئاینی پیروزی ئیسلام دژی کو کردنەو و عەنبار کردنی
 مالە و بیزارە لە و پەفتارە ناپەسەندو بی بە زەبیانە و هەر شە ی سزاو ئاگری جەهەنەمی لی کردون وە لە چەند
 بار و دۆخیکی تایبەتی دا نەبیست وە کونەدانی زەکات یا ئیحتیاجی زۆری خەلک و میری نەتوانیت بە سەریانا بگات
 و چەندوینە ی تر کە لە پەراوە فیهیه گەرەکاندا بە دریزی باس کراون بە زۆر مالی سەر وەت مەندان هەموو یا بە شیکی
 بە سودی گشتی وەر ناگیریت و خودا خۆی ئەزانی لە ناو ئەو دروست کراوە ی خۆیدا و لە بەر پرە زامەندی خوا و سودی خەلک
 فیدای ئەکات و چا و لە هەموو خۆشی و خۆشگوزە رانیکی خۆی ئەپۆشی و چی لە توانا بیست کۆتایی ناکات، چونکە خۆی
 و سامانە کەیشی بە هی خاوە زانی و لە گەل ئەو شەدا هیشتا هەر لە خاوە ترسیست (**وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ**
رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ) المؤمنون/ 60.

واتە، ئەوانە ی کە هەموو ئیشیکی چاک ئەکەن و هیشتا دلایان ئەترسیست چونکە ئەزانن دوو بارە ئەگەر پێنەو بۆ لای
 خوا و حیسابی هەموو شتیکیان لە گەل ئەکریت، کەمی واهیه ئابە و شیو پەفتاریکەن و (ئەبوە کەر) ئاسایی بکە و نە مالی
 خویان و بە چەپ و بە پراستی لە پێگای ئاین و پزگاری چە و ساواندا بلا و بکاتەو خۆی گەر و داد گەر ئەزانی کە زۆر بە ی

هه ره زۆری بهندهکانی بهوشیوه رهفتارناکهه و لهکۆکردنه وهودانانی لهسه ریهک زۆرسورن و ئاماده نین لهسودی گشتی داخه رگی بکهه بۆیه ئه فهرمویت (**إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَى**) اللیل / 4، واته: بهراستی کۆششی ئیوه چهنده ها جو ره، هه ندیک ئاماده یه مال و گیانی له پریگای خودا فیدای بکات و هه ندیک دژی خواو ئایین خوی له ناوئه دا هه ندیک ئه گه ر ئیشی چاکیان بۆه ول نه که وی ژیا نیان پی خه ساره وه هه ندیک ئه گه رداوی چاکیان لی بکریت پی یان خه ساره، هه ندیک بۆه ره ژه وه ندی خه لک گیان و مال دائه نین و هه ندیک بۆسودی خویان هه زاران گیان و مال له ناوئه بهن بهراستی (**إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَى**).

خوینه ری به پریز، خوی میه ره بانوخواهه ن نیعمه ت ئه وه نده به لوتفه تاقیکردنه وه ی مروفت تا پله یه ک ئه باور ژورته نگ به مروفت هه لئا چنی چونکه خوانایه وی خه لک له یاساکه ی لاداوتاقیکردنه وه ی ته نیا بۆپالفته کردنی دۆسته کانیه تی تانه یه لی مروقی گه نده ل و ناپاک له وریره دا خویان بشارنه وه، ته نانه ت ئه وه نده ته نگی ناکات هیشتا هه ندی مروقی گه نده لی پشوو درییژی له ناو دائه مینیتته وه، ئه وه ته توپری خوی له عه نبارکردن ده ره پری و به لینی سزای پوژی قیامه تی یان پی ئه دا ئه گه ره به وره فتاره ناپه سه نده دریره بدن، به لام زوریان لی ناکات بۆکه م کردنه وه ی سه روته کانیان چونکه چاک دروستکراوی خوی ئه ناسی و ئه زانی ئه گه ر زوری لی بکات له ژیر بار لانه چیت و گوی به یاسای ئیسلام نادات و خوی دوچاری سه رگه ردانی و مال و ویرانی دنیا و قیامه ت ئه کات ئه گینا ئیسلام هیه کات له گه ل سه رمایه داریدا دانوی ناکو لیت، جابانه وانه ی که خویان به مسولمان ئه زانن و هه میشه خه ریکی مال کۆکردنه وه و عه نبارکردن با ته ماشای ئه م نایه ته پیرو زانه بکهه که خوائه فهرمویت: (**إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ**)

(36) **إِنْ يَسْأَلْكُمْ فَيَخِفْكُمْ فَيَخِفْكُمْ تَبَخَّلُوا وَيُخْرِجْ أَضْغَانَكُمْ (37) هَأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَنِ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ (38)**) محمد / 36-38.

براو خوشکه مسولمانه کان با به ره وه ی مانای ئه م نایه تانه بکهه یه با بزاین ئه م نایه تانه که ی هاتنه خوارو پرویان له چ که سانیکه وه کی توپه ن، ئه م نایه ته پیرو زانه له شاری مه دینه دا هاتنه خوارو پرویان له و مسولمانانه کرد که نیوه ی ماله که ی خویان دابوو به کۆچه ریه کانی مه که وه ته نانه ت ه ی وایان هه بوو که خواه نی دووژن بوو به هاوپی کۆچه ریه که ی ئه وت: (ته ماشای ژنه کانی من بکه کامیانت ئه وی تان ته لاقی بده م بو ت) ئاشکرایه ها وه له کۆچه ریه کان و شاگردانی یه که م قوتا بخانه ی پیغه مبه رخواه نی چه ن دین نه ریت و خوی په سه نده ون و بوخو شتی و پرابوردن و ئاسوده یی خویان ماوه یان به خویان نه ئه دا که ئه وشته به نرخانه له برا موسلمانانه یارمه تی ده ره کانیان وه رگرن. ئه م نایه ته پیرو زانه پونه که نه ئه و مسولمانانه وه فهرمویت: ژیا نی دنیا ئه وه نده گرنگ نیه که ئیوه ئه و سه روته و سامانه زۆره ی بۆکو ئه که نه وه و ژیا نی

دنیا گالتوگه مه یه که وزیاتر نیه و کوتایی پی دیت، نه گه رباوه ربهینن و خوتان لهرق و تورپی خواباریزن، خواباداشتان نه داته وه و خوا داوای مالتان لی ناکات و مالی ئیوهی ناوی و بی نیازه له ماله کانتان، نه گه رداواتان لی بکات و زورتان لی بکات پرتدی نه کهن ورق و قینی ناودلی خوتان سه بارهت به نایین ناشکرا نه کهن چونکه نه وه منده مالتان خوش نه وی و هه ولی کوکردنه وه و عه نبارکردنی نه دن نه گه رداوای به خشینی مالتان لی بکری و له و باره و زورتان لی بکریته له ژیر بارده رنه چن و گوی به یاسای ئیسلام نادهن، - به لام نه نه بوو و ابن نه وه بوو ئیوه بانگ کران بوئه وهی مال سهرف بکهن له ریگای خوادا، هه ندیکتان پرتدی تان کرد، هه رکه سی پرتدی بکات زیانی به خوی گه یانده، و خوا بی نیازه و ئیوه موحتاجن، و نه گه رله نایین پاشگه زنه بنه وه خوائیوهی ناوی و گه لیکی تردینیتته سهرکارکه نه وان و هه کوئیوه نه بن.

به لکونه وان خاوهن باوهرو له خواترس و مال سهرف که ربن له ریگای به رزوبه هیژکردنی پیبازه کهی خودا و دوربن له پرتدی و به خیلی، هه روه ها قورئان رووبه و به و مسولمانانه نه کات و نه فهرمویت: (وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ

وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ) البقره/195، واته، له خه یالی مال کوکردنه وه و سه رووت و سامان نانه وه یه کدا نه بن به لکو

مال سهرف بکهن له ریگای خودا و به خیلی و پرتدی نه کهن و به دهستی خوتان خوتان نه خه نه تهنگ و چه له مهی قیامهت وژیانی دنیا وه چونکه جیهاد و تیکویشان له ریگای بلا و کردنه وهی نایین و دامه زرانندی پیویستی به مال هه یه، نه گه رمال سهرف نه کریته له ریگای ناییندا نه وه ناینه که تان بوسه قامگیر ناییت و له دنیا داله و نیعمه ته گه وره بی بهش نه بن و له پرتدی دواییشداد و و چاری سزای سهخت نه بن که و ابو و خوتان نه خه نه نا و نه وئیش و نازاره وه به وی پرتدیتانه وه، چاکه بکهن، چاکه به راستی خوا چاکه کارانی خوش نه ویته. له م نایه ته پیروژه دا ده رکه وت که خوگرتنه وه له سهرف کردنی مال له ریگای خوادا و عه نبارکردنی سه رووت و سامان و گوی نه دان به نایین نه که خوشبه ختی ناهینیت به لکو به پیچه وانه وه شه رمه ندهی و سه رشوری هه ردو و جیهانی به داوایه.

براو خوشکه مسولمانه کان، هیوادارین به چاکی ناینه پیروژه کهی خوتان بناسن و نه رکی سهرشانی خوتان سه بارهت به و ناینه نه نجام بدن چونکه ناسینی بی کرده وه، هیچ دهردیک دهوا ناکات و هه کو نه وه وایه کابرایه که سه ری ئیش و بکات و بزانی که نه سپرین باشه بوسه ریئیشه و هه ربلی نه سپرین باشه. نه سپرین باشه، نایا چاک نه بیته وه؟ به لام نه گه ربی دهنگ نه سپرینه که بخوات سودی لی و نه ناگریته؟ واته کردار مه رچی راستی بیروایه نه قسهی روت، جائه گه رله ئیسلام دا سه رووت و سامانی عه نبارکرا و به زورله خاوه نه کهی نه سه نراوه له به رنه وه نه بوه که ئیسلام به و عه نبارکردنه رازی بویت به لکوله به رنه و سیفه ته یه که که م کهس نه توانی به سه ریازال بیت، نه گه رزور بخریته کار سه رمایه داران له باتی سوپاسی نیعمه ته کانی خواویار مه تی ناینه پیروژه کهی ئیسلام بدن زوربه یان نه بن

بهسه دله ریگای بلاوکردنه وهی نایین داوبه و مال و سهروه ته یان هزاران کهم دست و بی نه وائه خه له تینن و نه یان کهن به داردهستی خوین و پاریزگاری سامانه کانی خوینیان پی نه کهن که حه زرتی عومه (ره زای خوی لی بی) یه کهم قوریانی ئه م بهرنامه راسته بویه دهست شازاده و مال په رستانی ئه و سه رده مه چونکه یه کهم کهس بوو که هه و لی دا ئه م بهرنامه یه به شیوه یه کی گشتی به ریوه بیات. * کورد واته نی (له عاقلان ئیشاره تیک).

براو خوشکه مسولمانه کان ته ماشایه کی ئه و مسولمانه بکهن که ئه و چه ند ئایه ته پیرو زانه رویان لی کردون و توریه له سه ره لو یستی هه ندیکیان سه بارت به نایین و بهرنامه ی ئابوری. جائینجا ئه زانی که ئه م پرو ئیمه له چه قونا غیکداین ئایا په وایه خو مان به مسولمان ناوبه یین؟ ئه م پرو هه مو سه رده تمه ندانمان به و سامانه ی که خوی لی داون سه رخوشن و بیجگه له خوین کهس نابینن و بیجگه له بهر ژه وه ندی خوین

بهر ژه وه ندی هیچ که سیکی تریان له بهر چا و نیه، به لکو به دوو کوشک و چه ندین سه یاره وه هزاران دینار هه رتیرنابن هه میشه خه ریکی سو یندی درو خواردن و فیل و فرن تابتونن شتیکی تری لی زیاد کهن و ئه گه ریارمه تیه کیان لی داوا کریت یا هه ر خو یانی لی کهر ئه کهن

وه یا به شیوه یه کی وائه و یارمه تیه ئه دن که گیرنده بیجگه له شه رمه زاری هیچی تری دست ناکه ویت، ئه گه رئا مؤزگاریش بکرین قاروون ناسایی ئه لیت (قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَلَمْ يَعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ) القصص/78.

واته، بیجگه له زانیاری خو م هیچ شتیکی ئه و مالیه به من نه داوه و منه تی که سم به سه ره وه نی یه، ئایا هه رئا وها بیر ئه کاته وه؟ ئایا نازانیت خواله پییش ئه و دا چه ندین گه لی له و به هیترترو سامان زورتری له نا و بردو وه؟ تاوان باران ئه وه ند ه ناسرا و دیارین به ره و سزای چه هه نه م به ری ئه کرین و پرس یاری تا وانه کانیان تازه لی ناکریت.

ساماندارانی ئه مپوی ئیمه به ده یان کوشک و سه یاره و مو غازه ی گه وره هه رنالیین به سه وه لگه ل ئه وه شدا له ملا و لایانه وه چه ندین براو خوشکی مسولمانی خوین ئه بینن که به نانی شه وی مو حتا جن زور جار دو که لی هه ناسه ی هه ناوی له برسا سو تاویان تیکه لاوی دوو که لی گوشتی برژاوی ئه وان ئه بییت و جار یکیش نه یان توانی ئه دوو که له له یه ک جیا که نه وه وئا وریک به لای ئه وانیشا بده نه وه و قازانجی چه ندر پوژیکی ته مه نیان پییشکه ش به و براو خوشکه بی نه و او که م ده ستانه یان بکهن وه له باتی یارمه تی دانیان کوشکه کانیان ماله بچکوله کانی ئه وانیان بی په رده کردوه و ریگای هه وای پاکیشیان لی گرتوون!! له هه مو سه یرتر ئه وه یه که لافی برایه تی ویه کییتی لی ئه دن!! برا، ئه گه برایه تی وایی ئه ی

* هه مان کردار پیغه مبه ری مه رن (ﷺ) له کاتی هاتنی بۆمه دینه دا له ناو ئه و کۆمه له پاک و خا وینهدا ته نجامی دابه لام له بهر که می مانه وه ی پیغه مبه رپه یدابونی نۆ مسولمان ئه و بهر نامه یه له و کۆمه له زیاتر تی نه په ریوه و ئه و بریاره ی حه زرتی عومه در ریژه دان بو به و سیاسه ته به لام ناکام کرابه پیلانیکی سی قو لی (ئاگر په رس و جوله که و منافقه کان)

دوژمنایه تی چۆنه؟ برائیسلام به پرچ و پریش و میزه ره ی مه لاوشالی مام حاجی و ته زییحی سه دانه و پریزی نه وه لی جه ماعت و وورته وورتی لیوان نیه، ئیسلام کرده ویه، کرده وه، وه ک پیغه مبه رمان (ﷺ) نه فه رمویت (ان الله لا ينظر الي صوركم و اجسادكم ولكن ينظر الي قلوبكم و اعمالكم) واته خوا ته ماشای وینه وه شتان ناکات به لکوته ماشای دلکه کانتان و کرده وه کانتان نه کات. نه ی خاوه ن سهروه تان چاک بزائن لادانی زۆربه ی بی نه وایان و که م دهستان له نایین و نه بون، یا که می تی کو شه رانی راسته قینه ی ئیسلام هوی زۆرگرنگی ئیوه ن به و په رفتار ه تان برام بوئه ترسیت له سه رفکردنی سهروه ته که ت؟ مه گه رنازانی خوا به لینی داوه که جیگای خالی پرپکاته وه (بنی ادم أنفق أنفق عليك) نه ی کوپانی ناده م ببه خشن تابه خشری پیتان. ههروه هافریشه تان هه مووبه یانیه که دوعای خیری بو به خشنده کان نه که ن و نزای شه پ له رژدی و به خپله کان نه که ن و نه لین (اللهم أعط منفقاً خلفاً اللهم اعط ممسكاً تلفاً) خوا به ببه خشه به وانیه که نه به خشن و بغه و تینه مالی نه وانیه که نه به خشن. نه ی خاوه ن باوه ران نه وه سهروه ت و سامانه که خوا به ئیوه ی داوه نه گه ربه دلکی خاوی نه وه و به بیرو پراهیه کی راسته وه ببه خشن سویدیکی زۆرگه و ره و گرنگتان ده ست نه که ویت و خواله تا وانه کانتان خو ش نه بییت (إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ) التغابن/17.

واته، نه گه ر ئیوه قه رزی جوان بده ن به خوا، خوائه و چاکه یه زل نه کات و له تا وانه کانتان چا وپو شتی نه کا و به راستی خوا سوپاسی چاکه کاران نه کات و به حه و سه له یه. واته نه گه ر زۆر پاداشتان نه دی نائومید نه بن و دلنیا بن که خوا ریزتان لی نه گری و چاکه ی ئیوه ی له بیرنا چیت و چاوه پروانی له مرو قیش نه کات که خو گرو به حه و سه له بن. خوی نه ری به ریز، جاته ماشای به خشنده یی و که ره می خوا ی گه و ره و زانابه که، نه وه هه موو نیعمه تانه که خوا به مرو قی داوه هه رله ش و چا و ته مه ن و ژیری و به گره تا سهروه ت و سامان هی خویه تی و به نه مانه ت به مرو قی به خشیون و نه فه رموی : سه رفی بکه تا بیرو باوه ره که ت به سه لامه تی بمینیته وه سه رفی بکه تان سوپاست بکه م، سه رفی بکه تابه لگه بییت له سه رسوپاسی تو بو من. من که هه موو نه و نیعمه تانه م به تو دا وه که چی تو لاساری و ناله باری پی نه که کیت، من هیشتا هه رخو نه گرم تاکاتی دیاری و به حه و سه له م تابه لکو پیش هاتنی کاتی دیاری له و په رفتارانه ی خو ت په شیمان ببیته وه و له پرگای خوا په رستی و خزمه ت به خه لکی خوادا هه نگا وه لگ ریت و خوا و خه لکت له خو ت رازی که کیت، زۆر که س بوون له پیش بوندا به لینیان نه دا و سویندیان نه خوار د نه گه رییت و خوامالیان پی بدا زۆر به چاکه ی له و مال نه ئیش نه که ن و له هیچ چاکه یه کۆتایی ناکه ن به لام کاتی خوا سهروه تی به سه ردا پرژان به لین و سوینده کانی خویان نه برده سه ره و چونه پریزی دو و په کانه وه (وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ) (75) فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ (76) فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ (77) أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ) توبه، 75-78.

واته له نا و مسولماناندا هه ندیک هه بوون که په یمانیان به خوادا نه دا و نه یان و ت نه گه رییت و خواله نیعمه ته کانی خوی برژینیت به سه رماندا و ده و له مه ندما ن بکات ئیمه ییش پیایوی چاک نه یین، به لام و ه ختیکی خوادا وه له مه ندی کردن په یمانه کانی خویان شکاند و پرژدو پره زیل بوون و له یاسای ئیسلام پاشگه زبون وه جاله به ره نه وبی و ه فای و پرژده ی و نه و درویانه ی که کردیان دو دلی و دله پرا وکی بوو به به شیان تانه و پرژده ی نه گه نه خزمه تی خوا، ئایا نازانن که خوانه یینی و چغه ی نه وان نه زانییت؟؟ و به په راستی خوازانه ری نه یینییه کانه - هیوادارین که برامسولمانه کانمان نا وریک له خویان بده ن و نه چنه نه و پرزه وه (اللهم ربنا اتنا في الدنيا حسنةً وفي الآخرة حسنةً وقنا عاب النار) امین.

باوه ر گرنگترین پاسه وانی نابووریه

سه رچا وه ی هه موو ژیرییه ک و به ردی بناغه ی هه موو خو ش به ختییه ک ترسان له خوا به، نه وه که سه ی که باوه ری به خوا ی خاوه ن ده سه لات و زانادا نا هه بییت و بزانی که پرژی دیت که له به رده م خوادا هه موو کرداره کانی نه خریته پرووه یچ ون نابیت مه گه رخوا خوی چا وپو شتی لی بکات ناتوانییت له یاسای نه وزاته لادات، لادات با که سیشی له گه لانه بی و له شه ویکی

زۆرتاریکیشابیت، چونکه ئەزانی ئەوزاتەنەك تەنیا ئاگای لی یەتی بە لکو ختورەکانی ناوی دلی ئەودروستیان ئەكات ئیتر چۆن دەتوانیت خوی یان کردارەکانی لەوزاتەبشاریتەوه؟ وە یادژی یاساکە ی ئەو پرفتاریکات؟ واتە ئیسلام سەرەپای یاسای تۆلەوسزای دنیا بۆتاوانباران لەوباوەرەدایە کە ئەو یاسایە بە تەنیا یی ناتوانیت خەلکی لەتاوان و پەوشتی ناپەسەندبگێریتەوه لەم بارەوه ئەوەندە شتە کە پەروەنەهیچ پیویست بە بەلگەناکات، تەنیا یەك پوژ گوڤارو پوژنامەکانی جیهان تەماشاکەیت و سەرنجی لەتاوانەکان بەدەیت لەگەل ئەوهەموویاسای گەرە و گرانا نەدی دەستکردی مروڤ و ئەوهەموو چاودیری کە روپولیسانە دا بۆت ئاشکرا ئەبیت کە لیدان وزیندان و تۆلەسەندنەوهی پروت و بەرگری توندوتیژ ناتوانیت بەتەواوی ئەمن و ناسایش بۆخەلکی دەستەبەرکات و پرێگای تاوانەکان بگری، ئەو تاوانە پرێبازە ی کە هەموو کەس وەکو یەك تەماشاکات و کەس لە دەستی دەر نەچیت و نەپاداش و نەتۆلە ی کەسی لەبیر نەچیتەوه تەنیا پرێبازی ئیسلامە و بەس (بۆ زیاتر شارەزابوون لەم بارەوه تەماشای نامیلکە ی (کی یاسامان بۆدانی؟) بکە.

چونکه ئیسلام بناغە کە ی لەسەریروباوەر بەخوای گەرە وخواوەن دەسەلات دانراوه، ئەوخوایە کەهیچی لی ون نابیت نەگەرە و نەبچوک نەوتە و نە کردار و نە ئاشکرا و نە نهینی (عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ) سبأ/3

واتە، خوا زانەری هەمو شتە شاراوەکانە و بە ئەندازی زەرەپە کە بچوکتەر لە زەرەپە و گەرە تر لە زەرەپە ی لەناو ئاسمانان و لەناو زەویدا لی ون نابیت و چیچ شتیکی لی حەشار نادریت مەگەر لە پەپراوی پون کەرەوهی پاست و ناپاستدا تۆمار کرابیت ئاشکرایە ئەو کەسە ی کە باوەر ی ئاوی بەوزاتەخواوەن دەسەلاتە هەبی و باوەر ی بە پوژی قیامەت و پاداشت و سزای ئەو پوژ نەپراوه هەبیت نەك خوی تاوان ناکات بە لکو ئەگەر زۆریشی لی بکریت تانە و جیگایە کە ئیختیاری لە دەست خۆیدا هەبیت هەرتاوان ناکات. چونکه ئەزانی هەر هیژ دەسەلاتی زۆر لە و بکات هەر کەس و هەر چۆن ببیت هیشتا لە بەردەم هیژ و توانایی خوادا هەر لا و زوبی دەسەلاتە و ئەگەر خواوەنی هیژ دەسەلاتیش بیت ئەزانی کە ئەو هیژ دەسەلاتە ی ئەمانە تن و هەر وەخت خوا ئاروزوی لی بیت خویش و دەسەلاتە کەیشی ئەباتەوه، ئیتر هیچ کات خوی لی بای نابیت و لە هەر پلە و مەقامیکی بەرزو لە هەر جیگایە کدا هەبیت نەك دژایەتی ئایین ناکات بە لکو بە پیچەوانەوه ئەو هیژ دەسەلاتە ی خوی لە خزمەت ئایین پرێبازە ئاشتی خوازە کە ی ئیسلامدا بە کار نە هیئی لە بەر ئەو پلە و مەقامە ی کە بە ئەمانەت داویەنی پی ی و زیاتر هەست بە بەرپرسی ئەکا و زیاتر هەول ئەدات خوالە خوی پازی کات و ئەگەر دوو چاری هەلە و تاوانی کیش بی هەول دەدات بە کرداریکی باش و بەندایەتی دلسۆزانە و بی خەوش و خال بیسریتەوه چونکه ئەزانی پەرەدگاری زۆر میهرەبان و بەخشنده یە و فەرمو یەتی (إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ) هود/114، بەراستی چاکەکان خراپەکان لائەبەن.

جا، ئەوانە ی کە خویان پزۆر پزێل بن بەچ پو یە کەوه داوی بەخشش لەخوا ئەکەن؟! خوی نەری بەرین، سزاو تۆلە ی پوژی دوایی و دەر نەچون لە ژێر دەستی خودا و سزای پوژانی هەر گیز دوانە هات و ئەبیتە هوی گەرە نەوهی مروڤ لەتاوان واتە، لە کرپن و فروشتن دا ئەوهی کە مایە ی ناپەزایی خوابیت، ئەنجامی نادات وە لە بەخشین و مال سەرف کردنیشا هەر و ئەبیت ئاشکرایە کە خواوەن باوەر ی و انە سوخۆرە نەخیا نەت کارە نەفیل بازە نە قازانج و سودی خوی پیش قازانج و سودی خەلک ئەخات، نەمال بەشیوهی ناپهوا وە کو قومار و شەراب و تلیاک و جگەرە و باقی شتە حەرەمەکانی تر سەرف ئەکات و نەهەلە خەرج ئەبیت و نە پزۆر دەبە خیل و پیسکە نەمال بە هەردەم سەرف ئەکات و نەبەندە ی مال و عەنبار کەر ئەبیت، جا ئەگەر هەموو گەلان و ابیت چی هەیه لەوه چاکتری بیت؟ بەراستی ئەوانە ی کە خوا بە چاک ی ئەناسن و ئەزانن کە هەمیشە لەگەل یاندا یە و بە چا و تروکاندن لییان بی ناگانابی (وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَمَا كُنْتُمْ) الحديد/4، ناتوانن بە دەستی ئەنقەست تاوان بکەن و درێژە ی پی بدن واتە، باوەر بەخوا و بە پوژی دوایی گەرە ترین هاندەر و پالانەری مروڤە بۆ چاکە کردن و هیچ چاکە یە کە بەکەم نازانی و دەستی بە سەر هەر چاکە یە کدا گەیشت نایبویریت، هەر لە لابردنی دپکیک لەسەر پرێگادا هەتا بەش کردنی مالە کە ی لەگەل خەلکا و دنیایە کە ئیشەکانی بەزایە ناچیت و پاداشتی

هه مووچا که کانی وهرئه گریته وه (وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ) ال عمران/115، واته، هیچ چا که یه کتان پی شیل ناکریت و ه خوانه زانی کامانه له خوا نه ترسن و هیچی لی په نهان نابی.

به لی، خاوه ن باوه ری راست به هوی نه و بیرو باوه ره و نارام نارام ههنگا وه کانی هه لئه گری و نه وهی له توانای دابیت له ئیشی چاک و خزمهت به خه لک کوتایی ناکات و نه لی (رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ) خوا ی ئیمه پیمان 286/البقره.

هه لمه گره نه وشته ی که له توانا ماندانه بیته و چاوپوشیمان لی بکه و لیمان خوش ببه و به زه بیته بیت پیماندا، تودوست و سه ره رشتی ئیمه یته و سه رمان بجه به سه رگه لی کافراندا.

وصلی الله علی قائدنا محمد و اله اجمعین

15/ره مه زانی/1408 ک

پوخته ی قسه کانمان

براو خوشکه مسولمانه کانم، نه چه ندخاله ی خواره وه پوخته ی قسه کانمانه:

1. ئیسلام زهوی به مولکی خوادانه نی و هه موو خه لکیش به به نده ی خوانه زانیت به بی جیاوازی.
2. ئیسلام هه موو شتیکی ره وای به لاهه پیویسته و نابی بو هیچ شتیکی پیویست خه لک ماتهل بکریت.
3. ئیسلام بیجگه له پاداشی دنیایی و سوپاس، پاداشی چه ندبه رانه بری هه یه بو چا که کاران له پوژی دوا ییدا.
4. ئیسلام بیجگه له توله و سزای له دنیا دا سزای قیامه تیشی هه یه بو تاوانباران واته، هیچ کهس ناتوانیت له ده ست یاسادانه ره چیت وه ک یاسا ده ستکرده کان نیه که به فرت و فیل خوتی لی دربار بکه یته.
5. ئیسلام دان به مولکیه تی تاک دانه نی و به هویه کی گرنگی پیشکه وتن و ناوه دانی زهوی نه زانیت به پیچه وانه ی شیوعیه ت.
6. له یاسای ئیسلامدا نه بی هه موو کهس به بی جیاوازی، خوراک و پوشاک و مالی هه بیته.
7. هه رکه سیک توانای ئیشی ره وای هه بیته نه بی ئیش بکات.
8. هه رکه سیک توانای ئیشی نه بیته نه بی لا خواروی خوراک و پوشاک و مالی هه بیته.
9. کری به گویره ی جو روسودی ئیشه.
10. ئیسلام درژی سه رمایه داریه و به هیواش و مروقه ناسانه بو نه هیشتنی ههنگا وه لئه گریته.
11. ئیسلام بیرو باوه ره به خوا و به پوژی دوا یی به گرنگترین هوی دابین کردنی ئابوری نه زانیت.
12. ئیسلام بیجگه له بیرو باوه ره و شتیش به هویه کی تری پیشکه وتنی باری ئابوری نه زانی، نه م دوو خاله ته نها له یاسا ئاسمانیه کاندا هه یه و ئیسلام سه ر قافلله یانه.
13. له ئیسلامدا هه موو یاسا و و چاودیره میریه کان بودابین کردنی ژبانی خه لک به کار نه هیتریت، جاک ی یاسایه کی له ئیسلام چاکتر شاره زایه، باپیشانی داو له گه ل ئیسلامدا به راوردی کات ئیمه ته نیا ئیسلام به دل سوز و داشتیار ی خه لک نه زانین و هه موو یاسا ده ستکرده کان تا قیکرانه وه هیچ کامیان بیجگه له سه رگه ردانی و پوژره شی ئینسان شتیکی تریان بو خه لک نه هینا و نایشی هیتن. نه م ریبازه زیاتر له هه زار سال ته جروه ی فه رمانز ره وای هه یه و له سه رده می کدا چاکتر ده ستی پیوه گیر ابیت خه لکی به خته وهر تر بو وه، ده ی مروقه نه گه رنه خه له تاوی فریونه درای بو یو نه م یاسایه و هینا نه وه کایه ی هه ول ناده یته ژیرانه یه کهم بیر بکه ره وه و بزانه تو بوچی خه ریکی و سود زبانی چه نده.

خوینه ری به رین، نه مه کورته باسیک بوو سه بارهت به ئابوری له ئیسلامدا و ریگای چاره سه رکردنی گیر و گرفته کانی، جائینجا سه رنجیکیش بده له به رنامه خوینمژه که ی سه رمایه داران و به رنامه بی سه روبه ره که ی کو مونیستی که له یه که میاندا مروقه کراوه به به نده ی پاره و سه روهت و له دوو هه میاندا کراوه به به نده ی سک و ناو لنگی به لام ئیسلام

سەرۆت و سامانی بۆیە پێی خۆشه چونکه به هۆیه کی گرنگی ئەزانی بۆخزمه تی ئایین و گیان و ژیری و ناموس ههركاتیک سەرۆت و سامان زیانیکی بهیه کیکی له وانه بگهیه نیی ئەوسه رۆت و سامانه ی به لاوه بی نرخه، واته ئیسلام سەرۆت و سامان به خزمه تکاری مروّقه دائه نیی، هه رچه ندیه کیکی له و پینچ شتانه ی که ئایین ته نیا بۆئه وانه دانراوه ئەمما له دوا ی هه مویانه وهیه واته، ئایین، گیان، ژیری، وه چه (نسل) و مال.

به لام له مه کته به کانی تر دا، ئەوانه ی که ئەمرو پۆله ی مسو لمانیان له ریبازی خوالا داوه به ره وه ملا وئه و لا مان ئە به ن و بار مان پێی ئە کیشن له به رخاتری سامان، یان سک تی رکردن نه ئایین باوی هه یه ونه گیان نرخ ی بۆ دا نه نریت و نه ژیری ریزی هه یه ونه باسی له ناموس هه یه!! به لکو هه مویان فیدای سامان و سک کراون، پیم نالیی، مروّقه وه ختیکی ئایین و گیان و ژیری و ناموسی پینشیل کرائی تر چ مافیکی تری هه یه؟؟!! ئە گه ر ئایینت نه داوه به پارهیان سک تی رکردن چۆن دژی ناینت ئیش ئە که ییت؟! وه ئە گه ر ژیری ت پینشیل نه کراوه چۆن ریبازی دژی خۆت هه لده بژیری ت وه یان به پارهی خۆت و عاره قی ناو چا و انت خۆت بی عه قل ئە که ییت؟! وه ئە گه ر ناموست پینشیل نه کراوه بۆچی له کاتی ناو بردنی ناموسا زۆر تو ره و مۆنی ت؟! وه ئە گه ر ناموسی خۆت به ره لانه که ییت به ناوی نازادی یه وه چۆن ناموسی خه لک ئە پاریزی ت؟؟!! وه ئە گه ر ه یچ کام له مانه ش ده رک ناکه ییت هه وال پرسی ژیری که ییت چاک تره!!

به هیواین هه مو مروّقه کان مروّقایه تی خویان بدۆزنه وه پیا وانه دهستی برایه تی و دو ستایه تی به یه کتر به دن و یه ک دل و یه ک گیان و یه ک ئایین بۆ سه ره رازی گه له که مان تی کو شن تائه م گه له سه تم لی کرا و و چه و سا و ه مان به خۆشی و خۆ شه ختی هه رد و و جیهان بگات (وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ) الاعراف/96.

واته: ئە گه ر خه لکی وولاتان با و ه ریان به یینایه وه له خواب تر سانا یه ئە ر ژا به سه ر یان دا فه ر و به ره که تی ئاسمان زهوی به لام ئە وان بی با و ه ر پوون به ریباز ه که ی خا و بو یه خا و گرتنی و تۆ له ی کرداره کانیانی لی سه ند نه وه، براینه زۆر چاک له م نایه ته گه وره و پیرۆزه ورد به نه وه چونکه بو ته می کردنی ئیمه هاتوو ه جائه گه ر رو که ی نه وه نایینه که ی خا و دل نیابن که ژیا نی هه رد و و جیهان مان چاک ئە بی ت ئە گینا حا لمان له ئی ستا چاک تر ناییت و هه می شه خۆزگه به پار ئه به یین؟! ئە وه ش چاک بز انن که خوا هیج زیانیکی ناکات له دژایه تی کردنی خه لک بۆ ئایین به لکو هه ر خه لک خۆی زیانی پێی ئە گات و سه ره نه نجا میش ئە بی بگه ر پیت هه بو پینشگای خا و بو حی ساب وه کو خۆی ئە فه ر مو ییت (إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابُهُمْ (25) ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ) الغاشیه/25-26، واته: به راستی بۆ لای ئیمه ئە گه ر پینه وه وه له پاشا ئیمه مو حاسه به یان ئە که یین، برا و خۆشکی کوردم پینشینه و تو یان ه، حه ق ره قه یان حه ق تاله، هیوادارم نه ره قی قسه کانم بتان تارینی و نه تالیه که ی بتان گییینی دوست ئە وه یه بتان گرینی و دو ژمن ئە وه یه بتان که نیینی ئیتر به خا و اتان ئە سه پی ریم.

والسلام علیکم ورحمه الله

عبدالقادر توحیدی

کو مه لگای رانیه

